

Przeciwnie nawet, u schyłku roku ubiegłego liczba deputowanych liberalnych, po wyborach uzupełniających z powodu ubytków skutkiem śmierci lub złożenia mandatów, wzrosła ponownie do cyfry przeszło dwustu, z którymi ręką w rękę idzie 86 deputowanych irlandzkich. Nie odpowiedziało to wprawdzie nadziejom stronnictwa liberalnego, które liczyło na szybsze przekształcenie i zachwianie równowagi w obozie konserwatywnym, ale nie wzmocniło też obozu przeciwnego. Gładstone zresztą i zwolennicy jego liczą zawsze na to, że może nadejść chwila, w której 70 unionistów nie dla sprawy irlandzkiej, lecz dla innej jakiegokolwiek, ujrzą się zniewolonymi odstąpić torysów. Wówczas bezwarunkowo stronnictwo liberalne znalazłoby się w większości. Korzystać z niej nie możnaby bezpośrednio dla rozwiązania kwestyi irlandzkiej, ale wyzyskałoby się ją do celu obalenia ministerstwa torysowskiego. Rachuba powyższa oparta jest na cyfrach i ona to kępuje gabinet. Lord Salisbury zniewolony jest dla wszelkich aktów gabinetu starać się o aprobatę unionistów przed zrobieniem kroku stanowczego. Jeżeli trwa w tej postawie, to jedynie pod grozą rozprężenia sztucznej większości; wątpię jednak można, żeby mu przyjemną było ta przymusowa kontrola nad gabinetem.

Na chwilę opuszczona przez przyjaciół angielskich sprawa irlandzka, zepchnięta, jakeśmy zaznaczyli, na stanowisko drugorzędne, zaczyna z Nowym rokiem niepokoić na nowo sfery rządowe i konserwatywne. Niepokoi zwłaszcza odzyskanie agitacji w samej stolicy angielskiej. Następcza do tego sposobności bliski termin uwolnienia z więzień skazanych członków parlamentu O'Briena i Sullivana. Komitet liberalny w Londynie postanowił wracającym urządzać jak najświetniejsze i tłumne przyjęcie. Wszystko to, jak zapowiada program, odbywać się ma z wielkimi ceremoniami; na dworcu w Londynie najpierw odbędzie się wręczenie adresów z życzeniami, następnie deputowani uroczystie odprowadzeni być mają do Westminsteru z muzyką i sztandarami; zakończy bankiet w pałacu kryształowym. Uczta oczywiście będzie

hasłem do podjęcia na nowo agitacji i nad tem to ubolewa stronnictwo torysów, które widzi szczęśliwą rękę Salisburyego w polityce zagranicznej a nie jest w stanie użyć do skutecznego poparcia dla zażegnania wadliwej wewnętrznej.

Sejm krajowy.

(XXI posiedzenie z dnia 12 stycznia.)

(L) Po odczytaniu rozpraw nad projektami ustaw budowniczych dla miast, miasteczek i wsi, przekazał Sejm, zgodnie z przedłożeniem przez pos. Zolla sprawozdaniem komisji prawniczej petycję krajowego Towarzystwa kupców i przemysłowców we Lwowie, o zmianę ordynacyi wyborczej, Wydziałowi krajowemu z poleceniem, ażeby tę petycję objął w sprawozdaniu, które w przedmiocie zmiany ordynacyi wyborczej, na mocy uchwały Sejmu z 10 grudnia r. z. przedłożył ma na najbliższej sesji sejmowej.

Dalej przedłożył pos. Zolla kilka sprawozdań komisji szkolnej, a Izba, bez dyskusyi uchwaliła:

Poleca się Wydziałowi krajowemu: Aby wszystkie petycje o podwyższenie płac nauczycielskich zbadał i o tych petycjach, któreby zgodnie z Radą szkolną krajową dla wyjątkowych stosunków miejscowych uznał za zgodne do uwzględnienia, przedłożył odpowiednio wnioski na następnej sesji sejmowej; aby wszystkie inne petycje odstąpił Radzie szkolnej krajowej do możliwego uwzględnienia przy rozdzielaniu jednorazowych zapomóg tam, gdzieby tego istotnie zachodziła potrzeba.

Petycje: J. Lubienica, nauczyciela w Bucniowie; J. Skowrońskiego w Ładyczynie; rady szkolnej w Strzeliskach nowych; W. Bierońskiego, nauczyciela w Poroninie; A. Staszewskiego w Przemyśle; wreszcie zarządu trzechklasowej szkoły w Mikłaszowie, o przyznaniu kierownikom tych szkół dodatku w myśl art. 13 ust. z 2 maja r. 1873, odstąpiła Izba krajowej Radzie szkolnej do odpowiedniego załatwienia, a petycje: F. Łukomskiego, nauczyciela w Kleparowie; zarządu szkoły ludowej w Byczynie; W. Hostynka, nauczyciela szkoły wydziałowej męskiej we Lwowie; A. Zborowskiego, nauczyciela w Przytkowicach; K. Puchały, nauczyciela w Kosinie; rady szkolnej w Wołczkowcach, względnie nauczyciela tamtejszego, A. Bilicha; ks. M. Lakusty, gr. kat. kooperatora w Peczynizynie, ks. J. Krechowicza, kapelana w Koszlach, o zaliczki, dodatki drożyzniane, zapomogi lub remuneracye, odstąpiła Izba krajowej Radzie szkolnej do zbadania i możliwego uwzględnienia.

Petycję A. Gofryka, nauczyciela w Firlejowie, o zorganizowanie szkoły jako dwu-

klasowej i przyznanie mu dodatku osobistego, odstąpiono kraj. Radzie szkolnej do odpowiedniego załatwienia.

Nad petycją ks. M. Sołtysa, gr. k. kooperatora w Króliku Wołoskim, o ułatwienie mu uzyskania samoistnej posady duszpasterskiej, przeszedł Sejm do porządku dziennego.

Ze sprawozdań komisji petycyjnej, przedłożonych przez pos. Pła wiekiego, przekazał Sejm petycję gminy Husiatyn, o opust z czynszu dzierżawnego za myto na stacyi w Husiatynie, Wydziałowi krajowemu do zbadania i załatwienia, a nad petycją I. Zimmermana, b. dzierżawcy myt krajowych w Podwoleczyskach i Białej Karczmie, o zwrot zatrzymanej kaucyi i opuszczenie zażegnanego czynszu dzierżawnego, przeszedł do porządku dziennego.

Z referatów pos. St. hr. Badeniego, przedłożonych w imieniu komisji szkolnej, załatwił Sejm: Petycję gminy m. Stanisławowa a) o zwrocie gminie z funduszu krajowych wydanej do teraz z funduszu miejskiego na utrzymanie 4 klas wyższej szkoły żeńskiej kwoty 62.661 zł. 18 ct.; b) o udzielenie subwencyi na utrzymanie tej szkoły na płace nauczycielskie rocznie po 5801 zł.; c) w razie nieuwzględnienia, o pozwolenie zniżenia 4-klasowej wyższej szkoły żeńskiej w Stanisławowie; przekazał Sejm Wydziałowi krajowemu do wyczerpującego zbadania, następnie załatwienia we własnym zakresie działania w porozumieniu z krajową Radą szkolną, a ewentualnie przedłożenia Sejmowi odpowiednich wniosków. Petycję wydziału Rady powiatowej w Podhajcach, w sprawie polepszenia stosunków szkolnictwa w powiecie podhajeckim, przekazał Sejm krajowy Radzie szkolnej z wezwaniem, aby dołożyła wszelkich starań dla zorganizowania w powiecie podhajeckim szkół ludowych we wszystkich tych gminach, których stosunki miejscowe na to pozwalają; tudzież, aby wzięła pod rozwagę sprawę utworzenia osobnej szkoły żeńskiej w Podhajcach i zorganizowania szkół dwuklasowych w Wiśniowicy i Dobrowodach.

Wreszcie przekazała Izba krajowej Radzie szkolnej do załatwienia następujące petycje:

Zarządów VII i VIII szkoły pospolitej w Krakowie; Hodackiej, w Tarnowie; Nowakowej i Zajmowej, młodszych nauczycielek w Bochni; Bartkowskiej i Steinberg, młodszych nauczycielek w Brodach; Broseh, nauczycielki w Tarnowie; Niemirowskiego, w Przemyśle; Korenca w Strjuju; Heldówny, w Śniatynie; Gołębianki, w Nowym Targu; o zrównanie ich płac i poborów, jako nauczycieli młodszych z płacami nauczycieli starszych, o nadanie posad nauczycieli starszych lub o utworzenie nowych posad nauczycieli starszych.

Dalej petycje nauczycieli szkół ludowych: Em. Pisarczuka, Klebowicza, Dobrzańskiego, Bielawskiego, Wasunga, Czabaka, Forostyna, Starosielskiego, Veita, Baktarowicza i Czarneka, w sprawach emerytalnych.

Nareszcie petycje nauczycieli: Lewickiego, Czystyło, Wolńskiego, Kobusowicza, Jabłońskiego, Bieniedzkiej, Fijałkowskiego i Witoszyskiego, o przyznanie pięciolatnich dodatków.

Koniec posiedzenia o godzinie 12-tej min. 35 z południa; następne posiedzenie w sobotę; na porządku dziennym: Projekta ustaw budowniczych dla miast, miasteczek i wsi.

Dwie interpelacye w Izbie węgierskiej.

Sygnalizowana wczoraj drogą telegraficzną interpelacya deputowanego Helfy'ego, wniesiona do rządu w sprawie polityki zagranicznej, brzmi dosłownie:

1) Czy prezydent ministrów gotów jest udzielić Izbie dokładnej wiadomości o rosyjskich uzbrojeniach wojennych i o ich rozmiarach, a szczególnie o owych koncentracjach wojska, które Rossya już od dłuższego czasu przeprowadzała na granicach północno-wschodnich austro-węgierskich?

2) Czy nasz urząd spraw zagranicznych poczynił kroki, aby dowiedzieć się od Rossyi o przyczynie i celu tych niespodziewanych uzbrojeń wojennych?

3) Jeżeli przyczyna groźnej postawy państwa sąsiedniego są wypadki, jakie zaszły na półwyspie bałkańskim, a szczególnie w Bułgarii, i jeżeli dążą do tego, aby ten kraj dostać pod swój wpływ, czyli pośrednio lub bezpośrednio wciągnąć w sferę swej potęgi — to zapytuję: Czy rząd jest zdecydowany wytrwać niezachwianie w polityce, uznanej przez cały naród, a nawet przez urząd spraw zagranicznych za własną, przy polityce, którą prezydent ministrów na posiedzeniu Izby poselskiej dnia 30-go września w ten sposób sformułował: Ludy na półwyspie bałkańskim powinny rozwijać się w państwa niezależne, odpowiednio do swej indywidualności, a żadne obce państwo nie może ani zaprowadzić tam protektoratu, o jakim w traktatach nie ma mowy, ani wywierać stałego wpływu.

4) Czy Rząd nie uważa chwili za stosowną, by dla ostatecznego uregulowania spraw bułgarskich w kierunku wyżej wskazanym zwołał konferencyę międzynarodową?

5) Jeżeliby najszczersze usiłowania rządu, skierowane do utrzymania pokoju, pozostały bez skutku i gdyby przyszło mieć do wojny, czy naród i Monarchia mogą liczyć na pewne na owo przymierze, które uchodzi od kilku lat za podstawę naszej polityki zagranicznej, a do którego w ostatnich czasach przyłączyły się także Włochy?

Druga interpelacya, wniesiona przez p. Mik. Perczela, opiewa:

Czy rząd ma zamiar udzielić szczegółów o celach i rozmiarach potrójnego przymierza, o których podczas sesyi delegacyj-

brzegach Północnej Francyi i Anglii wszędzie w ten sam sposób budowane, a pomimo szczupłości miejsca, w żadnej nie brakuje ciemnego lochu i otworu nad drzwiami, do lania wracającego oleju lub kipiącej wody na śmiałka, któryby aż tam się dojsz odważył...

Z wieży prześlicznej widok, z jednej strony na St. Briac, aż ku Dinard, a z drugiej ku Cap Frehel. Charakter brzegów Bretanii wybornie się ztąd maluje: darwinowska walka pomiędzy ziemią a morzem, z której ocean wychodzi zwycięzca. Brzeg wyniósł w tej walce, poczerniał, sposepniał, wody poszarpały go na strzępy, podziurawiły, powierciły w nim jaskinie i tunele, a zle i namiętne nie ustają w swej natarczywości, ale pieniać się i gniewając pracują dalej nad jego zniszczeniem. W dzień pochmurny, wietrzny, brzegi te są strasznej ponurości i mogą w człowieku, nie mającym kataru żołądka, obudzić samobójcze idee; w czasie pogody słońce wszystko ubarwia, rozwesela. Nic też dziwnego, że tutaj, gdzie euda, które światło stwarza, bardziej aniżeli gdzieindziej są widoczne — i kult czcicieli słońca, jeden z najpoetyczniejszych, na jakie się zdobył duch religijny ludzkości — dłużej się zachował i prawie do dziś dnia istnieje.

Średniowieczna wieża posłużyła memu doktorowi za powód do rzucenia historyczno-fizycznych poglądów na przyszłość, odznaczających się węższą śmiałością, aniżeli znajomością dziejów; jestem też zadowolony, gdy znów z narażeniem całości rąk i nóg wracam po skałach do naszej barki.

Z powrotem chce doktor swej żonie zrobić niespodziankę i wylądować w miejscu, gdzie ją się spodziewał zastać w towarzystwie, które się o tej godzinie nad morzem zbierało. Sasiadka pani doktorowej, jakaś trochę już przekwitła piękność paryska, miała mieć czerwoną parasolkę, czerwony punkt

zatem na horyzoncie ma być celem, do którego powinniśmy żeglować.

Nasza barka, nie skłonna wszakże do zwrotów i szybkich poruszeń, pan Marcin musi też długo się biedzić ze swym żagle i chwycić weń wiatr, to z prawej, to z lewej strony, aby wreszcie dopłynąć do przystani, gdzie się spodziewamy zastać „towarzystwo” z St. Briac.

Po długich manewrach spostrzegamy wreszcie ów czerwonny punkt na brzegu, a mój towarzysz tak żywym ruchem radości swą objawia, że mu kapelusz wpada do wody. Oczywiście fala porzywa kapelusz i dalejże z nim wyprawiać igraszki. Pan Marcin się uwziął, aby zgubę wylowić, rozpoczynamy więc strategiczne ruchy. Fale jednak formalnie się z nami droczą, to przybliżają, to oddalają swą zdobycz, aż wreszcie marynarz dopina celu i z tryumfem zasadza zmoczony kapelusz na głowę doktora. Morze jest w stanie nauczyć człowieka wytrwałości, dla tego też marynarze to po większej części bardzo dzielne charaktery. Ocean cierpliwy, człowiek, który z nim chce mieć do czynienia musi się równym jak on uzbroić pancernem.

Wylądowanie idzie trudno, bo cały brzeg najezony małemi skałami, pan Marcin brwi marszczy niezadowolony, że dla kaprysu doktora musi niebezpieczną odbywać wyprawę. Mnie zaś to gniewa, że marynarzowi widocznie nie chodzi o nasze życie, ale o możliwość rozbicia się barki, która go kosztowała 300 franków!

Wreszcie przybliżamy się o tyle do skalistych gruzów, że z doktorem zdołamy z barki wyskoczyć. Doktor wprawdzie uderza się dość silnie w nogę, ale ból szybko przechodzi i jesteśmy w stanie, skacząc z kamienia na kamień, dojsz na piasek i zdjąć z czerwoną parasolkę.

Pod parasolką kryje się wcale piękna czterdziestoletnia kobieta, a naprzeciw niej

siedzi mąż i — przyjaciel domu. Mąż, postać bardzo typowa, były paryski notaryusz, mówiący wyraźnie, okrągłemi frazesami, przyzwyczajony do tego, iż każde słowo, które wypowie, powinno się zgadzać z postanowieniami kodeksu; przyjaciel, podstarzały kawaler, *rentier*, nie mający nic lepszego do czynienia, jak strzedz się reumatyzmów i utrzymywać dawniej zawiazane stosunki z kobietami, z obawy, że nowe już się zawiązać nie dadzą.

Pani notaryuszowa oczywiście staje się kapelmistrzem w rozmowie a widząc przed sobą nowego człowieka, i do tego cudzoziemca, otwiera natychmiast paryski salon — na piasku. Rozmowa jednak nie może trwać długo, bo słońce się już chyli ku zachodowi i godzina obiadowa się zbliża.

Nazajutrz jestem u państwa notaryuszów na śniadaniu i przyglądam się ich dość ciekawemu „intérieur”. Emeryt oddaje się dzisiaj więcej kulturze kwiatów, aniżeli pielegnowaniu wdzięków kobiecych i chodzi spać przed dziesiątą. Wskutek tego pani notaryuszowa nienawidzi pięknego ogródka, który ich willę otacza, i nie może zasypiać aż po północy. — Ztąd z jednej strony przyćinki do tych „przebrzydłych chwastów,” których amatorstwo człowieka tylko od „towarzystwa” oddala, z drugiej mniej śmiałe żarciki o paniach, które i tutaj w St. Briac chciałyby mieć operę, Odeon i t. d. — W tym pojedynku mąż nigdy się nie myli mówić o swej żonie *Madame Leroi* (takie ich nazwisko), a żona nigdy nie zapomina, opowiadając o mężu powiedzieć *Monsieur Leroi*.

Po śniadaniu wybieram się z powrotem do Dinard — piechotą. Brzeg morza na całej przestrzeni wielce malowniczy, postanawiam też trzymać się ścieżki straży cłowej, a w razie potrzeby przenocować w St. Lunaire, jednej z tych nadbrzeżnych miejscowości, które się w nowszych czasach

nadzwyczaj szybko podnoszą i o których z 20 lat kilkanaście będzie europejska publiczność mówiła jak o Ostendzie lub Trouville.

Brzeg po większej części bardzo wysoki, gdzieindziej tylko schyla się ku morzu i tworzy liczne plaże, zapraszające do kąpiele.

St. Lunaire wygląda trochę jak owe amerykańskie miasta przyszłości, w których widać piękny kościół, szkołę, dom redakcyi wychodzącej już gazety, a zresztą po większej części pięknie wytyczone, ale nie zabudowane ulice. Tutaj także stoi osamotniony ogromny gmach nad plażą, *Hôtel de Paris*, tu i owdzie kilka pięknych will, a koło nich mnóstwo pustych gruntów, porośniętych chwastami, z napisem: „terrain à vendre”. Gdyby nie wspaniałe położenie nad brzegiem morza, to te początki cywilizacyjnego komfortu wyglądałyby bardzo tragicznie. Szczęściem, przyszłe Trouville opiera się z jednej strony o ocean, a z drugiej o starą wioskę St. Lunaire, podobną do pocziwej matki, która całe życie przepędziła w pracy, obok młodej pięknej córki, jeżdżącej cudzym ekwipażem.

Idąc brzegiem, nieraz żałuję, że nie jestem botanikiem; drzew wprawdzie niema, ale natomiast wielka rozmaitość traw i krzewów, ziemi się trzymających, a nad każdą prawie zatoką, na każdym pagórku, inna vegetacya, czasem bardzo bujna, gęsta, czasem chuda, uboga i skromna. Człowieka trudno spotkać; uprawne pola leżą mniej piaszczysta, tutaj zaś krowa się tylko zabłąka, a przy niej dziewczyna w sandałach, brudna, o głupim spojrzaniu, model dla *Le Page'a*.

Gdy wchodzę na pagórek w St. Enogat, miejscowości, łączącej się prawie z Dinard, wieczór już zapada i w oddali błyszczy St. Malo tysiącem światła.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

nej wspominało wspólne ministerstwo spraw zagranicznych?

Dalej, ze względu na to, iż Rosya z gorączkowym pośpiechem wzduż naszej granicy powiększa swoje siły zbrojne, a nasza własna polityka zagraniczna i postawa naszej Monarchii nie daje Rosyji do tego żadnego powodu; — zważywszy, że to pomnożenie siły zbrojnej przybrało rozmiary, jakie zdarzają się u mocarstw, przygotowujących się do wielkiej akcji wojennej; — zważywszy, iż nie można mieć wątpliwości o przeznaczeniu i celach tych uzbrojeń — zapytując, czy rząd nie uważa chwili za stosowną do postarania się o to, by organa Ministerstwa spraw zagranicznych wezwwały Rosyję kategorycznie i ze stanowczym zastrzeżeniem się, aby nie tylko zaprzestała swych uzbrojeń wojennych, ale aby swoje wojska na naszych granicach zredukowała do takiej miary, jakiej musimy żądać w interesie naszego własnego bezpieczeństwa?

Wreszcie, ponieważ sposób załatwienia sprawy wschodniej jest dla nas bardzo ważny, czy rząd nie uważa za stosowne zainicjować takiej polityki zagranicznej, która intrygom Rosyji, zakłócającym spokój, raz kres położyła, — oraz, aby całą potęgą naszego mocarstwa stanowiska to zdziałać, by załatwienie sprawy bułgarskiej, mającej się oprzeć na zasadzie praw narodowych, a więc i całej sprawy wschodniej, nie doznało przeszkody przez natrętne mieszanie się Rosyji. — Dep. Perczel, który nie należy do żadnego stronnictwa, użył w swojej interpelacji, jak donoszą dodatkowo z Pesztu, tak silnych wyrazów o Rosyji i jej stosunkach, iż przerwał mu prezydent, oświadczając, że nie może zezwolić, aby w węgierskim parlamencie używano tak silnych wyrazów względem państwa, z którym Austro-Węgry żyją teraz w pokoju.

Z komisji sejmowych.

Komisja administracyjna wygotowała sprawozdanie (referent p. Adam Jędrzejowicz), w przedmiocie ustanowienia statutu emerytalnego dla urzędników Wydziału krajowego i zakładów krajowych. Przedmiot ten komisja poleca Wydziałowi krajowemu zbadać i przedłożyć na przyszłej sesji sejmowej projekt statutu emerytalnego.

Komisja prawnicza, referent poseł Fruchtman, przedłożyła sprawozdanie o wniosku c. k. Rządu, aby w drodze właściwej wyjednać uproszczenie i zniesienie kosztów zmian w księgi gruntowe drobiazgowych zmian w posiadaniu nieruchomości. Komisja prawnicza wnosi następującą rezolucję do c. k. Rządu: Sejm wzywa c. k. Rząd, aby w drodze właściwej wyjednać uproszczenie, i obniżenie kosztów wyjednać uproszczenie, i obniżenie kosztów zmian, w posiadaniu i własności nieruchomości, wartości niżej 300 zł.

2. Sejm ponawia rezolucję z dnia 21 maja 1871 i wzywa c. k. Rząd, aby w drodze właściwej przeprowadził jak najrychlej reformę ustawy o należnościach prawnych.

Nadto wygotował pos. Fruchtman z komisji prawniczej sprawozdanie o wniosku dr. Skałkowskiego, dotyczącym zmiany §. 3 ustawy hipotecznej z dnia 20. marca 1874 l. 29 dz. u. kr. z następującym wnioskiem:

„Sejm odsyła Wydziałowi krajowemu wniosek posła dr. Skałkowskiego, dotyczący uchwalenia dodatku do §. 3 ust. hipotecznej z dnia 20/3 1884 l. 29 dz. u. kr. z poleceniem, by po otrzymaniu zawiadomienia o sankcjonowaniu lub odmówieniu sankcji projektu ustawy o wcieleniu mniejszych posiadłości tabularnych do związku gminnego — odpowiedni tendencjom tego wniosku projekt do ustawy wypracował i takowy Wys. Sejmowi przedłożył.

Z obecnej sytuacji.

Z Berlina telegrafują do wiedeńskiego *Fremdenblattu*, iż w kołach tamtejszych są tego przekonania, iż dopiero po dzisiejszym noworocznym przemówieniu cara nastąpi wydeklarowanie położenia, i dlatego też zaniechano chwilowo stawianie horoskopy i zastanawianie się bliżej nad położeniem międzynarodowym. Również dzienniki, utrzymujące stosunki z kołami rządowymi, zachowują obecnie wyczekującą postawę.

Do *Pol. Corr.* piszą z Pesztu: W tuższych dobrze poinformowanych kołach wypowiadają przekonanie, iż ostatnimi dniami nie zaszło w międzynarodowym położeniu nic takiego, co by mogło dać powód do wniosku, iż charakter sytuacji zmienił się co do swej istoty. Ze względu na taki stan rzeczy, wobec którego wydaje się naj-

odpowiedniejszym przestrzeganie wyczekującej a zarazem przecznej postawy, decydującej koła Monarchii muszą naganiać stanowczo wszelkie wyzywające manifestacje, z jakdokolwiekby one pochodziły.

Objawiające się bezustannie w opinii publicznej życzenie, aby Rząd ze względu na dokonywane się bez przerwy ruchy wojsk rosyjskich, nie dał się pokojowymi enuncjacjami cara nakłonić do zaniechania zdwojonej czujności, zgadza się zupełnie, jak można zapewnić, z opinią decydujących i odpowiedzialnych czynników austro-węgierskiego świata politycznego. Czynniki te jednak, zwracając pełną uwagę w tym kierunku, nie zaniedbują równocześnie niczego dla utrzymania i zapewnienia pokoju; owszem zdważają w tej mierze swoje siły i zabiegają. Byłoby bezwarunkowo mylnem poezytywać wojownicze artykuły niektórych organów Austro-Węgier za echa panujących na miejscu decydującym zapatrywań.

Do *Fremdenblattu* telegrafują z Berlina: *Kreuzzeitung* nazywa nieprawdziwym i tendencyjnym doniesienie dzienników francuskich o dokonywanych przez Austrię rzekomo pracach fortyfikacyjnych w Bosnii i Hercegowinie, a to, aby zabezpieczyć się przeciw ewentualnym agitacyom emisaryuszów rosyjskich.

Do *Polit. Corr.* donoszą z Petersburga: Święta rosyjskie odbyły się wśród objawów sytuacji politycznej pomyślniejszej, niż w czasie świąt zachodniej Europy. Ogół narodu rosyjskiego przyjął się troski, przyszedł bowiem powoli do przekonania, że Niemcy i Austro-Węgry nie mają żadnych zamiarów agresywnych i że Rosya nie może obecnie ani przagnąć, ani nie ma po temu środków, aby rozpocząć wojnę. Niema więc na razie żadnego niebezpieczeństwa wojny, a w obec stosunków istniejących w Europie już od lat kilku, można się już czuć szczęśliwym wtedy, gdy można mieć nadzieję, że pokój chociaż kilka miesięcy utrzymanym zostanie.

W prasie rosyjskiej zapanował teraz ton więcej pojednawczy względem Niemiec, ale kwestya, czy będzie to trwać długo. We wszystkich warstwach ludności panuje przekonanie, że stanowisko Niemiec wobec Rosyji podczas przesilenia bułgarskiego było całkiem właściwym, ale kto zna stosunki rosyjskie, wie, że i to przekonanie trwać długo nie będzie. Ogół rosyjski pragnie odłączenia się Niemiec od Austro-Węgier i zerwania łączącej te dwa Mocarstwa ścisłej przyjaźni, a to w tym celu, aby Rosya miała wolną rękę na półwyspie bałkańskim. Skoro jednak przekonają się przedź czy później, że pragnienie to nie jest do urzeczywistnienia, uderzą znowu w ów ton nieawistny dla Niemiec, jaki obecnie przychł na chwilę. Według wszelkiego tedy prawdopodobieństwa, za kilka tygodni lub miesięcy sytuacja polityczna przybierze znowu to piętno, jakie miała niedawno, piętno naprężenia i niepokoju.

Bankructwo panslawistów.

Rosyjski miesięcznik naukowy *Russkaja Myśl*, roztrząsa w jednym z artykułów rzekome sympatyje Słowian dla Rosyji i zastanawiając się nad teorią słowiańską o dwóch kulturach, t. j. grecko-słowiańskiej i romańsko-germańskiej, przychodzi do przekonania, że Słowianie w innych krajach teorii tej nie uznają, a sympatyje ich znajdują się wyłącznie po stronie cywilizacji powszechnej, czyli romańsko-germańskiej. Kwestyę tę wyjaśnia *Russkaja Myśl* w dalszym ciągu jak następuje:

Słowianie ani nie pojmują, ani nie uznają dwóch cywilizacji, i nie tylko nie dążą do tego, ażeby utorować nowe drogi i formy cywilizacji, ale objawiają całkiem niedwuznacznie postanowienie brania udziału na jednej drodze z narodami europejskimi w życiu cywilizacyjnym. Okoliczność ta musi być znaną sławistom dobrze nawet bez dowodów. Dla nieslawistów zaś istnieje bardzo ważny i przekonujący dowód, który też niniejszem przytoczymy.

Myśmy zawsze bardzo chętnie otwierali wrota naszym zakładom naukowym Słowianom, robiliśmy im wszelkie możliwe ułatwienia (między innymi i to, by nie, lub tak jak nie się nie uczyli) i zapatrywaliśmy ich nawet dosyć hojnie w gotówkę. Słowianie jednak bardzo niechętnie korzystają z naszej, pokrewieństwem dyktowanej uprzejmości, tak niechętnie, że można policzyć na palcach Słowian różnych plemion w Rosyji, a przytem możnaby prawie w każdym z wypadków przytoczyć, jakie zewnętrzne, sprzeczne z wolą okoliczności krepowały rodziców, którzy byli zmuszeni dzieci swoje wysłać na naukę do Rosyji. Zupełnie dobrowolnie, z własnej pobudki i bez rozmaitych ogólnych albo osobistych względów, nie czyni tego nikt. Wszysey zamożniejsi wysyłają młodych ludzi do „nowoczesnego Babilonu“ nad Sekwaną, ubożsi zaś do

„wrogiego“ Wiednia, chociaż ani tam, ani tutaj nie robią im ułatwień, a rodzice sami starają się muszą o utrzymanie swoich dzieci. Sądźmy, że ten dowód małej sympatyji Słowian dla naszej „samodzielnosci“, jakoteż ich jeszcze słabszej chęci przyjęcia od nas na polu orientalnej kultury naszej, powinien być wystarczającym i że innych nie potrzeba dowodów — chociażbyśmy mogli przytoczyć ich tyle, ileby kto zażądał.

A kiedy tak mało jest sympatyji pomiędzy Słowianami dla kultury rosyjskiej, to i zjednoczenie z Rosyją jest niemożliwe. Mniemamy nawet, że przy pierwszym usiłowaniu zjednoczenia, nastąpiłyby musiało oderwanie się Słowian od nas, a zwłaszcza, jeżeliby usiłowanie to uczynione było przy istnieniu tych wszystkich warunków wśród których żyjemy. Cóż bowiem z Rosyji ofiarować można Słowianom? Czy język rosyjski?

Przypuścimy, że Słowianie wyuczyliby się o tyle języka rosyjskiego, że nie byłby tajemnicą dla całej rzeszy słowiańskiej. Wyuczyliby się i przekonali, o czym? Oto bez wątpienia o tem, o czym my Rosyjanie dawno już wiemy, a mianowicie, iż mamy język rosyjski tylko dla użytku domowego. A umiejętności? umiejętności, do których większość Słowian się przyzwyczaiła: słuszenie poczytuje za naturalną własność człowieka, który je stworzył. A jakież to umiejętności znajdują Słowianie, jeżeli się wyuczą języka rosyjskiego? W matematyce i naukach przyrodniczych znaleźć mogą koryfeuszów pierwszorzędnych — ale w historii, we wszystkich gałęziach prawa, w filozofii, w ekonomii politycznej, w socjologii, coż im ofiarować możemy? A jednak jest to wszystko dla nich zwyczajną duchową strawą, tak niezbędną, jak chleb powszedni. Obecnie nie bardzo ją cenią, gdyż mają jej aż do zbytku, ale czy można choćby na chwilę wątpić, jakby się zachowali względem tych umiejętności, skoroby im takowe przedstawiono na łożu Prokrusta? Literatura? Zapewne, literatura nasza bogata i piękna. Ale z całą jej wartością i interesem, który obudza, nie może literatura nasza wystarczyć żadnemu pełnemu życia narodowi. Słowianie zaś są narodami w pełni życia i dążą tylko wszyscy do samodzielnego, wolnego życia.

W obecnych zatem stosunkach najlepiej zaniechać zupełnie polityki słowiańskiej. Dopóki Rosya w całym swoim wewnętrznym jestestwie nie wznieśnie się i nie wzmocni duchowo i obywatelowo, dopóty polityka słowiańska do niczego nie doprowadzi, a może nawet do czegoś gorszego, niż do niczego; albowiem doprowadzi do tego, że Słowianie, którzy się przy naszej pomocy od Niemców uwolnili, pogarną się potem sami pod skrzydła niemieckie, ażeby się schronić przed nami“.

KRONIKA

— **Najj. Pan** raczył najmiłościwiej udzielić z prywatnej Swej szkatuły gminie Cholejów, w powiecie kamioneckim, na budowę szkoły w przysiółku Babiezie, zapomogi w kwocie 100 zł.

— **JE. p. Minister sprawiedliwości** przesłał p. Encyanowi Lipińskiemu, c. k. notaryuszowi w Nowym Sączu, tłumaczowi powszechnej ustawy cywilnej, pismo następujące: „Wielmożny Panie! Składając Panu podziękowanie za uprzejme ofiarowanie mi pierwszego tomu dokonanego przez Pana w sposób tak udatny i licznymi trafnymi uwagami zaopatrzonego polskiego przekładu powszechnej ustawy cywilnej, którym Pan zaradził żywo odczuwanej potrzebie, nie mogę pominać sposobności, aby nie wyrazić Panu mego najzupełniejszego uznania za Jego zasłużoną działalność na polu literatury prawniczej. — Przyjmij Pan i t. d. **Prażak**“.

(m) **W wigilię Nowego roku**, według wschodniego obrządku, zebrało się wczoraj liczne grono radnych miejskich z prezydentem miasta na czele w gr. kat. seminarjum duchownem, ażeby swojemu wysoce poważanemu koledze, radnemu, księdzu Aleksandrowi Baczyńskiemu, rektorowi tego seminarjum, złożyć noworoczną życzenia. Znany z gościnności gospodarz podejmował z całą serdecznością życiowych mu kolegów, a ożywiona pogadanka przeciągnęła się do późnej godziny. Ks. Mazurak wygłosił toast na temat jedności bratniej, który przyjęto z zapalem.

— **Dyrekcja kolei Karola Ludwika** donosi, że z powodu zasp śnieżnych, został ruch pociągów na przestrzeni między Krasnem a Podwołoczyskami od 12 b. m. wieczór aż do odwołania wstrzymany.

Na przestrzeniach między Krakowem a Lwowem i Brodami, tudzież między Dembicą a Rozwadowem i Nadbrzeziem, jak niemniej między

dzy Jarosławiem a Sokalem, odbywają się ruch normalnie.

— **Z powodu zasp śnieżnych** ruch pociągów na szlaku Czortków - Husiatyn został wstrzymany. Przerwa prawdopodobnie potrwa dwa dni, dodatkowo też donosi nam dyrekcja ruchu kolei państwowych, że i na szlaku Buczacz - Czortków ruch pociągów z dniem dzisiejszym musiał być wstrzymany a jak długo potrwa przerwa, tego na razie oznaczyć niepodobna.

— **Zarząd towarzystwa pedagogicznego**, oddziału lwowskiego, postanowił urządzić zebrania towarzyskie, celem przypomnienia nauczycielstwa kilku wieczorków w porze zimowej. Pierwsze takie towarzyskie zebranie odbędzie się w małej sali kasyna miejskiego w poniedziałek, 16 bm., o godz. wpół do ósmej wieczór, na które zarząd wszystkich członków tow. pedagogicznego zaprasza. Wstęp wolny.

— **Komitet balu Dublańcyków** donosi, że biletów wstępu nabyć można w dniach 15, 16 i 17 bm. w biurze komiteta, w hotelu George'a. Zarazem uprasza tych wszystkich, którzy dla braku dokładnego adresu zaproszenia nie otrzymali, aby zechcieli się po takowe zgłosić.

— **Krajowe Tow. łowieckie**. Walne zgromadzenie krajowego Towarzystwa łowieckiego odbędzie się pojutrze, w niedzielę, dnia 15 b. m., o godzinie 12 w południe, w sali dyrekcji domen i lasów przy ulicy Kopernika nr. 20. Porządek dzienny: 1. Zagajenie. 2. Sprawozdanie wydziału. 3. Sprawozdanie budżetowe. 4. Wybór wydziału. 5. Wybór członków.

Wykład dr. T. A. „O nowej ustawie egzekucyjnej“ odbędzie się w sobotę, 14 b. m., w łódzkiej szkole izraelskiej, przy ulicy św. Stanisława, l. 5. Wstęp wolny. Początek o godzinie 7 wieczorem.

— **Repertoar teatralny**. Dniś po raz pierwszy „Galeotto“, dramat z hiszpańskiego. Jutro w sobotę: „Carmen“, opera Bizeta. W niedzielę po południu o 3 „Don Cezar“, operetka Dellingera, z panią Zimajer w roli Puebla. Wieczór w niedzielę „Gagatek pana majstra“, komedia ze śpiewami w 5 aktach. W poniedziałek po raz pierwszy „Preludium Szopena“, obrazek dram. w 1 akcie, Gawalewicz, po raz pierwszy „Rocznica ślubu“, kom. Lanczkiego. Zakończy „Beben“, operetka w 1 akcie, Offenbacha, z panią Zimajer w roli tytułowej.

† **Osyp Fedkowicz**, znany poeta ruski, jak donoszą z Czerniowiec, zakończył tam życie dnia wczorajszego.

— **Panny Bulewskie**, znane wirtuozki, bawią w naszym mieście w przejeździe do Konstantynopola i jeżeli rozkład dalszych koncertów pozwoli na to, dadzą jeden koncert we Lwowie.

— **Dwie pieśni**, mianowicie do słów M. Konopnickiej „Stach“ i W. Zagórskiego „Ty mi każesz iść“ z muzyką Antoniego Sidorowicza, która odznacza się oryginalnością i prawdziwym wdziękiem, wydane zostały w zakładzie litograficznym A. J. Miziewiczza w Kołomyi. Czysty dochód z wydawnictwa przeznaczyl autor na wspomnienie funduszu Kasy Bratniej w Słobodzie Rongórskiej.

— **Nowe tańce karnawałowe**. Ukażały się właśnie w handlu księgarskim, ułożone na fortepian tańce kompozytce Fr. Barańskiego, mianowicie: mazury „Na zalotach“, polka-mazurka „W cztery oczy“, polka-francuska „Pierwszy pocałunek“, tudeż galopy „Bez odpoczynku“ i „Volapük“.

— **Tytułem datków noworocznych** złożyli dalej: w komisaryacie dzielnicy I: Pp. Bleim nadkomisarz. Maryan Lisowski, Gromnowa, Sylwester Berski, Teresa Feit, P. R., Hryniewicz, hr. Lippe, Katarzyna Swaczina, Józef Kamiński, Wojciech Dyduśiak, Dąbcańska, Michał Deszczakowski, Schmidt i Karol Brzozowski po 1 zł., lokatorowie realności 1. 28 ul. Batorego 1 zł. 20 ct., lokatorowie realności 1. 12 ul. Pańska 60 ct., lokatorowie realności 1. 17 ul. Garncarska 1 zł. 50 ct., lokatorowie realności 1. 5 ul. Chorażczyzny 2 zł. 50 ct., lokat. real. 1. 6 plac Maryacki 2 zł. 50 ct., lok. real. 1. 8 ul. Ossolińskich 3 zł. 50 ct., Wincenty Rawski 2 zł., lok. real. 1. 16 ulica Pańska 4 zł. 30 ct., lok. real. 1. 2 ul. Stryjska 70 ct., lok. real. 1. 11 ul. Batorego 4 zł. 50 ct., lok. real. 1. 19 ul. Zielona 90 ct., Aron Filip 50 ct., lok. real. 1. 26 ul. Batorego 80 ct., lok. real. 1. 13 ul. Zamojskiego 2 zł., lok. real. 1. 8 ul. św. Mikołaja 1 zł. 60 ct., lokatorowie real. 1. 13 ul. św. Mikołaja 2 zł. 70 ct. 2) W komisaryacie dzielnicy II: Nahlk Juliusz 2 zł.; Starzeńska 5 zł.; Horowitz Rebecka 2 zł.; Zawadzki Józef 2 zł.; Dische Jakób, Rosenzweig et Lip, Bernstein Witte, Mayer, Neudlinger, Pick et J., Friedrich Emilia, Hayderer Henryk, dr. Jackowski, Czaykowska Grolle, Ertinger Isak, Rojowski, Korke, Stroh Elias, Witkowski Stefan, Buczyński Stanisław, dr. Nowiński i dr. Fried po 1 zł.; Götz Hensch i H. P. po 60 ct. 2) W komisaryacie dzielnicy IV: Józef Weber, Honorata Głowacka, J. Starkel, G. Geyer, H. Stahl, Alojza Mutowka, dr. E. Till, Józef Bałaban, St. Piątkiewicz, H. N., Józef Abgarowicz, L. Zajęzkowski, Jan Rastawiecki, Wołos, Julian Pokiński, W. Winnicka, L. Pierozynski, F. Fuller, Antoni Sołtykiewicz,

L. Bratkowski i J. Koczyndyk po 1 zł.; J. E. hr. Siemieni-Lewicki 10 zł.; Krzysztof Koopel 2 zł.

— Niebezpieczny złodziej. Patrol policyjny, kontrolując tamtej nocy rzeźmieszków, pod dozorem policyjnym stojących, zastał po godzinie 12 osławionego złodzieja Michała Gembarzewskiego, wprawdzie w jego mieszkaniu, przy ul. św. Wojciecha, lecz w kompletnym ubraniu w łóżku leżącego, którą okoliczność tłumaczył on tem, że jest chory i że nie ma za co mieszkania ogrzewać. Tej samej nocy o godzinie 4 napotkał go jednak stójkowy na ulicy Halickiej, na skrócie w ulicę Blacharską. Przytrzymany tłumaczył się, że spieszy się na koleje do pociągu. W godzinę później okazało się, że niewiadomy dotąd złoczyńca a prawdopodobnie towarzysz Gembarzewskiego, włamał się do sklepu rzeźnickiego Jana Frankowskiego pod l. 8 w Rynek, od ulicy Blacharskiej i skradł z tamtąd około 58 zł. zdawkową monetą i kilka sztuk złodziejów. Gembarzewski, który bezwzględnie stał wówczas na ulicy na czatach i który w policyi twierdził, że szedł był do pewnego szewca po swe świadectwo robocze, aby jako, szewc mógł nazajutrz poszukać sobie kondycyi, ukończył w kwietniu z. r., w tutejszym zakładzie karnym karę 6-letniego więzienia za kradzież a był już przedtem sześć razy z takiegoż powodu karany. W listopadzie r. z. aresztowała go policja gdy również stał na czatach w chwili wlamywania się towarzysza jego Miśka do sklepu zegarmistrza Kieliszewicza, lecz wtedy uszedł kary, gdy tymczasem Miśko został na 2-letnie więzienie skazany.

— Zguba. Dorożkarz nr. 56 złożył w policyi pugilarek z kwotą 14 zł., który w jego sauczkach jakiś gość zgubił onegdaj wieczorem wysiadłszy przed pałacem sejmowym.

— Ogień kominowy powstał wczoraj o godz. 7 z wieczora pod l. 1 przy ulicy Gródeckiej, został jednak przez straż pożarną stłumiony.

— Stan powietrza. Barometr podnosi się.

Prognoza na dobę następującą od godziny 12 w południe, dnia 13 bm., według spostrzeżeń stacji Szkoły politechnicznej: Wiatr przeważnie północno-zachodni, średnia temperatura doby około -12°C, niebo przeważnie zamgłone, powietrze wilgotne, śnieg.

Średnia temperatura ubiegłej doby była -9.1°C, najniższa temperatura była dziś rano i wynosiła -12.4°C, najwyższa była -0°C.

Stan barometru zredukowany na poziom morza był dziś o 9 rano 769.0 mm.

Opad śniegu wynosił 1.4 mm.

— W wiedeńskiej Akademii umiejętności, na posiedzeniu wydziału matematyczno-przyrodniczego z dnia 15 grudnia z. r., sekretarz między innymi przedłożył nadesłany z Brodów komunikat p. Jakóba Zimelsa „o pewnym zdaniu geometrycznym“.

— Kochawina. Dalsze ofiary na kościół kochawini: M. Piątkiewicz z Bóbrki 4 zł. (i na mszę św. o uratowanie życia dziecku Tadeuszowi, którego dziecko skoro je tylko ofiarowano Matce Boskiej kochawini, będącej w konwulsjach bez nadziei, zaraz zaczęło przychodzić do siebie i ozdrowiało, o czem doniosła ucieślona matka); J. M. z Krzeszowie od siebie 20 zł., od P. B. 1., od W. K. 1.; Milewska z Kołomyi 3; p. Sozańska, właścicielka Daszawy 100 zł.; A. Blatkiewicz z Rudy gosp. 20 zł.; X. J. z Liszek 1 zł.; Z. Małkowska i K. Paprocka ze Lwowa 4 zł.; N. z Janowa 1 zł. (i na mszę św. za duszę Rozalii); Sobol z Nowogosiola 5 zł.; Helena N.... (nieczytelne) z Przemysła 5 zł. i procent od pieniędzy 2 zł.; ks. Motykiewicz, proboszcz z Brzozdowic 3 zł.; J. Kalkowski ze Słobódki „Pocieszycielce strapiionych“ 1 zł.; K. Bednarski z Rudy gosp. 2 zł. 50 ct.; ks. Z. Bilski, proboszcz z Przemysła 2 zł. (i na mszę św.); A. Filipowska z Łanaczyna (choć na cegiełkę, aby Matka Boska oddała kłeski) 1 zł.; sługi z Wieliczki 40 ct.; S. W. z Dołżanki 1 zł.; wdowa N. z Radziechowa prosi Najświętszą Pannę o ulgę w cierpieniu 5 zł. (i na mszę św.); M. Szwedziński z Bóbrki 5 zł.; Kasyno Narodowe od JW. hr. Russockiego 10 zł.; O. Szajnakowa we Lwowie na pomnożenie chwały N. P. Maryi 2 zł.; A. Schlosser ze Lwowa 3 zł. (i na mszę św. o zdrowie); K. Kolinek z Żółtkwi 2 zł. (i na mszę św. przed obrazem jedynej Matki naszej); L. Szwedziński ze Lwowa 2 zł.; R. Bielska ze Lwowa od siebie i od syna 1 zł. 50 ct.; N. z Kołomyi, polecając się Matce Boskiej przy egzaminie maturalnym i w całym życiu 4 zł.; M. Iłasiwicz ze Lwowa 8 zł. (i na mszę św. o zdrowie), O. K. z Krakowa prosząc o opiekę 5 zł.; A. Lewicka z Kamionki Strumiłowej 5 zł.; J. Tracz, organista z Toustobab 1 zł.; „Grosz wdowi“ I. K. ze Lwowa Pocieszycielce strapiionych 5 zł. (i na mszę św.); J. Buczkowski, gospodarz z Rudy 5 zł.; T. Romańska z Łanaczyna 1 zł.; E. O. ze Stępczak 50 ct.; A. T. z Łanaczyna 1 zł.; ks. J. Franciszek wikary z Wierchosławic 2 zł. (i na mszę św.); pani M. Pietruska 100 zł.; X. P. z Krzeszowie 50 ct.; J. Pawłowski z Brzeżan 1 zł.; A. D. z Bojanowa z prośbą o zdrowie 1 zł.; uczniowie czwartej klasy realnej w Stanisławowie załączają skromny dattek 6 zł. 6 ct.; A. Dwornikiewicz ze Lwowa 1

zł. z serdecznym życzeniem dokonania dzieła jak najspieszniej; R. Kwaśniewski z Łukawca 2 zł. (i na mszę św. o zdrowie); B. Łoboda z Borzęcina 1 zł.; H. Rorzęcka z Podgórze 1 zł.; Orecio ze Lwowa posyła znowu Matce Boskiej nowego reńskiego, który dostał na cukierki w dzień imienia; Maryńcia, Józio i Halka z Bolechowa ofiarują ze swych oszczędności dziecięcych na cegiełkę do przybytku dla swej najukochańszej opiekunki cudownej Matki Boskiej 3 zł.; Tosio, Miecio i Wandzia ze Złoczowa 3 zł. L. Pawłowski z Kranzberga z prośbą o pomyślność Kościoła rzymsko-katolickiego a upokorzenie prześladowców 2 zł.; B. Lewicka z Kranzberga 2 zł. o znalezienie zguby przed siedmiu laty i nawrócenie niewiernych; hr. Z. Starzeńska 100 zł.; K. S. z Wojsława 10 zł.; z tacy 7 zł. 21 ct.

— Jubileusz dwudziestopięcioletniej, wielce zasłużonej pracy zawodowej profesora uniwersytetu Jagiellońskiego, dr. Madurowicza, obchodzony będzie uroczysto dnia 14 b. m. o godzinie 10 rano w auli nowego uniwersytetu w Krakowie. Wstęp na salę dozwolony za biletami, które otrzymać można u prezesa komitetu, dr. Wiszniewskiego, pomiędzy godziną 3 a 4 po południu.

— Głód w Czarnogórze. Do *Polit. Corr.* donoszą z Cetynii, że panujący w kilku okręgach, księstwa Czarnogórskiego niedostatek, przybrał charakter poważnej kłeski głodowej. Według wiarygodnych informacji, przeszło 30 tysięcy ludzi pozbawionych jest wszelkich środków do życia. Rodzina carska wysłała z Odessy okręt napełniony pszenicą dla ofiar kłeski, który jednak nie doszedł dotąd do miejsca przeznaczenia lubo oczekiwany jest z gorączkowym upragnieniem. Akcja pomocnicza, podjęta przez rząd i ludność, wobec rozmiarów kłeski okazuje się nie dostateczną.

— Przewiednia stanu powietrza na r. 1888. Występujący w *Gazecie Rolniczej* siódmy czy ósmy raz z wizerunkiem całego roku przyszedł „propheta“, nie wesoły kreśli obraz bieżącego roku, przynajmniej o ile się tyczy powietrza. Przewiednie te dotychczas dość się sprawdzały. Obecna bowiem zima zapowiadała autor mroźną, ostrzejszą od czterech poprzedzających. Wiosna, według obliczeń autora, będzie bardzo niestała; po wczesnych objawach ciepła nastąpi zima, a nawet mrozy. Szczególniej okres od 11 kwietnia do 16 maja będzie krytyczny dla rolnika. Nawet w drugiej połowie maja może być szymrozki nocne. Lato w ogólności ma być dość suche. Upały wielkie, przeplatane burzami około przesilenia letniego, w początku i końca lipca i dalej w sierpniu Deszcze około siedmiu Braei Spiących, w ogóle zaś czystsze w drugim niż w pierwszym okresie tej pory roku (więcej prawdopodobnie w porze żniwa). Jesień, zrazu ciepła, a nawet gorąca, dalej słotna i zimna. Przeście od jesieni do zimy ciężkie. Początek zimy 1888/9 prawdopodobnie mroźny. Zbiory jesienne i siewy utrudnione. Pomimo to rok 1888 niekoniecznie ma być nieurodzajny. Zbiory pszenicy w Ameryce, w zachodniej, południowej i środkowej Europie mają być w części dobre, w części średnie. Nad Bałtykiem i w Królestwie Polskim średnie. Podobnie żyto. Owies mierny, jęczmień jeszcze gorszy. Jarzyny i okopowo mniej więcej średnie. Słomy średnie, zbiór siana pierwszy dość dobry, drugi wątpliwy. Urodzaj owoców i wina nie najgorszy, naturalnie o ile na niego nie wpływają przewidywane niepomyślne zmiany atmosferyczne.

— Stan zdrowia dr. Chałubińskiego, według dzienników warszawskich, tak znacznie się poprawił, że znakomity lekarz wkrótce będzie mógł u siebie przyjmować chorych.

— Zima. Podczas ostatnich mrozów w Kroczyi wiele osób utraciło życie w skutkach zamrażnięcia. Całe domy znikły pod zaspami śnieżnymi. Natomiast z Meranu donoszą, że panuje tam rozkoszna wiosna.

— Stanley, według doniesienia *Voss. Ztg.* z Kairu, szczęśliwie cel swój osiągnął.

— W teatrze wjarmarskim przedwczoraj podczas próby, eksplodowały ognie sztuczne. Dalszego wypadku nie było.

— Nieszczęśliwy wypadek. W Barcelonie runął magazyn zbożowy i pod gruzami pogrzebał wielu robotników.

— Ostrzeźniej zbrodni donoszą z Londynu. Dwie kobiety wspólnie siłami zamordowały człowieka, który dla jednej był mężem, dla drugiej ojcem. Jan Lac, ogrodnik, niezbyt harmonijnie żył z rodziną, złożoną z żony i pasierbicy. Gdy w dzień Bożego Narodzenia Lac wrócił do domu podchmielony, między małżonkami wszczęła się kłótnia. Matka przywołała na pomoc córkę, a ta, uzbrojona żelazną sztabą, zadała skutecznego cios ojczymowi. Ogrodnik legł trupem, a sekcyja wykazała pięć ran na głowie, z których dwie od uderzenia sztabą żelazną, a trzy od noża.

— Zapis. Zmarły w Berlinie radea komercyjny, Wilhelm Borschert, zapisał cały swój majątek, ceniony na 4 miliony marek, miastu Berlinowi.

— Chleb wprost z ziarna. W Odesie, jeden z inżynierów technologów, zajęty jest tworzeniem aparatu, służącego do wyrabiania chleba wprost z ziarna niemielonego na mąkę.

Sposób ten służył na głównie do przygotowywania chleba dla wojska i na tem się zasadza, iż ziarno rozgotowuje się przy wysokiej temperaturze w specjalnych parowych aparatach, które z łatwością mogą być przewożone. Na przygotowanie chleba potrzeba ogółem 2½ godziny, a jest jeszcze i ta wyższość, iż strąty, jakie zwykle przy młowie się ponosi, tutaj nie mają.

— Zmarli 1887 r. Śmierć w roku ubiegłym niemniej obfite niż lat innych miała żniwo a pośród nieboszczyków pokaźny znajdujemy szereg wybitnych osobistości z Polaków: Kraszewski, Zyblikiewicz, ks. Roman Czartoryski, ks. Karolina z Iwanowskich Sayn-Wittgenstein. Francya straciła między innymi filozofa Caro, przedstawiciela filozofii salonowej, umiaru też znakomity lekarz, dr. Vulpian, ksiądz Ludwik Wiktor Rohan, don Juan de Bourbon, infant Hiszpanii, ojciec don Carlosa, hr. Liechnowski, wielki przecor zakonu kawalerów maltańskich, kardynał Ludwik Jacobini, sekretarz stanu Papieża, John Taylor, prezydent mormonów, Jan Ronce, założyciel katolicyzmu niemieckiego, Antoni Pellegrini, kardynał, Wawrzyński Hilary Randi, kardynał, generał zakonu Jezuitów, ojciec Beckx, Jan Baptysta Jauréguiberry, admirał francuski, Antoni Marya de Fontes Pereira de Mello, mąż stanu portugalski, Fryderyk v. Amerling, znany malarz, kardynał Caverot, arcybiskup Lyonu, utalentowany malarz grecki, Arystides Oeconomo, Ludwik Napoleon Berthier, książę Wagram, hr. Władysław Szechenyi, były francuski minister wojny, generał Farre, księżna Kamilia Borghese w Rzymie, Stanisław hr. Blacas, wierny podkomorzny hr. Chamborda, hr. Ignacy Gurowski, mąż infantki hiszpańskiej Izabelli, sławny chemik francuski, Boussignault, rzeźbiarz francuski, Belleuse, autor fars, Alfred Hennequin, „król armat“, Alfred Krupp, sławny pisarz arabski, Achmet Effendi Friss, redaktor naczelny paryskiego pisma humorystycznego *Journal Amusant*, p. Le Corf, muzyk i nauczyciel Brahms'a, Edward Marxen, głośny malarz belgijski, Ludwik Gallait, generał Lelló, były poseł francuski w Petersburgu i minister, generał egipski Baker basza, generał Henryk Lawrence, najstarszy oficer byłej kampanii wschodnio-indyjskiej, śpiewaczka Barbieri-Nini, redaktor *Presse*, Franciszek v. Chernell, królewski generał-lejtnant i były włoski minister wojny Ferrero, mazyk Antoni Fahrbaeh, pejzażysta francuski Filip Rousseau, sir Jerzy Burrows, nadworny lekarz królowej Wiktorii, znany wydawca Otto Janke, sir Stafford Northcote (lord Iddesleigh), Agostino Depretis, włoski prezes ministrów, lord Lyons, były poseł angielski w Paryżu, sekretarz skarbu Manning, Li-Fong-Pao, poseł chiński w Wiedniu i w Berlinie Tomasz Moore, botanik, sławny gynecolog berliński, dr. Schroeder, Leon Gosselin, chirurg francuski, dr. Bernard Langenbeck, znakomity operator, Fryderyk Teodor Vischer, Henry Wood, powieściopisarka, Hugon Gottschalk, Paweł Féval, Henry Ward Beecher, Henryk Dupin, poeta francuski, Eliza Marlitt, Józefina Wessely, artystka dramatyczna, Juliusz Padeloup, organizator głośnych koncertów paryskich, Manrycy Strakosch, impresario, Jenny Lind, słyuna niegdys śpiewaczka, Miska Hauser, skrzypek, znakomity malarz belgijski, Ludwik Gallait i na koniec między innymi szlachetna filantropka paryska, pani Boucicaut.

— Nowy Franceseoni. Jeszcze niezapomniano o morderstwie, dokonaniem przed kilkunastu laty w Wiedniu przez Franceseoniego na Nitowym, celem okradzenia go, a już zaszedł drugi taki wypadek, tym razem w Paryżu. O zbrodni tej, o której podaliśmy krótką wzmiankę przed kilku dniami, nadchodzą teraz bliższe szczegóły.

W dniu 15 grudnia najął był niejaki Granier w domu przy ulicy Tiquetonne pod liczbą 16 dwa pokoje na drugim piętrze. Zapłacił z góry za kilka miesięcy, co w Paryżu nie jest w zwyczajny, a ponieważ mieszkanie było zniszczone, przeto kazał je świeżo pomalować, a ślusarzowi polecił naprawiać zanki w drzwiach itd. Rachunek malarsza wynosił 100 franków, ślusarza zaś 38 franków, Granier nie zapłacił im jednak gotówką, lecz bonami na Bank francuski, płatnymi w końcu grudnia i prosił, by boni te przedstawili bankowi do wypłaty. Naturalnie, że obaj rzemieślnicy uczynili, jak im polecił Granier. Wiedział on, że w dniu 31 grudnia bank przysłał do niego urzędnika, celem zrealizowania bonów, jak również i to, że urzędnicy ci noszą zazwyczaj znaczną sumę pieniędzy ze sobą. W dzielnicy, w której świeżo najęte mieszkanie się znajduje, ukasował boni urzędnik stary i słaby, którego zatem łatwo było można ograbić. Na to liczył Granier i w tym też celu wynajął mieszkanie przy ulicy Tiquetonne. Tymczasem stało się inaczej, gdyż właśnie w tym samym dniu starego urzędnika zastępował młody, bo 25-letni Alfred Cahors, on to o godzinie 3 po południu dnia 31 z. m. przybył do mieszkania Graniera, przedstawiając mu wystawione przez niego boni. Granier zmieszkał się, gdy go zobaczył, dobył jednak swobodnie 40 fran. z kieszeni i kładąc je na kominku rzekł:

— Przelicz pan pieniądze, ja zaraz powrócę.

To powiedziawszy, wyszedł do drugiego pokoju, skąd natychmiast powrócił.

— Czy pan płaci tylko jeden bon na 38 franków?

Gdy Granier odpowiedział: tak, urzędnik odwrócił się, by wziąć z kominka pieniądze. Na to też Granier czekał, w tejże samej chwili rzucił się na niego i utopił mu w szyi długą ostrą noż. Cahors zdołał go jednak odepchnąć, przewrócić napastnika a następnie zbliżyć się do okna, wytłuc szybę i wołać o pomoc. Granier więc, widząc, że zamach się nie udał, zbiegł szybko ze schodów. Na pytanie odzwrotnego, co by hałas w jego mieszkaniu miał znaczyć, odpowiedział — że jego znajomy zaskabł i począł szybko uciekać. Odzwrotny, domyślając się zbrodni, pogonił za nim, na rogu ulicy Mandar zdołał go pochwycić i oddać dwu policyantom. Wkrótce też cała sprawa się wyjaśniła, a zbrodniarz został odprowadzony do więzienia. Śledztwo wykazyło, że Granier nazywa się właściwie Lecomte, że miał przy Avenue Bosquet skład farb, że atoli więcej czasu poświęcał stosunkom z podejrzaniem kobietami z dzielnicy łacińskiej, aniżeli handlowi. Lecomte przeczyl, wszystkiemu, wypierał się nawet tożsamości z Granierem, wszystko to jednak niewiele mu pomogło, gdyż tak Cahors, który otrzymał tylko lekką ranę, jak ślusarz, malarz i odzwrotny kłamał mu zadali. Lecomte, jak okazało dalsze śledztwo znajdował się w kłopotach finansowych. W dniu 31 grudnia miał zapłacić weksel, na sumę kilku tysięcy franków. Celem zdobycia tej sumy ukarował cały plan zamachu, który się skutkiem wypadkowej zmiany urzędnika nie udał. Charakterystycznym w tym wypadku jest to, że w czasie rewizji znaleziono w jego mieszkaniu wszystkie romanse Gaboriau, tudzież pamiętniki szefa policyi bezpieczeństwa, Canlera, które to dzieła stanowiły jego ulubioną lekturę. Lecomte liczy lat 29.

— W Madrycie zdarzył się temi dniami tragiczny wypadek podczas przedstawienia walki byków. W chwili t. zw. cogidy, t. j. gdy toreador odpiera napasę dzikiego zwierza, drażniąc go jednocześnie czerwoną chorągiewką, byk rzucił się z wściekłością na niejakiego Frascuellę i przebódt mu rogami bok. Dzielnicy toreador, pomimo głębokiej rany, miał jeszcze dość przytomności umysłu, aby silnem uderzeniem zadać śmiertelny cios przeciwnikowi. Podczas gdy tłumy ciekawych, czy też litościwych postępowały za noszami, na których złożono konającego toreadora, cymbały i trąby oznajmiały ukazanie się drugiego byka, ku wielkiej ucieście pozostałej publiczności.

— Bonapartowie Niemcami. Niktby był dotąd nie przypuścił, by rodzina Bonapartych mogła mieć pochodzenie niemieckie, a przecież twierdzi to uczony paryski Peyre w swem najnowszym dziele p. t.: „Napoleon I et son temps“. Peyre opowiada, że od wieku XI do XIV kwitła w Genui zamożna rodzina Cadolingów, którzy pochodzili z Niemiec i byli zawsze wiernymi stronnikami partyi cesarskiej. Rodzina ta broniła przywilejów miasta i praw tegoż i jako takiej nadano jej przydomek „dobrego stronictwa“. Przydomku tego, brzmiałego po włosku „buona parte“, zaczęli z czasem używać wszyscy Cadolingowie, co więcej, niektórzy z nich nie tylko go przybrali, lecz nawet i dawne nazwisko odrzucili. Kiedy zaś później przeszli do stronictwa liberalnego, utracili i wpływ potężny i majątek a w końcu musieli przyjąć służbę w sławnym banku św. Jerzego, który wysłał ich do swych dóbr na Korsyce. Tu nosili już tylko nazwisko Buonaparte, które z czasem zmieniono na Bonaparte. Z tej rodziny ma pochodzić Napoleon I. O ile Peyre w wywodach swych opiera się na dowodach pewnych i stwierdzonych, przesądzać trudno.

— Amerykański pomysł. Nowojorska „Gazeta handlowa“ donosi, iż miejscowa kompania tabacna „Kinney et Comp.“ kazała dla swego głównego agenta, p. T. B. Willis, zbudować specjalny wagon do podróży w interesach firmy z jednego końca Stanów Zjednoczonych na drugi. Wagon ten ma na zewnątrz wypisaną wielkimi literami firmę kompanii, a podzielony jest na trzy części. Z jednego końca znajduje się pokój mieszkalny i sypialny dla pana Willis i jego małżonki; środek wagonu zajęty został na magazyn tabacny, z którego agent zaopatruje handlarzy w świeże zapasy towaru; w trzeciej wreszcie części mieści się stajnia, a w niej stoi koń, na którym p. Willis odbywa w razie potrzeby z tej lub owej stacji kolejowej mniejsze wycieczki do różnych miejscowości, oddalonych od kolei. Musi to być bogata kompania, która w ten sposób wyposaża swego wędrownego agenta.

— Wylew Żółtej rzeki (Hoang-Ho), największej w Chinach, trwa już od czterech blisko miesięcy i zrządził niesłychane spustoszenia. Wezwano europejskich inżynierów do kierowania robotami około ubezpieczenia wybrzeży, na który to cel cesarz chiński przeznaczył bardzo znaczną sumę, a nadto przesłał około 900.000 franków (100.000 taelów) do rozdania pomiędzy ofiary powodzi. Ze skarbu państwowego asygnowano dla nich dwa razy tak znaczną kwotę, straty wszakże wynoszą dziesiątki milionów. Zniszczonych jest przeszło 3.000 miejscowości, które do niedawna słynęły z dostatku mieszkańców.

— Pochodzenie wyrazu „Yankee“ W londyńskim *Ateneum* czytamy: „Dr. G. H. Moore przedstawił w tych dniach amerykań-

skiemu Towarzystwu historycznemu rezultaty swoich poszukiwań, co do pochodzenia wyrazu „Yankee” i popularnej pieśni „Yankee Doodle”. Doszedł on do wniosku, iż „Yankee” jest wyrażeniem szyderczym, którego najpierw poczuli używać holenderscy osiedleńcy, mówiąc o swoich angielskich rywalach. Publicznie posłużono się tem wyrażeniem po raz pierwszy w roku 1725, podczas licytacji majątku po jakimś obywatelu Morphet. Wśród wielu innych „efektów” pozostał po nim do nabycia „murzyn, nazwiskiem Yankee”. Co do melodii „Yankee Doodle”, weszła ona u Amerykanów w modę dopiero po wojnie rewolucyjnej, a grywana była podczas tej wojny często przez orkiestry wojskowe angielskie. Amerykanie zagrali ją najprzód podczas wydawania twierdzy Yorktown przez zwyciężone wojska angielskie, pragnąc tym sposobem Anglikom dokuczyć. Odtąd melodia ta stała się popularną w całej Ameryce, jako pieśń tryumfalna.

— **Geneza „kaczkidziennikarskiej”** ma być następująca: Znudzony błagami dzienników francuskich, pewien dziennikarz belgijski napisał taką farsę o kaczkach: „Było ich dwadzieścia. Zabito jedną i poszatkowano ją z piórami. Pozostałe 19 kaczek pożarły ją natychmiast. Wzięto potem drugą i posiekano, 18 żyjących pożarły ją *à vue d'oeil*. I tak dalej, aż w ostatku dwadzieścia kaczek pożarły dziewiętnastą, czyli wszystkie dziewiętnaście. Zdumieni błagierzy francuscy musieli kapitulować i na tę pamiątkę błagi dziennikarskie przeważano „kaczkami”.

— **Tygodnika Ilustrowanego** nr. 262 zawiera: Wiersz Maryi Konopnickiej. — Z roku 1887, przez Józefa Keniga. — Nasz bilans, przez Juliana Wieniawskiego. — Na schyłku stulecia (wiersz), przez Or-ota. — Noce bezsenne, fantazy na tle czarnem, przez J. I. Kraszewskiego. — Leonard Sowiński (wspomnienie szewskiego), przez W. Korotyńskiego. — Korespondencya „Tygodnika ilustrowanego” z Krakowa, przez Hesperusa. — Przegląd teatralny, przez Edwarda Lubowskiego. — Trafiła kosa na kamień, przez Adolfa Pawińskiego. — Sąd ostateczny, przez Wiktora Gomulickiego. — Kronika tygodniowa, przez St. M. Rz. — Przegląd polityki zagranicznej, przez Bożywoja. — Nasze ryciny. — *Silva rerum*. — Ogłoszenie. — Przegląd piśmienniczy. — Dodatek: Wiktorya Regina, ze wspomnień narzeczonej, napisał Jan Zacharysiawicz (arkusz 1.) — Geniusz, powieść przełożona z niemieckiego (arkusz 1.) — Ryciny: Nowy rok, rysunek oryginalny Miłozza Kotarbińskiego. — Rysunek własnoręczny J. I. Kraszewskiego, przeznaczony na kartę tytułową do „Nocy bezsennej”. — Targ koński w Galicji, rysunek oryginalny Antoniego Piotrowskiego. — Na zwładach, rysunek oryginalny Władysława Sznera. — Krakowianka, rysunek oryginalny Aleksandra Gierymskiego. — Trzy rysunki W. Podkowińskiego do „Sądu ostatecznego” W. Gomulickiego. — Leonard Sowiński. — Portret własny Anny Bilińskiej.

— **Nienastająca wystawa** zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych, przy placu św. Ducha 1. 10, otwartą jest codziennie od godziny 11 rano do 7 po południu. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dni powszednie 30 ct. Dla członków wstęp wolny.

Notatki literacko-artystyczne.

— **Rzeczy polskie za granicą.** Monumenta Vaticana Hungariae zawierają w wydaniu obecnie drugim tomie drugiej seryi, bardzo ciekawe i nieznanne dokumenta do historyi Jana Sobieskiego a szczególnie do je historyi wojen z Turcją. — W czasopiśmie *Vierteljahrsschrift für Heraldik, Spragistik und Genealogie* znajduje się w ostatnim zeszycie zajmująca rozprawa Marcelego Janecke'go p. t. *Erhalten die Juden in Polen durch die Taufe den Adelstand?* — Ks. kan. Franciszek Raczkowski, jeden z najwybitniejszych mężów chorwackich, ogłasza w piśmie *Vienac* wspomnienie swe z podróży po krajach polskich, między innymi opisuje Lwów i Kraków. — *Zeitschrift der Wiener Anthropologischen Gesellschaft* zamieszcza pracę p. J. Spötl o prastarych hutach żelaza w Tatrach. — Znany bogacz petroburski, Nieczajew-Malcew, ogłosił przed kilku miesiącami konkurs na plafon pałacowy. Obecnie konkurs ten został rozstrzygnięty. Obie dwie nagrody: 1000 i 500 rubli wzięli artyści polscy, pierwszą Tadeusz Roztworowski, drugą Kazimierz Alchimowicz. Projekt p. T. Roztworowski przedstawia: „Zwycięstwo piękności”. — Za staraniem znanego archiwisty w Archiwum Pożnańskim p. J. Lekszyckiego, został obecnie wydany ważny do dziejów polskich materiał źródłowy w ostatnim tomie wydawnictwa: *Publicationen aus den K. preussischen Staatsarchiven* (XXI tom, Leipzig, Hirsch 1887).

(Zr.) **Wydanie pism J. E. Schlegla** przez dr. J. Antoniewicza. Jako tom 26 zbioru „Deutsche Litteraturdenkmale des 18 und 19 Jahrhunderts in Naudruck herausgegeben von Bernhard Seuffert” okazało się dzieło p. t. „Johann Elias Schlegels ästhetische und drama-

turgische Schriften (Heilbronn, 1887 stron CLXXX 226). Wydania nowej edycji pism tych podjął się dr. J. Antoniewicz i poprzedził ją wstępem bardzo obszernym, bo 180 stronice liczącym. Pisma J. E. Schlegla mają w dziejach literatury niemieckiej 18 stulecia wielkie znaczenie, autorowi temu należy się pierwszeństwo niemal pomiędzy wszystkimi, co epokę klasycznego rozwoju piśmiennictwa niemieckiego poprzedzają. Ale prace Schlegla nie były samodzielne; opierały się na bardzo licznych, dawno już zapomnianych rozprawach i badaniach uczonych francuskich i innych. Otóż zadaniem wstępu do nowej edycji było zbadać jak najdokładniej wszystkie te źródła, na których Schlegel zapatrywania swe wykształcił i oparł. Pan Antoniewicz nie szczędził żadnych trudów i porównywał jak najkrupulniej wszystkie, co tylko w książkach i czasopiśmie dawnym się znajduje a jakiegokolwiek pokrewieństwo z rozprawami Schlegla zdradza. Opracowawszy tedy rzecz bardzo sumiennie i wyczerpująco metodą filologiczną, nie wątpimy, iż p. Antoniewicz zadowolił w zupełności koła fachowych germanistów, którym książka ta pierwotną, dziś bardzo rzadką edycję pism estetycznych Schlegla zastąpi.

Rada miasta Lwowa.

(Posiedzenie z dnia 12 stycznia).

(L) Przewodniczący p. Mochnacki polecił sekretarzowi, p. Lukasowi, odczytać następujący wniosek p. Syroczyńskiego i to: „Ponawiając uchwałę z 5 marca 1885, wzywa się magistrat, aby przedkładał corocznie sprawozdanie z czynności Rady miejskiej w ciągu ubiegłego roku, któreby zawierało także wykaz tych spraw, które do Rady weszły, a w ciągu odnośnego roku załatwione być nie mogły.” Wniosek ten będzie regulaminowo traktowany.

Po wcale ożywionej rozprawie, w której brali udział pp. dr. Ciesielski, dr. Pięta, Markiewicz, dr. Zgórski i sprawozdawca sekcji II, p. Czerny, uchwała Rada Towarzystwa pożyczki zaciągniętej w kwocie 4000 zł. u gminy m. Lwowa, kwotę 1375 zł., tudzież zaległe procenta w kwocie około 500 zł., wreszcie kosztą procesowe, pod warunkiem, jeżeli rzeczono Towarzystwo, któremu już prawie wszyscy wierzyciele opuścili pozwienie swoich pretensyj, najdalej do dwóch miesięcy spłaci gminie m. Lwowa kwotę 1375 zł.

Zakładowi ubogich asygnowała Rada nadzwyczajną subwencję za r. z. w kwocie 1500 zł.

Dr. Marchwicki w bardzo jasnym i wyczerpującym *exposé* przedłożył Radzie wnioski w sprawie konwersji długów gminnych. W skutek uchwały Rady z 29 marca r. z., że wszystkie długi miasta Lwowa, wynoszące ogółem kwotę 929.000 zł., mają być skonwertowane na pożyczkę niższej oprocentowaną, wezwał magistrat poważne instytucje finansowe do przedłożenia swoich ofert. Przedłożyły tedy oferty: Galicyjska kasa oszczędności i wiedeński Zakład kredytowy ziemski; Bank krajowy galicyjski, w obec bardzo korzystnej oferty gal. kasy oszczędności nie przedłożył oferty. Tak więc magistrat miał do wyboru tylko dwie oferty, z których oferta naszej instytucji krajowej okazała się ze wszelkich miar korzystną. I tak: Kasa oszczędności wypłaci gminie m. Lwowa gotówką 1 milion zł., a po odtrąceniu pierwszej raty z góry, kwotę 979.000 zł. Pożyczka ta, 5 procentowa, amortyzować się będzie w przeciągu 50 lat, a będzie zahipotekowaną na m. nieruchomościach opodatkowanych. Pożyczka będzie wypowiedzialną, tak, że gmina m. Lwowa, w każdej chwili będzie mogła ją wypowiedzieć, co jest rzeczą bardzo ważną, zwłaszcza na wypadek, gdyby gmina musiała zaciągnąć większą pożyczkę, albo gdyby była w możności spłacić ją od razu. Wiedeński Zakład kredytowy ziemski obowiązywał się wypłacić gminie 1 milion, po kursie 94 za sto, czyli kwotę 940.000 zł., a więc o 39.000 zł. mniej, niż galicyjska kasa oszczędności. Pożyczka ta miałaby się amortyzować również w ciągu 50 lat, ale byłaby niewypowiedzialną, tak, że gmina wzięłaby niejako ślub z wymienionym zakładem na lat 50. Co więcej: roczne raty amortyzacyjne w zakładzie wiedeńskim byłyby o 300 zł. wyższe niż raty w naszym zakładzie krajowym, w ciągu 50 lat zapłaciłaby gmina zakładowi wiedeńskiemu o 300.000 zł. więcej, niż galicyjskiej kasie oszczędności. W obec tych cyfr i rozlicznych innych korzyści, jakie pod względem finansowym i formalnym wypływają dla gminy z oferty naszej instytucji, wybornie był trudny. To też magistrat i sekcja finansowa oświadczyły się stanowczo za ofertą galicyjskiej kasy oszczędności. Z pożyczki w kwocie 1 miliona zł. mają być przedewszystkiem spłacone wszystkie długi w kwocie 929.000 zł. Roczne raty amortyzacyjne wraz

z procentami wynoszą obecnie od tego długu 80.000 zł., po dokonanej zaś konwersji w gal. kasie oszczędności wynosić będą te raty od 1 miliona zł. tylko 50.000 zł., tak, że gmina zaoszczędzi rocznie 30.000 zł. Co do użycia kwoty, jaka pozostanie z 1 miliona zł., po spłaconiu wszystkich dotychczasowych, wysoko oprocentowanych długów, proponują magistrat i sekcja finansowa, ażeby z kwoty 60.000 zł. utworzyć stałą rezerwę kasową, a resztę użyć na budowę normalnych koszar i magazynów wojskowych.

W dyskusji, jaka wywiązała się nad powyższymi wnioskami sekcji, nie powstała żadna opozycja przeciw zaciągnięciu 1-milionowej pożyczki w gal. kasie oszczędności, a tylko co do użycia kwoty, jaka zostanie po spłaconiu długów, objawił dr. Ciesielski życzenie, że byłoby rzeczą właściwą, pewną kwotę użyć na założenie m. zakładu zastawniczego.

Uchwały nie powzięła Rada, dla braku dostatecznego kompletu.

Z Izby sądowej.

(Losowanie sędziów przysięgłych).

(L) Na pierwszą kadencję sędziów przysięgłych, która w lwowskim sądzie krajowym karnym rozpocznie się dnia 30 b. m. zostali wylosowani jako główni przysięgli pp.: Mikołaj Schenk, rolnik z Reichenbachu; Alfred Lewakowski, dzierżawca dóbr Żółtańce; Ludwik Ramult, budowniczy; Jan Welichowski, likwidator Towarzystwa kredytowego ziemskiego; Władysław Kosieradzki, właściciel dóbr Dmytrowce; Karol Vocht, rolnik z Reichenbachu; Jan Tychoniewicz, właściciel realności; Eugeniusz Wędrychowski, likwidator galicyjskiej kasy oszczędności; Franciszek Wiesner, krawiec; Michał Dydyński, kupiec; Aron Dawid Sekler, właściciel realności; Natan Karp, handlarz w Gródku; Jan Dziejowski, właściciel realności w Zamarynowie; Szymon Amałowicz, szewc; Dominicyusz Pokizak, emerytowany urzędnik; dr. Julian Czerkowski, lekarz; Alesander Hulinka, właściciel dóbr Mycowa; Jerzy Sparnold, piekarz; Jan Brolik, rzeźnik; Jonasz Beiser, właśc. realności; Teodor Biliński, oficyał Towarzystwa kredytowego ziemskiego; Teodor Hulinka, właśc. dóbr Chłopotyna; Abraham Menkes, właśc. realności; dr. Henryk Nathanson, adwokat krajowy; Dawid Rappaport, kupiec; Karol Niedziałkowski, adjunkt rachunkowy Wydziału krajowego; dr. Bronisław Duleba, wł. realności; Jan Żółkiewski, wł. realności; Majster Heimbach, współwłaściciel realności; Wiktor Krobicki, rewident Wydziału krajowego; dr. Kazimierz Pawlikowski, kandydat adwokacki; Maurycy Markheim, właśc. realności; Zdzisław Younga, dzierżawca dóbr Zapalowa; Zygmunt Frey, właśc. domu agencyjnego; Władysław Gołębski, adjunkt rachunkowy Wydziału krajowego; i Jan Urbański, właściciel dóbr Dobrosina.

Jako zastępcy przysięgłych zostali wybrani pp.: Antoni Kolman, rzeźnik; dr. Jakob Lill, adwokat; Juliusz Mikolasz, właściciel fabryki; Hipolit Łęczyński, kasyer gal. Banku kredytowego; Karol Żółkiewski, rewident Wydziału krajowego; Jan Potocki, szewc; Sylwester Berski, budowniczy; Ferdynand Gross, cukiernik; i dr. Paweł Dąbrowski, adwokat krajowy.

(Rozprawy główne.)

(L) Przed trybunałem sędziów przysięgłych w ciągu pierwszej kadencji toczy się będą następujące rozprawy główne: Dnia 30 b. m. Krzysztofa Marciniusza o zgwałcenie; 31 Dmytra Barana o zabójstwo; d. 1 lutego Julii Folmer o rozbójnicze morderstwo; 6 lutego Jędrzeja Bochenka o kradzież; 7 lutego Łukasza Krywko o podpalenie; 8 lutego Iwana Artymowicza o skrytobójcze morderstwo; 13 lutego Maryi Kozłowskiej o dzieciobójstwo; 14 lutego Feigi Gelber o morderstwo; 15 lutego Kiryła Tuza o zabójstwo; 16 lutego Michała Miliana o rabunek; 17 lutego Józefa Smyka o sprzeniewierzenie; 20 lutego Jewki Grzeszczuk o morderstwo; 21 lutego Chaima Wurma o skrytobójcze morderstwo; 25 Jana Adamskiego o ciężkie uszkodzenie ciała; wreszcie 27 lutego Jana Petryego i towarzyszy o nadużycie władzy urzędowej (znany proces cłowy).

GOSPODARSTWO I HANDEL

(G.) **Refakcyje i t. p. ulgi taryfowe.** Kolej imienia Karola Ludwika nadaje na cały rok bieżący, z zastrzeżeniem jednak odwołania przed końcem roku, następujące refakcyje: dla przewozu dachówki z Krakowa *transito*, mianowicie, jeżeli idzie całymi wagonami z Wiednia, do wszystkich stacji własnych, z wyjątkiem stacji kolei Dębicko-Rozwadowskiej; ulga polegać ma na zwrocie różnicy między opłatą obliczoną, wedle klasy C taryfy lo-

kalnej (wyższą), z opłatą obliczoną wedle taryfy wyjątkowej VI (dla cegły) z dnia 15 września r. 1886 (niższą);

dla przewozu kości, także oczyszczonych i rozdrobnionych, z wszystkich stacji własnych na wschód od Tarnowa do Krakowa i z wszystkich stacji własnych od samego Krakowa do Jarosławia, w obu razach jednak z wyjątkiem stacji kolei Dębicko-Rozwadowskiej i Jarosławsko-Sokalskiej; warunkiem refakcyi jest przewóz całymi wagonami po 100 centnarów metrycznych; ulga polega na zwrocie różnicy między zwykłą taryfą lokalną (wyższą) a klasą C z dnia 1 stycznia r. 1885;

dla przewozu papieru (klasy A), papieru do pakowania i papy (toktury) z Gródka i Złoczowa do Krakowa *transito* jakoteż z Krakowa *transito* do Przemyśla i poza Przemyśl; warunkiem jest przewóz w ładunkach po co najmniej 50 centnarów metrycznych w bezpośrednim ruchu od stacji wyjścia do stacji przeznaczenia bez wskazania drogi na liście przewozowym; ulga polegać ma na zwrocie $\frac{3}{10}$ centa od centnara i kilometra z opłaty obliczonej wedle wspólnych taryf kolei odnośnych, z którego to zwrotu jednak stracić się ma opłata manipulacyjna w ilości 4 ct. od centnara metrycznego.

dla przewozu piwa w sładkach i beczkach w ładunkach po co najmniej 50 centnarów m. na list przewozowy, a to z Krakowa *loco* z Podgórzem *loco* z Bochni i Słotwiny do stacji poniżej wymienionych; ulga polegać ma na zwrocie przewyższonej opłaty obliczonej wedle zwykłej taryfy lokalnej ponad opłatę obliczoną wedle następujących norm refakcyjnych:

	od centn. metr.
do Lwowa (dworzec)	120.8 ent.
„ „ (Podzamecz)	122.7 „
„ Barszczowiec	127.5 „
„ Zadwórze	131.1 „
„ Krasna	136.0 „
„ Złoczowa	140.6 „
„ Zborowa	145.0 „
„ Jezierny	148.4 „
„ Tarnopola	153.4 „
„ Borków wielkich	156.2 „
„ Maksymówki	159.6 „
„ Bogdanówki	161.8 „
„ Podwołoczysk	163.8 „
„ Ożydowa	138.8 „
„ Zabłotec	141.4 „
„ Brodów	144.0 „

Dla wydobycia wszystkich powyższych refakcyj powinien reklamujący przedkładać oryginalne recepty nadawcze, wystawione na jego nazwisko, a to kwartalnie, najdalej zaś do dnia 31 marca r. 1889.

** **Targ zbożowy.** *) Dnia 13 stycznia 1888 r.

Lwów, pszenica 6.20 do 6.75, żyto 4.30 do 4.90, jęczmień browarowy 4.— do 5.50, owies 4.— do 4.50, groch 4.50 do 8.—; wyka 4.— do 4.60, rzepak 9.50 do 10.75, lnianka —.—, konieczyna czerwona 28.— do 42.—, konieczyna biała 40.— do 48.—, konieczyna szwedzka —.— do —.—.

Tarnopol, pszenica 6.— do 6.60, żyto 4.10 do 4.30, jęczmień browarowy 3.75 do 6.50, owies 3.90 do 4.40, groch 4.— do 8.—, wyka 3.85 do 4.50, rzepak 9.50 do 10.60, lnianka —.—, konieczyna czerwona 27.— do 41.—, konieczyna biała 40.— do 48.—, konieczyna szwedzka —.— do —.—.

Podwołoczyska, pszenica 6.— do 6.50, żyto 4.— do 4.65, jęczmień 3.50 do 6.—, owies 4.25 do 5.20, groch 4.— do 8.—, wyka 3.75 do 4.35, rzepak n. 9.— do 10.50, lnianka —.— do —.—, konieczyna czerwona 26.— do 40.—, konieczyna biała 37.— do 50.—, konieczyna szwedzka —.— do —.—.

Jarosław, pszenica 6.50 do 7.—, żyto 4.40 do 5.—, jęczmień 4.— do 6.50, owies 4.65 do 5.55, groch 4.75 do 8.50, wyka 4.10 do 4.80, rzepak 9.65 do 11.—, lnianka —.— do —.—, konieczyna czerwona 28.— do 42.—, konieczyna biała 40.— do 55.—, konieczyna szwedzka —.— do —.—.

Wszystko za 100 kilo netto bez worka. Chmiel od 25.— do 45.— zł. za 56 kilo, loco Lwów, bez odbiorcy. Okowita gotowa za 10.000 litrów pro. loco Lwów 24.25 do 24.75 zł. Usposobienie młde. Rezerwa w zakupnie.

*) Przedruk wzbroniony.

OSTATNIA POCZTA

Najj. Pan przyjmował przedwczoraj na dłuższym posłuchaniu p. Ministra wojny, hr. Bylandta-Rheidta.

Pol. Corr. zamieszcza następujący komunikat: Wiele dzienników ogłosiło na podstawie źródła peszteńskiego telegram, jaki miał wysłać rzekomo Najj. Pan do ks. Ferdynanda Koburga w odpowiedzi na życzenia noworoczne, złożone Jego Ces.

Mości przez księcia. Na podstawie doniesienia nadesłanego nam z Sofii ze strony kompetentnej, możemy zapewnić jak najkategoryczniej, iż cała ta rzekoma wymiana depesz jest po prostu czezym wymysłem.

Wiener Ztg. donosi: Jak co roku tak i teraz deputowani do Rady państwa zostali zaproszeni z rozkazu Najj. Pana na bal dworski.

Dnia 23 b. m. dopełni Najd. Arcyksiążę Wilhelm, jako wielki mistrz zakonu niemieckiego, uroczystej ceremonii pasowania p. Ministra handlu, margrabiego Bacquehema, na kawalera tegoż zakonu.

Według N. fr. Presse, dr. Schmejkal zwołał komitet wykonawczy niemiecko-czeskich mężów zaufania na 22 b. m., celem się naradzania nad propozycją mi pojednawczemi marszałka krajowego ks. Lobkowitza i dr. Riegera.

Czeski kongres gospodarczy, który został przedwczoraj zamknięty, uchwalił szereg rezolucyj. Najpierw rezolucję, wzywającą towarzystwo gospodarcze do zwołania ankiety, celem uregulowania sprawy asuracji w kraju; dalej rezolucję, tyczącą się zaprowadzenia na kolejach żelaznych taryfy kilometrowej, przeniesienia podatku od spirytusu na konsumentów, uzyskania ułatwień dla górzelników rolniczych, urządzenia wiejskich gorzelni, opartych na wzajemności, nareszcie uchwalono wystosować prośbę do Ministerstwa wojny, o uwzględnienie towarzystw gospodarczych przy dostawach dla c. k. armii produktów rolniczych.

Do Pol. Corr. donoszą z Warszawy, iż liczne symptomy przemawiają za tem, że rząd rossyjski zamierza odtąd interpretować surowiej ukaz marcowy. Żydom, nie będącym poddanymi Rosyji, pobyt w miastach począwszy od Nowego roku (starego stylu), będzie dozwolony pod tym tylko warunkiem, jeżeli wykupią patenty pierwszej gildy i uzyskają najpóźniej do 1 maja b. r. pozwolenie władz do prowadzenia swych interesów.

Dalej donoszą do tegoż dziennika, iż celem mającego nastąpić bezzwłocznie powiększenia straży pogranicznej, zamówiono liczne kwatery i pobudowano na wielu punktach nowe domy strażnicze.

W Watykanie odbywają się bez przerwy przyjęcia z okazji jubileuszu papieskiego. Dnia 11 b. m. przyjmował Ojciec św. pielgrzymów z Górnych Włoch. W przyszłą niedzielę odprawi Papież wielką mszę poczem nastąpi uroczystość kanonizacyjna.

Gabinet francuski będzie zniwolony do energiczniejszego wystąpienia przeciw reprezentacji miejskiej Paryża. Donoszą właśnie o świeżym zatargu pomiędzy prefektem Sekwany, p. Poubelle, a przewodniczącym rady gminnej. Rada, uchwalając budżet, kreowała samowładnie nową dyrekcję jako władzę i obciążyla w ten sposób bu-

dżet roczny o 25.000 franków. Prefekt nie uznał za stosowną tej nowej instytucji i zamienił ją na zwyczajne biuro. To spowodowało protest przewodniczącego, w którym obwinia prefekta, że narzuca ludzi przekonani nierepublikanskich i obudza obawy w całej administracji miejskiej. Prefekt odwoła się do ministerstwa, gdyż rada miasta Paryża nie ma prawa decyzyi w kwestyach administracyjnych. Ministerstwo, chociaż dotychczas nie chciało interweniować, ostatnim wypadkiem będzie do tego zmuszone.

Dzienniki angielskie donoszą o wybuchłych groźnych zaburzeniach na szkockiej wyspie Lewis. Dwa dni temu zgromadziło się około 1000 włóścian w okolicy Stornoway, ażeby rozpedzić trzode owiec znienawidzonego właściciela. Przeciw chłopom wysłano wojsko i policję; przy spotkaniu przyszło do krwawego starcia. Jedenastu przywódców aresztowano, pomimo to chłopom powiodło się zburzyć bardzo obszerne okopy około obór owczych i rozpedzić trzode. W skutek groźnego położenia wysłano posiłki zbrojne. Za przyczynę wzburzenia podają powszechne zubożenie ludu na wyspie, ponieważ wszystkie niemal grunta znajdują się w posiadaniu spadkobierców Jamesa Mathensona. Spadkobiercy zaniechali zupełnie uprawy rolnej, obracając ziemię na rozłogi do polowania wyłącznie. Oburzenie ludu objawiało się już niejednokrotnie groźnemi wybuchami, obecne rozruchy nie są nowymi w tamtych stronach.

Korespondencye ze Sztokholmu zapowiadają bliskie przesilenie w gabinecie szwedzkim. Parlament ma rozpocząć prace swoje ponownie z dniem 16 b. m., przewidują więc, że w drugiej połowie miesiąca nastąpi zmiana gabinetu.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 13 stycznia. Sejm dolno-austriacki uchwalił jednogłośnie wnioski komisji w sprawie jubileuszu Najjaśn. Pana, poczem nastąpiło zamknięcie sesji sejmowej.

Wiedeń, 13 stycznia. (Tel. prywatny.) Zaraz na pierwszym posiedzeniu Rady państwa wniesie rząd traktaty handlowe z Niemcami i Włochami; równocześnie zostaną one wniesione i w węgierskim parlamencie.

Lin, 13 stycznia. Przy wyborze do Rady państwa wybrany został posłem hr. Künburg 1145 głosami na 2014 głosujących.

Grac, 13 stycznia. (Tel. prywatny.) Książę Aloizy Liechtenstein oświadczył na zebraniu wyborców w Kaindorf, że partya klerykalna wniesie wkrótce w Radzie państwa projekt względem zaprowadzenia szkoły wyznaniowej w Austrii.

Sofia, 13 stycznia. Według doniesienia dziennika Sloboda, przy zabitych i pojmanych do niewoli pod Burgas rokoszaniach znaleziono pisma, polecające posła rossyjskiego w Bukareszcie, Chitrowa, dalej listy Zalewskiego i Kricowa do Nabokowa, wreszcie list Dragajewa do Bojanowa, w których to listach donoszono o utworzeniu się bandy powstańczej w Adrianopolu.

Doniesienie Voss. Ztg, jakoby książę Ferdynand rozkazał usunąć z publicznych zakładów portrety księcia Aleksandra Battenberga, jest prostym wymysłem.

Petersburg, 13 stycznia. Budżet na r. 1888 wykazuje w dochodach zwyczajnych 851 7/10 milionów rubli, w wydatkach zwyczajnych 851 2/10 milionów, w dochodach nadzwyczajnych 33 7/10 milionów, w wydatkach zaś nadzwyczajnych 34 2/10 milionów rubli.

Berlin, 13 stycznia. (Tel. prywatny.) Stan zdrowia cesarza Wilhelma polepszył się, wszakże monarcha musi dotąd jeszcze leżeć w łóżku.

Na prowincyi jest w toku agitacya za wysłaniem adresu zaufania do księcia Wilhelma; adres ten ma być odpowiedzią na adres, jaki zamierzają wysłać obywatele Berlina do cesarzewicza niemieckiego.

Berlin, 13 stycznia. W odpowiedzi niemieckiego następcy tronu na adres noworoczny gminy miasta Berlina, jest taki ustęp: „Obecny stan zdrowia mego napelnia mnie radością i pomyślną nadzieją. Oby podobna otucha mogła się objawić w życiu towarzyskiem Berlina.“

Paryż, 13 stycznia. W Izbie przemawiał Floquet chwając stanowczo Izby w niesieniu bolesnych, ale ze względu na godność republiki koniecznych ofiar i zaznaczył, iż przedewszystkiem Izba zajmować się winna kwestyami finansów, przemysłu, handlu, losu robotników, armii i międzynarodowej sytuacji. Basly postawił wniosek o amnestyowanie politycznych przestępców i zażądał dla tego wniosku nagłośni. Tirard oświadczył, iż jest za ułaskawieniem, ale sprzeciwia się wprost amnestyi. Wniosek nagłośni odrzucono 265 głosami przeciw 197.

Liwerpool, 13 stycznia. Na bankiecie konserwatywnych oświadczył minister lord Salisbury, iż położenie w Europie nieco się poprawiło i że pokój, co się tyczy najbliższej przyszłości, jest w każdym razie zapewnionym. Mo-

narchowie i ministrowie zwrócili całą swą energię w celu utrzymania pokoju, skutkiem czego też nie należy tracić nadziei, iż ostatecznie powieździe się pokój utrzymać.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 13 stycznia 1888, godzina 1 min. 40. Alp. Tow. gór. 28'10, Węg. akcyje kredyt. 272.—, Akcyje anglo-anstr. 99'50, Akcyje banku Union 190.—, Akcyje kolei Karola Ludwika 193'50, Akcyje kolei północnej 245'50, Akcyje kolei południowej 84'25, Akcyje kolei Alfeld 172.—, Akcyje kolei Elzbiety 211'40, Akcyje kolei lwowsko-czerniowieckiej 209.—, Akcyje kolei węg. północno-wschodniej 154.—, Wiedeńskie losy 128'75, Akcyje kolei Rudolfa —, Akcyje kolei Albrechta —, Węgierskie obligacye państw. w złocie —, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 100'50, Losy regulacyi Cisy 123'50, Losy tureckie —, 4 pr. węgierska renta złota 97'35, Akcyje związkowego banku 85.—, akcyje banku obrotowego —, akcyje kolei państwowej —, rubel papierowy 1'10.—, węgierskie losy 119'25, marka niemiecka —, kolej Karola Ludwika —, akcyje tytoniowe —, akcyje banku dla królów koronnych 204'75. Uspokobienie silne.

Wiedeń, 12 stycznia 1888, godzina 5 m. 25. Akcyje kredytowe 269'60, anglo-austr. —, Unionbank —, kolej Karola Ludwika 193'50, Południowa —, renta papierowa 78'20, galicyj. listy zastawne —, galic. obligacye indemnizacyjne —, gal. bank rustykalny —, Losy z r. 1883 —, Napoleonador 10'03.—, rubel papierowy —.

Wiedeń, 13 stycznia 1888, godzina 10 m. 35. Akcyje kredytowe 269'20, anglo-austr. —, Unionbank 190.—, kolej Karola Ludwika 193'50, Południowa 84.—, renta papierowa — 5 pr. gal. hip. listy zastawne 100.— gal. obl. indemn. —, do —, 4 1/2 pr. listy zastawne banku krajowego 92.—, 4 1/2 pr. pożyczka krajowa z r. 1883 —, Napoleonador 10'03.—, rubel papierowy —. Uspokobienie spokojne.

Odpowiedzialny Redaktor Adam Krechowicki.

W TEATRZE hr. SKARBKA

W piątek dnia 13 stycznia 1888

Po raz pierwszy GALEOTTO

dramat w trzech aktach z prologiem z hiszpańskiego przez José Echegaray.

Początek o godzinie 7-mej wieczór.

Nadesłano.

Dr. medycyny, chirurgii, akuszerji, okulistyki etc.

Dr. J. Roth, okulista,

b lekarz szpitala wiedeńskiego, odbywa praktykę w klinice prof. Gałęzowskiego w Paryżu, ordynuje od godz. 8-9 przed południem i 2-4 po południu. Ulica Trynalska l. 6, i piątko. 175

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, dnia 12 stycznia 1888.

Table with columns for 'I. Akcyje za sztukę', '2. Listy zastawne', '3. Listy dłużne', '4. Obligacje', '5. Losy', '6. Monety'. It lists various financial instruments and their prices in Austrian and Russian rubles.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 11 stycznia 1888.

Table with columns for 'I. Dług państwa', '2. Obligacje', '3. Akcyje'. It lists government debt, bonds, and stocks with their respective market values.

4. Listy zastawne losowane.

Table listing various types of bonds and interest rates, including 'Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny' and 'Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 181.6 pr.'.

7. Weksle (na 3 miesiące).

Table listing exchange rates for various locations like Augsburg, Berlin, Frankfurt, Hamburg, London, and Paris, with columns for 'zł.' and 'ct'.

L. 46. (193 3-3)
LICITATIONS-KUNDMACHUNG
 zum Zwecke der Neuverpachtung der Religionsfonds-Meierhöfe „Kuczurmare und Łukaczestie“ auf die Dauer von sechs, eventuell zwölf Jahren ab 1. April 1888.
 Zum Zwecke der Neuverpachtung der dem buc. gr. or. Religionsfonde gehörigen Meierhöfe u. z.
 1) des Meierhofes „Kuczurmare“ bestehend aus einer Grundarea von 591 Joch 1381 Kwadr. Kft. und
 2) des Meierhofes „Łukaczestie“ bestehend aus einer Grundarea von circa 567 Joch, auf sechs, eventuell zwölf Nutzungsjahre vom 1. April 1888 angefangen, d. i. auf die Zeit vom 1. April 1888 bis Ende März 1894, beziehungsweise 1900, beide Meierhöfe mit Wohn- und Wirtschaftgebäuden, wird von der k. k. Direktion der Güter des buc. gr. or. Religionsfonde eine öffentliche Offertverhandlung hiemit ausgeschrieben.
 Pachtofferte, welche mit einer 50 kr. Stempelmarke versehen und im Ubrigen rechtsförmig ausgestellt sein müssen, sind unter genauer Angabe der Pachtdauer (6 oder 12 jährige) bei dieser k. k. Güter-Direktion, wo auch die Pachtbedingungen zur Einsicht aufliegen und alle näheren Auskünfte über die Pachtobjekte erteilt werden, bis spätestens 30 Jänner 1888, Mittags 12 Uhr, einzubringen.
 Jeder Pachwerber muss sich auch in legaler Weise darüber ausweisen, dass er das erforderliche Betriebskapital besitzt und mit den zum Betriebe einer Landwirthschaft nöthigen Kenntnissen ausgerüstet ist.
 Offerte für eine kürzere oder längere Pachtperiode, als die oben angegebenen, sind unzulässig, dagegen kann ein und derselbe Pachwerber auch alternativ, nämlich auf 6 oder 12 Jahre offeriren, in welchem Falle die endgiltige Bestimmung der Pacht-dauer den Verwaltungsbehörden der buc. gr. or. Religionsfondsgüter ausschliesslich vorbehalten bleibt.
 Das Vadium, welches dem Offerte beigeschlossen sein muss, wird für jeden der beiden obgenannten Meierhöfe mit je 600 fl. entweder in Barm oder in annehmbaren, nach der letzten Wiener Börsenkurse, jedoch nicht höher als wie im Nominalwerthe berechneten, öffentlichen Werthpapieren, oder in Einlagsbüchern der bucovinaer Sparkasse festgesetzt.
 Die mit dem vorgeschriebenen Vadium nicht versehenen Offerte, werden als nicht vorhanden angesehen.
 Offerte, welche mittelst Post eingesendet werden, sind behufs Vermeidung einer vorzeitigen Eröffnung mit folgender Bezeichnung zu versehen: „Pachtoffert für den Meierhof (Kuczurmare respective Łukaczestie)“ zur Verhandlung vom 30 Jänner 1888.
 Von der k. k. Direktion der Güter buc. gr. or. Religionsfonde. Czernowitz, am 6. Jänner 1888.

L. 17533 (149 3-3)
 C. k. sąd powiatowy miejski delegowany S. II. we Lwowie rozpisuje celem ściągnięcia przez zakład kredytowy włość w likw. we Lwowie wywalczonej sumy 133 zlr. 92 ct. wa. zpn. publ. licytacyę realności Michała Semyke własnej w wyk. hyp. 40 gminy Grzęda zapisanej na dzień 16 lutego i 15 marca 1888 każdym razem o godzinie 10 rano w sali rozpraw.
 Cena wywołania 560 zlr.
 Poręcznie 56 zlr.
 W pierwszym terminie można tę realność nabyć za lub wyżej ceny szacunkowej na drugim i poniżej.
 Resztę warunków, protokół ocenienia i wyciąg hipot. przejrzeć można w tus. registraturze.
 Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adwokat dr. Schaff.
 Lwów, 16 listopada 1887.

L. 31927 (195 3-3)
 C. k. sąd krajowy ogłasza, iż w gmachu sądowym w dniach 15 lutego i 22 marca 1888 o godzinie 10 rano odbędzie się przymusowa sprzedaż przez publiczną licytacyę realności l. k. 207 dz. VIII w Krakowie położonej, Jakóba Hirschfelda i Dawida Hochwolda własnej, orzeczeniem Magistratu stoł. król. miasta Krakowa z dnia 30 sierpnia 1884 l. 21059 za pustkę uznanej.
 Cena wywołania 797 zlr. w. a.
 Wadyum 79 zlr. 70 ct. w. a.
 Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze. Kuratorem wierzycieli hipotecznych niewiadomych jest adw. dr. Kremer z substytucją adw. Dadleza w Krakowie.
 Kraków, 17 grudnia 1887.

L. 39584 (202 3-3)
 Krakowski sąd delegowany miejski ogłasza, iż celem zaspokojenia należności Józefa Raźnego w Batowicach w kwocie 200 zlr. z pn. odbędzie się w gmachu są-

dowym dnia 11 lutego 1888 i 17 marca 1888 o godz. 10 rano, egzekucyjna licytacya realności l. k. 11 w Batowicach Maryanny z Rożków Nowarowej, Jana Antoniego i Wojciecha Rożków oraz Katarzyny Prażmowskiej własnej.
 Cena wywołania 2361 zlr. 71 ct.
 Wadyum 236 zlr. 17 ct.
 Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.
 Kuratorem wierzycieli hipotecznych niewiadomych jest adw. dr. Dadlez z substytucją adw. dr. Brunnera w Krakowie.
 Kraków, 3 listopada 1887.

L. 912 (207 3-3)
 C. k. sąd powiatowy w Wojniczu zawiadamia, iż na zaspokojenie należności Tarnowskiej kasy oszczędności w kwocie 1730 zlr. wa. z pn. sprzedaną zostanie w drodze egzekucyjnej publicznej licytacyi w tutejszym sądzie dnia 24 listopada 1887, 23 grudnia 1887 i 23 stycznia 1888, każdym razem o godzinie 10 rano odbyć się mającej realność pod lk. 13 w Wojniczu położona masy spadkowej Mojżesza Mayera własna.
 Cena wywołania wynosi 5680 zlr., wadyum 568 zlr.
 Resztę warunków i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tutejszej registraturze.
 Wojnicz, dnia 30 kwietnia 1887.

L. 6088 (206 3-3)
 C. k. sąd powiatowy Myślenicki ogłasza, iż dnia 30 stycznia 1888 o godzinie 10 rano odbędzie się w gmachu sądowym przymusowa sprzedaż realności pod lk. 95 w Krzyszkowicach położonej według lwh. 68 ks. gr. tejże gminy dłużnika Wawrzyńca Tyki własnej na rzecz Galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie o zapłaconie 250 zlr. wa.
 Cena wywołania 380 zlr. wa.
 Wadyum wynosi 40 zlr. wa.
 Wyciąg hipoteczny i resztę warunków przejrzeć można w registraturze sądowej.
 Myślenice, dnia 16 kwietnia 1887.

L. 5966 (194 3-3)
 C. k. sąd powiatowy w Niepołomicach przeprowadzi celem zaspokojenia sumy dłużnej 300 zlr. egzekucyjną publiczną sprzedaż realności lwh. 3 gm. katastralnej Niepołomic objętej a Wojciecha Siwka własnej na rzecz pow. kasy oszczędności w Wieliczce jeden termin licytacyjny dnia 30 stycznia 1888, każdym razem o godz. 10 przed południem.
 Cena wywołania wynosi 2370 zlr.
 Wadyum zaś 237 zlr.
 Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w registraturze sądowej.
 Niepołomic, dnia 4 listopada 1887.

L. 7540 (9034 3-3)
 C. k. sąd powiatowy w Ropczycach w sprawie egzekucyjnej spadkobierców Józefa Służewskiego pko Kazimierze Maryi 2 im. Książkownie pto 223 zlr. 18 ct. zpn. przedsięwzięcie dnia 20 lutego 1888 i dnia 20 marca 1888 o godzinie 10 przed południem w budynku sądowym licytacyjną sprzedaż połowy realności l. wyk. hip. 279 ks. gr. Ropczyce objętej, Kazimierzy Maryi 2 imion Książkowny własnej.
 Cena wywołania 1500 zlr., wadyum 150 zlr.
 Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny, protokół oszacowania można przejrzeć w registraturze.
 Ropczyce, dnia 22 listopada 1887.

L. 6246 (9031 3-3)
 C. k. sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia pretensyi Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 60 zlr. i 100 zlr. z pn. przeprowadzi w dniu 20 lutego 1888 o 10 rano, egzekucyjną sprzedaż przez publiczną licytacyę realności pod l. 13 i 19 w Chabówce położonej spadkobierców s. p. Macieja Gacka własnej nawet poniżej ceny szacunkowej.
 Cena wywołania 400 zlr., wadyum 20 zlr.
 Resztę warunków przejrzeć można w tutejszej registraturze, kuratorem wierzycieli adwokat dra Geislera w Nowym-targu.
 Nowy-targ, dnia 30 września 1887.

L. 7880. (164 3-3)
 C. k. sąd powiatowy w Gorlicach rozpisuje na zaspokojenie wierzycieli Mojżesza Picelego w kwocie 215 zlr. publiczną egzekucyjną sprzedaż 2/20 części realności położonej w Gorlicach pod nk. 119, wykaz. hipot. l. 95 objętej, masy spadkowej Beili Gitli Picele własnych, na dzień 20 lutego i 19 marca 1888, każdym razem o godzinie 10 rano w Gorlicach.
 Cena wywołania 671 zlr. 76 ct.
 Wadyum 67 zlr. 18 ct.
 Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanawia się adw. dra Sleszkowskiego.
 Resztę warunków licytacyjnych, pro-

tokół oszacowania i wyciągi hipoteczne przejrzeć można w tutejszej registraturze.
 C. k. sąd powiatowy.
 Gorlice, dnia 30 października 1887.

L. 27458. (197 3-3)
 C. k. sąd krajowy ogłasza, iż celem zaspokojenia należności Leona Bierzyńskiego 1109 zlr. wa. z pn., odbędzie się w gmachu sądowym w dniu 15 lutego i 28 marca 1888, o godzinie 10 rano egzekucyjna licytacya części realności l. 192 Dz. VIII w Krakowie, Mojżesza Leiba Wohlfigera własnych.
 Cena wywołania 3016 zlr. 44 ct.
 Wadyum 301 zlr. 64 ct.
 Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tut. sąd. registraturze.
 Kuratorem wierzycieli hipotecznych niewiadomych jest adw. dr. Dobija z substytucją adw. dra Ławrońskiego.
 Kraków, 28 października 1887.

L. 26262. (196 3-3)
 C. k. sąd krajowy ogłasza, iż celem zaspokojenia sumy 2400 zlr. z pn., odbędzie się w gmachu sądowym w dniu 15go lutego i 22 marca 1888, o godzinie 10 rano egzekucyjna licytacya realności l. 53 dz. III. w Krakowie położonej, masy spadkowej po sp. Teresie Michalskiej własnej.
 Cena wywołania 13700 zlr. wa.
 Wadyum 1370 zlr. wa.
 Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.
 Kuratorem wierzycieli hipotecznych jest adw. dr. Koy z substytucją adw. dra Dobiji w Krakowie.
 Kraków, 21 października 1887.

L. 6347. (204 3-3)
 Sąd powiatowy Kęcki odbędzie egzekucyjną sprzedaż 8/16 części realności lwh. 181 i całej realności l. wykazu hipotecznego 398 w Kętach położonych, Tomasza i Katarzyny małżonków Nyklów własnych, na pokrycie pretensyi Jana i Teresy małż. Łysków w sumie 300 zlr. z pn., w sądzie w dwóch terminach, w dniu 17 lutego 1888 i 21 marca 1888, każdym razem o godzinie 10 rano.
 Cena wywołania 405 zlr.
 Wadyum 40 zlr. 50 ct.
 Kuratorem dla niewiadomych wierzycieli i interesowanych ustanowiono adw. dr. Chrzanowskiego z Kęt.
 Kęty, 28 listopada 1887.

L. 9333. (165 3-3)
 C. k. sąd obwodowy w Kołomyi, podaje do wiadomości, że na prośbę ek. uprz. galic. akc. Banku hipot. przedsięwzięta zostanie egzekucyjna publiczna sprzedaż dóbr Chlebyszyn polny, p. Jana br. Kapri własnych, celem ściągnięcia kwot 543 zlr. 75 ct. i t. d., w 2 terminach, a to: 17 lutego i 23 marca 1888, każdym razem o godz. 10 rano w B. V.
 Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w kwocie 94762 zlr., zaś wadyum 4738 zlr. aw.
 Dla wszystkich wierzycieli niewiadomych ustanowionym został kurator adw. dr. Migrom ze substytucją adw. dra Rascha.
 Bliższe warunki licytacyjne w ts. registraturze przejrzeć można.
 Kołomyja, 27 października 1887.

L. 6555. (183 3-3)
 C. k. sąd powiatowy w Wieliczce zawiadamia, że w celu zaspokojenia wierzycieli Markusa Herschthala w kwocie 44 zlr. w dniu 17 lutego i 20 marca 1888 w sądzie o godzinie 9 rano, realność pod l. 31 w Bierzanowie przez publiczną licytacyę sprzedaną będzie.
 Cena wywołania wynosi 1712 zlr.
 Zakład 171 zlr. 20 ct.
 Wyciąg hipoteczny, akt szacunkowy i resztę warunków licytacyi przegladnąć można w registraturze sądu.
 O tem zawiadamia sąd interesowanych, tych którymby rezolucya licytacyjna doręczona być nie mogła, lub którzyby po dniu rozpisania licytacyi do hipoteki weszli, do rak kuratora, c. k. notaryusza Kazimierza Przychockiego w Wieliczce.
 C. k. sąd powiatowy.
 Wieliczka, dnia 7 listopada 1887.

L. 8101. (161 3-3)
 C. k. sąd powiatowy w Gorlicach rozpisuje na zaspokojenie wierzycieli firmy Lichtwitz et Comp., w kwocie 100 zlr. zpn., na dzień 20 lutego 1888, o godzinie 10 z rana, egzekucyjną relitycacyę realności pod nk. 123 w Gorlicach położonej, wykazem hipotecznym l. 99 objętej, Jana Garana własnej, na którym to terminie realność ta nawet poniżej ceny szacunkowej 10562 zlr. wynoszącej, sprzedaną będzie.
 Wadyum 1056 zlr. 20 ct.
 Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i protokół oszacowania przejrzeć można w tutejszej registraturze.
 C. k. sąd powiatowy.
 Gorlice, 2 grudnia 1887.

L. 11401. (162 3-3)
 C. k. sąd powiatowy w Gorlicach rozpisuje na zaspokojenie wierzycieli gminy miasta Gorlic w kwocie 1220 zlr., publiczną egzekucyjną sprzedaż realności w Gorlicach pod nk. 102 położonej, wyk. hip. l. 82 objętej, dłużników Mechla Kleina, Arona Wolfa Kleina, Estery Kaner, Dawida Kleina i Sprincy Taub własnej, na dzień 20 lutego i 19 marca 1888, każdym razem o godz. 10 rano, w Gorlicach.
 Cena wywołania 5059 zlr. 95 ct.
 Wadyum 506 zlr.
 Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanawia się adw. dra Radomyskiego.
 Resztę warunków licytacyjnych, protokół oszacowania i wyciągi hipoteczne przejrzeć można w tut. registraturze.
 C. k. sąd powiatowy.
 Gorlice, dnia 30 października 1887.

L. 6340. (98 3-3)
 C. k. sąd powiatowy zawiadamia, że celem zaspokojenia pretensyi Zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 178 zlr. 33 ct. z pn., przeprowadzi w dniu 20 lutego 1888, o godz. 10 rano, w tut. ck. sądzie egzekucyjną sprzedaż przez publiczną licytacyę realności l. wyk. 108 w Ponicach, Antoniego Madeji własnej, za jakąkolwiek cenę nawet niżej ceny szacunkowej.
 Cena wywołania 800 zlr.
 Wadyum 20 zlr.
 Resztę warunków przejrzeć można w ts. registraturze.
 Kuratorem wierzycieli adw. dra Geissler w Nowym Targu.
 Nowy Targ, dnia 30 września 1887.

L. 9478 (163 3-3)
 C. k. sąd powiatowy w Gorlicach rozpisuje na zaspokojenie wierzycieli Zakładu kred. włościańskiego w kwocie 250 zlr. zpn. publiczną egzekucyjną sprzedaż realności w Wołowie pod nk. 42/10 położonej wyk. hip. l. 65 1/2, wyk. hip. l. 161 i 1/2, wyk. hip. l. 162 objętej Anastazyi Sołomyńska własnej na dzień 20 lutego 1888 i 19 marca 1888, każdym razem o godzinie 10 rano, w Gorlicach.
 Cena wywołania 230 zlr.
 Wadyum 23 zlr.
 Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanawia się adw. dra Neumanna.
 Resztę warunków licytacyjnych, protokół oszacowania i wyciągi hipoteczne, przejrzeć można w tutejszej registraturze.
 C. k. sąd powiatowy
 Gorlice, dnia 30 października 1887.

L. 6707 (8454 3-3)
 W dniu 22 lutego 1888 o godzinie 10 rano, odbędzie się w tutejszym c. k. sądzie powiatowym przymusowa licytacyjna sprzedaż realności pod nk. 160 w Krynicy w powiecie Starostwa Drohobyckiego położonej, objętej wykazem hip. l. 337 księgi gruntowej gminy katastralnej Kryniea, Ludgardy z Krynickich Dembowskiej własnej, na zaspokojenie wierzycieli Banku krajowego Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkiem księstwem Krakowskiem w kwotach 157 zlr. 98 ct., 157 zlr. 46 ct. i 5968 zlr. 95 ct. wa. z pn.
 Cena wywołania 56.000 zlr.
 Realność ta sprzedaną będzie także niżej szacunku przyjętego przy udzieleniu pożyczki 56.009 zlr. jednak nie niżej 33.000 zlr. wa.
 Wadyum 3.800 zlr.
 Bliższe warunki do przejrzania w sądzie. Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest p. Karol Schmid w Medenicach.
 Medenice, 20 listopada 1887.

L. 5648 (20 3-3)
 W dniu 21 lutego i 20 marca 1888 o 10 godzinie rano odbędzie się w sądzie tutejszym przymusowa publiczna sprzedaż realności lwh. 120 pod lk. 138 w Rozwadowie położonej, Walentego Nowakowakiego własnej na rzecz galic. Zakładu kredyt. włość we Lwowie pto 20 rat po 9 zlr. i jednej raty 9 zlr. 9 ct. na pierwszym terminie za lub wyżej ceny wywołania 250 zlr. na 2gim. zaś i niżej takowej.
 Wadyum wynosi 25 zlr.
 Resztę warunków przejrzeć można w registraturze.
 Rozwadów, dnia 2 września 1887.

L. 16160 (8453 3-3)
 C. k. sąd powiatowy miej. del. czyni wiadomo, że dla zaspokojenia Zakładu kredytowego włościańskiego 4 rat po 9 zlr. 75 ct. i reszty kapitału 116 zlr. 3 ct. odbędzie się przymusowa sprzedaż realności Iwana Szulera w Majdanie położonej a z całego wyk. hip. 22, połowy 20 i jednej czwartej części 19 składającego się, d. 23 lutego 1888 o godzinie 10 rano w budynku sądowym za jakąkolwiek cenę.
 Wadyum 5 zlr. 60 ct.
 Warunki licytacyjne w registraturze.
 Stanisławów, 7 października 1887.

L. 12411 (8894 1—3)

W c. k. sądzie powiatowym miejsko delegowanym w Rzeszowie celem zaspokojenia wierzytelności Wolfa adwokata reszty z kwoty 96 złr. z pn. odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż 2/3 części realności pod lk. 143 w Kraczkow połozonej wyk. hip. l. 235 księgi głównej gminy kat. Kraczkowa objętej masy spadkowej Antoniego Boratyna własnych w dwóch terminach a mianowicie: 14 lutego 1888 i 23 kwietnia 1888 każdym razem o godzinie 10 rano.

Cena wywołania 220 złr.
Wadyum 22 złr.
Resztę warunków licytacyjnych w sądzie można przejrzeć.

C. k. sąd pow. miejsko delegowany Rzeszów, dnia 5 grudnia 1887.

L. 13781 (8948 1—3)

Sokalski c. k. sąd powiatowy ogłasza niniejszem rozpisana na dzień 27 lutego 1888 i 9 kwietnia 1888, zawsze o godzinie 10 rano w gmachu sądowym sprzedaż mającej przymusową publiczną sprzedaż mającej objętej wyk. hip. l. 18 gm. kat. Tartakowa dłużnika Noego Beka własnej celem zaspokojenia pretensyi kasy pożyczkowej w Tartakowie w ilości 200 złr. wa z pn.

Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa sprzedad się mającej mającej w ilości 700 złr. wadyum zaś kwota 70 zł. wa. W pierwszym terminie nabyć można majątność tylko za cenę wyższą lub nie niższą od ceny szacunkowej na drugim zaś terminie i poniżej tej ceny.

Wyciąg tabularny, akt oszacowania i resztę w całości przytoczonych warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze tutejszego sądu, kuratorem niewiadomych wierzycieli został zamianowany pan dr. Semetkowski.

Sokal, dnia 22 listopada 1887.

L. 5248 (9009 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Zabłotowie ogłasza w sprawie c. k. uprzyw. Zakładu kredytowego włośc. w likwidacyi we Lwowie przeciw Michałowi Skrypiuk Jurka pto 23 rat po 12 złr. przymusową licytację realności dłużnika w Borszczowie, powiatu Sniatyn pod l. 81 wykazem hip. 269 objętej ciału tabularne niestanowiącej, na 350 złr. oszacowanej na dniu 27 lutego, 9 kwietnia i 14 maja 1888 w sądzie o godz. 10 przed południem odbyć się mającą, a to na pierwszych dwóch terminach za cenę szacunkową na trzecim także niżej ceny. Akt opisania, oszacowania i bliższe warunki w registraturze tusądowej do przejrzania. Wadyum 35 złr.
Zabłotów, 20 czerwca 1887.

L. 3112 (174 1—3)

Andrychowski sąd powiatowy ogłasza, że dozwolona na zaspokojenie pretensyi Szymona Pelzmana w kwocie 200 zł. wa. z pn. rezolucją z dnia 18 września 1886 l. 6958 przymusowa sprzedaż realności l. wyk. hip. 154, księgi gruntowej dla Targanice objętej Macieja Bizonia i masy spadkowej Jana Bizonia własnej odbędzie się na jednym terminie w dniu 27 lutego 1888 o godzinie 10 rano w sądzie pod warunkami tą rezolucją objętymi z tą jedyną odmianą iż realność ta sprzedana zostanie na tym terminie nawet poniżej ceny szacunkowej w kwocie 1305 złr. najwięcej ofiarującemu.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli dr. Daniel w Wadowicach.
Andrychów, 6 września 1887.

L. 15797. (8972 1—3)

Sokalski c. k. sąd powiatowy ogłasza niniejszem rozpisana na dzień 27 lutego i 9 kwietnia 1888, zawsze o godzinie 10 rano w gmachu sądowym odbyć się mającą przymusową publiczną sprzedaż połowy majątności, objętej wyk. hipot. l. 649 gminy kat. Sokal, dłużnika Aleksandra Wętyczko własnej, celem zaspokojenia pretensyi Onufrego Nitkiewicza i spółników w ilości 43 zł. 87 ct. wa. z pn.

Cena wywołania 262 zł.
Wadyum kwota 25 zł. 20 ct.

W pierwszym terminie nabyć można połowę majątności tylko za cenę wywołania, na drugim terminie i poniżej tej ceny.

Wyciąg tabularny, akt oszacowania i resztę w całości przytoczonych warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze tut. sądu.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli został zamianowany p. dr. Semetkowski.
Sokal, d. 21 listopada 1887.

L. 49-2. (9006 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Zabłotowie ogłasza w sprawie c. k. uprzyw. włośc. we Lwowie przeciw Andrijowi Radysz pto 104 zł. 92 ct., przymusową licytację realności dłużnika w Roźnowie, powiatu Sniatyn, pod l. 376, ciału tabularnego nie stanowiącej, na dniu 27 lutego, 9 kwietnia i 14 maja 1888 w sądzie o godz. 10 przed południem odbyć się mającą, a to na pierwszych dwóch

terminach za cenę szacunkową, na trzecim także niżej ceny.

Akt opisania, oszacowania i bliższe warunki w registraturze tusądowej do przejrzania.

Wadyum 25 zł.
Zabłotów, 30 czerwca 1887.

L. 5249. (9007 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Zabłotowie ogłasza w sprawie c. k. uprz. Zakładu kred. włościańskiego we Lwowie przeciw Matijowi Nikieforuk i Fedorowi Nikieforuk pto 9 rat po 11 zł. 75 ct. i reszty kapitału 172 zł. 41 ct., przymusową licytację realności dłużników w Roźnowie, powiatu Sniatyn pod l. 407/262, ciału tabularnego nie stanowiącej, na 698 złr. oszacowanej, na dniu 27 lutego, 9 kwietnia i 14 maja 1888 w sądzie o godz. 10 przed południem, odbyć się mającą, a to na pierwszych dwóch terminach za cenę szacunkową, na trzecim także niżej ceny.

Akt opisania, oszacowania i bliższe warunki w registraturze tusądowej do przejrzania.

Wadyum 69 zł. 80 ct.
Zabłotów, 20 czerwca 1887.

L. 8880. (9008 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Zabłotowie ogłasza, że w sprawie c. k. Prokuratorzy skarbu przeciw Ozyaszowi Milch i tow. przymusową licytację realności dłużników w Zabłotowie pod l. 46 ut. dom. T. I. pag. 109 u. 14 i 15 haer., ciału tabularne stanowiącej, na 5000 zł. oszacowanej, na dniu 27 lutego 1888, o godz. 10 przed południem w sądzie tutejszym odbyć się mającą, na którymto terminie realność ta pozbytą będzie i niżej ceny szacunkowej, jednakże nie poniżej 4000 złr.

Akt oszacowania i bliższe warunki są do przejrzania w tutejszej registraturze.

Wadyum wynosi 250 złr.
Zabłotów, 2 listopada 1887.

L. 15628. (8971 1—3)

Sokalski c. k. sąd powiatowy ogłasza niniejszem rozpisana na dzień 28 lutego i 3 kwietnia 1888, zawsze o godzinie 10 rano w gmachu sądowym odbyć się mającą przymusową publiczną sprzedaż majątności objętej, wyk. hip. l. 47 gminy katastralnej Łubiew, dłużnika Łeśka Kochana własnej, celem zaspokojenia pretensyi Towarzystwa zaliczkowego w Sokalu w ilości 150 złr. w. a. z pn.

Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa sprzedad się mającej majątności w ilości 1750 zł.

Wadyum zaś kwota 175 zł. w. a.

W pierwszym terminie nabyć można majątność tylko za cenę wyższą lub nie niższą od ceny szacunkowej, na drugim zaś terminie i poniżej tej ceny.

Wyciąg tabularny, akt oszacowania i resztę w całości przytoczonych warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze tutejszego sądu.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli został zamianowany p. dr. Władysław Wejda.
Sokal, d. 4 grudnia 1887.

L. 10559. (9019 1—3)

W tutejszym sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniu 25 stycznia powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 28 lutego 1888 nawet poniżej takiej, licytacja realności l. k. 9 według wykazu hipotecznego l. 252 gminy Słoboda rungurska, Paraski Bodnaryk własnej, na rzecz Simchego Heifermana o 3 zł. wa. z pn.

Cena wywołania 60 zł.

Wadyum 6 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusąd. registraturze.

Dla nieznaných z życia i miejsca pobytu i dla wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem p. Henryka Szeib, c. k. notaryusza w Peceziżynie.

C. k. sąd powiatowy.

Peeziżyn, 24 października 1887.

L. 3930. (126 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Przeworsku zawiadamia, że w dniu 27 lutego i 4 kwietnia 1888, zawsze o 10tej rano odbędzie się publiczną sprzedaż realności pod nr. 96 l. w. h. 4-6 objętej, w Urzejowicach położonej, małoletnich spadkobierców Wawrzyńca Dubańskiego własnej, celem zaspokojenia wierzytelności galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie w kwocie 350 zł. z pn.

Cena wywołania 1350 zł.

Wadyum 135 zł.

Resztę warunków przejrzeć można w sądzie.

Przeworsk, 30 września 1887.

L. 4678. (8520 1—3)

W Andrychowskim sądzie powiatowym odbędzie się o godzinie 10 rano w dniu 13 lutego 1888 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 19 marca 1888 nawet poniżej takiej

licytacja 8/24 części realności lk. 55 według wykaz. hipot. 55 księgi gruntowej dla Frydrychowice Jana Kalamusa własnej, na zaspokojenie pretensyi Józefa Kajmowej w kwocie 100 zł. a w. z pn.

Cena wywołania 962 zł. 19 ct.

Wadyum 97 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli

Teofil Nowakowski w Andrychowice.

Andrychów, 26 września 1887.

L. 10272. (9018 1—3)

Wadowicki c. k. sąd pow. del. miej. ogłasza, iż celem zaspokojenia należności Józefa Gaciarskiego w kwocie 24 złr. w. a. z pn. odbędzie się w gmachu sądowym w dniu 20 lutego 1888 i 19 marca 1888 każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjną licytację 4/60 części realności lwh. 27 ks. gr. Roków na rzecz Józefa Sarneckiego zapisanej.

Cena wywołania 5 złr. 52 1/2 ct.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

Wadowice, 27 listopada 1887.

L. 16089 (244 1—3)

C. k. sąd powiatowy miejsko deleg. w Złoczowie wiadomo czyni, że na zaspokojenie pretensyi Anny Rałyk i Honoraty Pastuszek z Pitrycz w kwocie 316 złr. 75 ct. wa. z pn. odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż ciału hipotecznego l. 239 gminy kat. Pitrycz objętego dłużników Maryi Długosz i Stefana Długosz własnego w dwóch terminach a to dnia 27 stycznia 1888 i na dniu 27 lutego 1888, każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem że na pierwszym terminie za lub wyżej ceny szacunkowej na drugim zaś i niżej ceny szacunkowej takowej najwięcej ofiarującemu sprzedane zostanie.

Cena szacunkowa tego wyk. hip. jest 1036 złr. wa. Wadyum 10 pre. to jest 100 złr. 36 ct. wa.

Zaś dla niewiadomych wierzycieli hipotecznych ustanowiono kuratora w osobie p. adw. dra Heynego z zastępstwem pana dra Kułaczkowskiego.

Resztę warunków licytacyjnych tudzież wyciąg tabularny można przejrzeć w tusąd. registraturze.

Złoczów, 26 listopada 1887.

L. 5671 (245 1—3)

W sprawie egzekucyjnej Majera Litwaka przeciw Michałowi Skoros vel Jacyniak o 25 złr. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie o godzinie 10 rano dnia 31 stycznia 1888 tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 28 lutego 1888 także poniżej takiej przymusowa licytacja realności pod lk. 96 w Kniżoluce położonej.

Cena szacunkowa oraz wywołania 65 złr. Wadyum 6 złr. 50 ct.

Protokół opisania, akt oszacowania, tudzież resztę warunków przejrzeć można w tusądowej registraturze. Dla niewiadomych wierzycieli hipotecznych p. Hipolit Szeliński ustanowiony kurator.

Dolina, dnia 5 grudnia 1887.

L. 7780 [247 1—3]

C. k. sąd powiatowy w Krakowcu podaje do publicznej wiadomości, że w tymże sądzie odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności pod lk. 226 w Krakowcu położonej, ciału tabularnego nie stanowiącej, dłużniczki Anny Marko 2 voto Zagórskiej własnej, na zaspokojenie pretensyi Zakładu kred. włośc. w likwid. we Lwowie o 7 rat po 14 złr. 74 ct. i resztującego kapitału 215 złr. 4 ct. dnia 9 lutego i 15 marca 1888, każdym razem o godzinie 10 rano, a to na pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny szacunkowej 450 złr. na drugim i poniżej takiej.

Wadyum 45 złr.

Resztę warunków licytacyjnych, i akt oszacowania można w tutejszej registraturze przejrzeć.

Dla wierzycieli, którymby rezolucya licytacyjna przed terminem z jakiegokolwiek powodu doręczona być niemogła lub którzyby po zastawniczem opisanu realności to jest po dniu 23 września 1880 prawo zastawu uzyskali, kuratorem ustanowiony pan Jan Derdelewicz i tychże wierzycieli o rozpisaniu niniejszej licytacji niniejszem się zawiadamia.

Krakowiec, 30 listopada 1887.

L. 11315. (220 2—3)

C. k. sąd powiatowy m. del. w Przemysłu podaje do wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Towarzystwa zaliczkowego rolnego w Przemysłu przeciw Piotrowi Poliszczak o zapłcenie kwoty 60 złr. aw. przeprowadzoną zostanie na dniu 30 stycznia, 2 marca i 4 kwietnia 1888, każdym razem o godzinie 10tej przed południem w sądzie biuro nr. 36 przymusowa sprzedaż realności dłużnika własnej, w Nowosiółkach pod lk. 107 położonej, wyk. hip. l. 215 ks. gr. gminy Nowosiółki objętej.

Cenę wywołania, która jest także ce-

ną szacunkową, wynosi kwota 375 złr., wadyum 10-pre. tej sumy.

Na pierwszych dwóch terminach realność tylko za cenę wywołania lub powyżej tejże, na trzecim terminie także i poniżej ceny wywołania, jednakże nie niżej jak za taką cenę, by wszystkie hipotekowane wierzytelności pokryte zostały sprzedaną zostaniem.

Gdyby takiej ceny nie ofiarowano, ułożone zostaną dnia 4 kwietnia 1888, o godzinie 4 po południu warunki ułatwiające, na który strony i wierzycieli hipotecznych, ostatnich z dołożeniem wzywa się, że nie stawający na tym terminie, uważani będą jako przystępujący do wniosku większości stawających wierzycieli.

Resztę warunków sprzedaży i wyciąg hipoteczny można przejrzeć w registraturze Przemysłu, 30 czerwca 1887.

L. 18112. (219 2—3)

C. k. sąd powiatowy m. del. w Przemysłu podaje do wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Przemyskiego Towarzystwa zaliczkowego rolnego przeciw Mikołajowi Jaczejkowi o zapłcenie kwoty 50 złr. a. w. przeprowadzoną zostanie na dniu 30 stycznia, 2 marca i 4 kwietnia 1888, każdym razem o godzinie 10tej przed południem w sądzie, biuro nr. 26 przymusowa sprzedaż realności, dłużnika własnej, wyk. hip. gminy Nowosiółki objętej.

Cenę wywołania, która jest także ceną szacunkową, wynosi kwota 190 zł., wadyum 10-pre. tej sumy.

Na pierwszych dwóch terminach realność tylko za cenę wywołania, lub powyżej tejże, na trzecim terminie także i poniżej ceny wywołania, jednakże nie niżej sumy, w której wszystkie hipoteczne wierzytelności swe pokrycie znaleźć mogą, zostanie sprzedaną.

Gdyby takiej ceny nie ofiarowano, ułożone zostaną dnia 4 kwietnia 1888, o godzinie 4 po południu warunki ułatwiające, na który strony i wierzycieli hipotecznych, ostatnich z dołożeniem wzywa się, że nie stawający na tym terminie, uważani będą jako przystępujący do wniosku większości stawających wierzycieli.

Resztę warunków sprzedaży i wyciąg hipoteczny można przejrzeć w registraturze Przemysłu, 31 marca 1887.

Z c. k. m. d. sądu powiatowego.

L. 7892 (222 2—3)

W tut. sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniu 6 lutego 1888 powyżej ceny szacunkowej zaś dnia 12 marca 1888 nawet poniżej takiej, licytacja realności lk. 220 w Kurnikach położonej Iwana Chomiszyn własnej ciału tabularnego nie stanowiącej na rzecz Jacka Drocyka pto 147 złr. 50 ct. z pn.

Cena wywołania 300 zfr., wadyum 30 zfr.

Resztę warunków, akt opisania i oszacowania wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla nieznaných z życia i miejsca pobytu wierzycieli realnych mianowany c. k. notaryusz Mikołaj Hołub.

C. k. sąd powiatowy
Jaworów, dnia 24 września 1887.

L. 8287 (227 2—3)

W dniu 31 stycznia i 1 marca 1888 godzinie 10 rano, odbędzie się w gmachu tutejszego sądu celem ściągnięcia wierzytelności Tekli Mandryga 30 złr. 10 ct. egzekucyjną licytację realności pod l. 47 wykazami hipotecznymi 274, 275, 277 i 684 księgi gruntowej gminy Ohladów objętej Hawryły Morawel własnej.

Na pierwszym terminie zostanie ta realność tylko za cenę szacunkową na drugim i poniżej takiej sprzedaną.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 564 złr. wadyum wynosi 57 złr.

C. k. sąd powiatowy

Radziechów, 30 listopada 1887.

L. 8713 (221 2—3)

W tut. sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniach 7 lutego, 13 marca i 16 kwietnia 1888 powyżej ceny szacunkowej lub za taką licytacja połowy realności pod lk. 42 w Jaworowie wedle Dom V. pag. 272 n. 8 haer. Berischa Apisdorfa własnej, na rzecz Nathana Reitzesa pto 500 złr. z pn.

Cena wywołania 3803 złr., wadyum 380 złr.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla nieznaných z życia i miejsca pobytu wierzycieli hipotecznych mianowany tut. ek. notaryusz Mikołaj Hołub.

C. k. sąd powiatowy

Jaworów, dnia 23 października 1887.

L. 6248. (235 2-3)
C. k. sąd powiatowy w Nadwórnie czy- ni wiadomo, że w sprawie Chai Sary Wil- man przeciw Janowi Lewickiemu o 44 zfr. na dniu 16 stycznia, 20 lutego i 20 marca 1888, każdym razem o godzinie 10 przed południem odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod l. 110 w Paryszczach położo- nej, ciała tabularnego niestanowiącej.
Cena kupna 158 zfr.
Zakład 16 zfr.
Warunki licytacyjne można w ts. re- gistraturze przegladnąć.
C. k. sąd powiatowy.
Nadwórna, dnia 28 lipca 1887.

L. 6428 [248 1-3]
Sąd powiatowy Kęcki odbędzie egze- kucyjną sprzedaż realności pod nr. 84 w Bielanych położonej l. wyk. hip. 84 obję- tej Jana Bogackiego własnej na pokrycie pretensyi Izraela Reicha w sumie 20 zfr. wa. z pn. w sądzie w dwóch terminach, w dniach 16 lutego i 20 marca 1888 każ- dym razem o godzinie 10 rano.
Cena wywołania 1615 zfr. 68 $\frac{1}{2}$ ct.
Wadyum 161 zfr. wa.
Kuratorem dla niewiadomych wierzy- cieli i interesowanych ustanowiono adw. dra Chrzanowskiego z Kęt.
Kęty, 28 listopada 1887.

Upadłości.

L. 55 (237)
Podpisany komisarz upadłości Stani- sława Sokółowskiego byłego kupca w Kra- kowie oznajmia wszystkim wierzycielom upadłości, którzy po tę chwilę rozszczenia zgłosili iż im wolno przedłożony przez Zarządcę masy adwokata dr. Henryka Schoona plan rozdziału funduszu masy, albo u pod- pisanego komisarza upadłości, albo u Zarządcy masy przejrzed i odpisy podjąć i je- żeliby przeciw niemu mieli do wniesienia zarzuty, aby takowe ustnie lub pisemnie do podpisanego komisarza upadłości do dnia 17 stycznia 1888 wnieśli.
Kraków, 14 grudnia 1887.
C. k. rada sądu krajowego jako komisarz konkursowy.

L. 47 (240)
In der Konkursangelegenheit des Js- rael Sandberg und der Freide Sandberg, wird zur Vorstellung der Ansprüche des früheren v einstweiligen Massaverwalters adw. Herdliczka auf Belohnung und Ersatz der bestrittenen Auslagen die abermalige Tagfahrt auf den 31 Jänner 1888 10 Uhr V. M. bestimmt.
Kolomea, 28 Dezember 1887.
Der Konkurskommissar.

(246 1-3)
Do wyboru zarządcy i wydziału wie- rzycieli w konkursie Gitti Platzmann z Pro- bużnej wyznaczam termin na dzień 20 sty- cznia 1888 o godzinie 9 rano w biurze są- du powiatowego.
Husiatyn, 27 grudnia 1887
komisarz konkursowy.

Księgi gruntowe.

L. 5 (236)
Komisya hipoteczna w Ropczycach o- głasza, iż dochodzenia miejscowe celem za- łożenia księgi gruntowej dla gminy kata- stalnej Niedźwiada dnia 12 stycznia 1888 rozpoczęła.
Bliższe szczegóły zawierają ogłoszenia w urzędach gminnych.
Ropczyce, 8 stycznia 1888.

Kuratele.

L. 16819 (241)
C. k. sąd pow. miej. deleg. w Nowym Sączu ogłasza, że Maryanna i Agnieszka Gu- rowskie ze Słowikowej uchwały c. k. sądu obwodowego w Nowym Sączu z dnia 19 li- stopada 1887 l. 7247 uznane zostały za głu- powate.
Kuratorem ich ustanowiono Wincente- go Olehowę ze Słowikowy.
Nowy Sącz, 2 grudnia 1887.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 1751. (234)
Według §. 1 ustawy z dnia 9 listo- pada 1887 dz. u. p. nr. 120 mają być istnie- jące bezpośrednio i pośrednio podatki i o- płaty z dodatkami pobierane w czasie od 1 stycznia do końca marca 1888 nadal we- dług obowiązujących obecnie ustaw podat- kowych, a mianowicie dodatki do podatku zarobkowego i dochodowego w wysokości oznaczonej ustawą finansową z dnia 31go maja 1887 dz. u. p. nr. 66.
Na podstawie tej ustawy zarządza się

przypisanie podatków stałych z uwzględ- nieniem prawnych terminów spłaty od razu na cały rok 1888. Zmiany, jakoby w tem w skutek na ten rok uchwalić się mającej ustawy skarbowej zajęć miały uwzględnione będą przez dodatkowe sprostowanie. Wy- miar i nałożenie podatku gruntowego na podstawie wyników reguisey ma być u- skuteczniiony w miarę osiągniętych w myśl ustawy z dnia 23 maja 1883 (dz. u. p. nr. 83) rezultatów ewidencji, zaś pod względem przypisania i ściągnięcia takowego na rok 1888 postępować się ma w myśl postano- wień ustawy z dnia 7 czerwca 1881 (dz. u. p. nr. 49) i obwieszczenia c. k. Mini- sterstwa skarbu z dnia 22 czerwca 1883 dz. u. p. nr. 119.

Przy wymiarze i przypisaniu podatku od budynku czyli podatku domowego ma być zastosowana ustawa z dnia 9 lutego 1882 (dz. u. p. nr. 17).

Przy podatku zarobkowym i dochodo- wym pobrany być winien prócz ordinarium nadzwyczajny dodatek w wysokości ordina- rium. — Ci jednak kontrybucy, których całkowita na rok 1888 przypadająca nale- żyłość podatkowa w podatku zarobkowym i dochodowym w I. klasie lub w podatku do- chodowym w drugiej klasie w ordinarium kwoty 30 zł. wa. nie przewyższa mają płacić dodatek nadzwyczajny tylko w wysoko- ści siedmiu dziesiątych ordinarium.

Roczna należyłość w podatku grunto- wym, domowo-czynszowym i klasowym tu- dzież dochodowym spłacaną być winna z dołu w ratach kwartalnych z końcem każ- dego kwartału, natomiast należyłość w po- datku zarobkowym z góry w półrocznych dniach 1 stycznia i 1 lipca bieżącego roku płatnych ratach.

Należy zatem przy pierwymienionych rodzajach podatków przypadająca za czas od 1 stycznia do końca marca 1888 nale- żyłość kwartalną pobrać z końcem marca 1888, zaś należyłość w podatku zarobko- wym dnia 1go stycznia 1888 w pełnej za pierwsze półrocze 1888 już należnej kwocie. Co do sporządzenia i przedłożenia fasyi dochodu i wykazania poborów stałych ja- koteż względem wymiaru i uiszczania po- datku dochodowego na rok 1888 podaje się do powszechnej wiadomości następujące po- stanowienia:

1) Fasye i wykazy celem wymiaru po- datku dochodowego na rok 1888 winny być w dotychczasowej instrukcyi z dnia 11go stycznia 1850 przepisanej formie ułożone i do końca stycznia 1888 do właściwych władz wniesione.

2) Przy zeznaniu dochodu w pierwszej klasie tudzież dochodu w drugiej klasie nie pochodzącego ze stałych poborów służąc mają za podstawę do obliczenia przecięt- nego czystego dochodu opodatkowaniu na rok 1888 podlegającego dochody i wydatki z lat 1885, 1886, 1887.

3) Postanowienia §§. 21 i 22 ces. pa- tentu z dnia 29go października 1849 zasto- sowane być mają do kwot pochodzących ze stałych poborów II. klasy w r. 1888 przy- padających. Osoby lub instytucye obowią- zane do wypłaty stałych poborów winne przy wypłacie takowych potracić oznaj- miony im podatek dochodowy i odsyłać ta- kowy do c. k. kas podatkowych.

4) Odsetki i renty III. klasy podlega- jące fasonowaniu przez strony uprawnione do pobierania tychże mają być zeznane po- dług stanu majątku i dochodu z dniem 31 grudnia 1887.

5) Przysługujące przedsiębiorcom prze- mysłowym prawo potrącania podatku do- chodowego przypadającego od procentów z kapitałów u nich lokowanych przy wypłacie takowych jest ważne także na rok 1888.

Posiadaczom budynków uwolnionych czasowo, całkiem lub częściowo od podatku domowo-czynszowego wymierzyć należy pięć od sta tytułem podatku na rok 1888 od czystego dochodu rocznego z tychże bu- dyneków uzyskanego to jest od kwoty po- zostającej z całorocznego czynszu brutto po potrąceniu prawnie dozwolonych procentów na utrzymanie budynków, a przy budyn- kach wolnych całkowicie od podatku domo- wo-czynszowego także po potrąceniu przy- padających w roku 1888 i należycie udo- wodnionych procentów od kapitałów ubez- pieczonych na budynku wolnym od podatku domowo-czynszowego.

W mowie będący 5prc. podatek winien być również jak podatek domowo-czynszowy spłacony z dołu w ratach z końcem każdego kwartału już należnych i winien być uwa- żany jako podatek realny, któremu ustaw- nicze prawo zastawu na nieruchomości przy- służy.

Z Prezydium c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu.
We Lwowie, d. 4 stycznia 1888.

Nach §. 1 des Gesetzes vom 9. No- vember 1887 R. G. Bl. 129 sind die beste- henden direkten und indirekten Steuern und Abgaben sammt Zuschlägen nach Mass- gabe der gegenwärtig giltigen Besteuerungs- gesetzen und zwar die Zuschläge zur Er-

werbsteuer und zur Einkommensteuer in- den durch das Finanzgesetz vom 31. Mai 1887 R. G. Bl. Nr. 66 bestimmten Höhe in der Zeit vom 1. Jänner bis Ende März 1888 fortzuerheben.

Auf Grundlage dieses Gesetzes wird die Vorschreibung der direkten Steuern mit Berücksichtigung dergesetzlichen Zahlungs- termine sofort für das ganze Jahr 1888 eingeleitet. Die Aenderungen, welche sich darin durch das für dieses Jahr zu beschlies- sende Finanzgesetz für die weiteren drei Quartale ergeben sollten, werden mittelst nachträglicher Richtigstellung berücksichtigt werden.

Die Veranlagung der Grundsteuer auf Grundlage der Ergebnisse der Grundsteuer- Regelung hat nach Massgabe der im Sinne des Gesetzes vom 23. Mai 1883 (R. G. Bl. Nr. 83) zu Stande gekommen Evidenzhal- tungsergebnisse zu erfolgen und ist in Absicht auf die Vorschreibung und Einhebung der Grundsteuer für das Jahr 1888 nach Mass- gabe des Gesetzes vom 7. Juni 1881 (R. G. Bl. Nr. 49) und der Kundmachung des k. k. Finanz-Ministeriums vom 22. Juni 1883 (R. G. Bl. Nr. 119) vorzugehen.

Die Bemessung und Vorschreibung der Gebäudesteuer hat auf Grund des Gesetzes vom 9. Februar 1882 (R. G. Bl. Nr. 17) zu erfolgen.

Bei der Erwerbsteuer und bei der Einkommensteuer ist nebst dem Ordinarium ein ausserordentlicher Zuschlag in der Höhe des Ordinariums einzuheben. Von jenen Steuerpflichtigen, deren Gesamtsteuer- schuldigkeit an Erwerb- und Einkommen- steuer erster Klasse oder an Einkommen- steuer zweiter Klasse in Ordinarium den Betrag von 30 fl. öW. nicht übersteigt, ist der ausserordentliche Zuschlag nur in der Höhe von sieben zehnteln des Ordinariums einzuheben.

Die Jahresschuldigkeit an der Grund- Hauszins- und Hausklassensteuer dann an der Einkommensteuer hat in decursiven mit Schluss eines jeden Quartals verfallenden Raten zur Berichtigung zu gelangen, wo- gegen die Erwerbsteuerschuldigkeit in halb- jährigen am 1. Jänner und 1. Juli dieses Jahres fälligen Raten vorhinein entrichtet werden muss demnach ist bei den erstge- nannten Steuergattungen die für die Zeit vom 1. Jänner bis letzten März 1888 ent- fallende Quartals schuldigkeit mit Ende- März 1888 die Erwerbsteuerschuldigkeit aber am 1. Jänner 1888 in der vollen für die erste Jahreshälfte 1888 fälligen Gebühr einzuheben.

In Absicht auf die Verfassung und Ueberreichung der Bekenntnisse über das Einkommen und der Anzeigen über die ste- henden Bezüge, dann auf die Bemessung und Entrichtung der Einkommensteuer für das Jahr 1888 werden nachstehende Be- stimmungen zur allgemeinen Kenntniss gebracht:

1) Die Bekenntnisse und Anzeigen behufs der Bemessung der Einkommensteuer für das Jahr 1888 sind in der bisherigen mit der Vollzugsvorschrift vom 11. Jänner 1850 vorgezeichneten Form anzufertigen und bis Ende Jänner 1888 bei den kom- petenten Bemessungsbehörden zu über- reichen.

2) Den Bekenntnissen des Einkommens der I. Klasse, sowie des nicht in stehenden Bezügen bestehenden Einkommens der II. Klasse haben die Einnahmen und Ausgaben der Jahre 1885, 1886 und 1887 zur Ermit- tlung des für das Jahr 1888 steuerbaren durchschnittsertragnisses zur Grundlage zu dienen.

3) Die Anordnungen der §§. 21. und 22. des kaiserlichen Patentens vom 29. Ok- tober 1849 finden auf die von stehenden Bezügen der zweiten Klasse in dem Jahre 1888 fälligen Beträge Anwendung die zur Auszahlung der stehenden Bezüge Verpflich- teten haben die denselben bekannt gege- bene Steuergebühr dem Bezugsberechtigten in Abzug zu bringen und an die Steuer- kasse abzuführen.

4) Die Zinsen und Renten der III. Klasse, welche der Einbekennung von Seite der Bezugsberechtigten unterliegen, sind nach dem Stande des Vermögens und Ein- kommens vom 31. Dezember 1887 einzu- bekennen.

5) Das den Gewerbunternehmern ge- setzlich eingeräumte Recht, die Einkommen- steuer, welche von den Zinsen der bei ihnen angelegten Kapitalien entfällt, bei der Aus- zahlung der Zinsen in Abzug zu bringen, hat auch auf das Jahr 1888 zu gelten.

Den Besitzern von Gebäuden, welche rücksichtlich derselben im Ganzen oder theilweise aus dem Titel der Bauführung die Befreiung von der Hauszinssteuer ge- niessen, ist für das Jahr 1888 eine Abgabe von fünf Prozent des aus diesen Gebäuden erzielten Reinertrages d. i. von jenem Be- trage vorzuschreiben welcher von dem ganz- jährigen Bruttozinsenertrage nach Abzug der auf die Erhaltung des Gebäudes gesetzlich zugestandenen Perzente, und bei ganz Haus- zinssteuerfreien Gebäuden überdiess nach

der im Jahre 1888 erweislich fällig wer- denden Zinsen von dem auf den steuer- pflichtigen Objekte versicherten Kapitalien erübrigt. Die instehende fünfprozentige Abgabe ist in allen Beziehungen mit Aus- nahme der Ermittlung des steuerbaren Rei- nertrages des Hauszinssteuer gleichgestellt und ist sonach als eine Realsteuer zu be- trachten und wie die Hauszinssteuer in decursiven mit Schluss eines jeden Quar- tals verfallenden Raten einzuzahlen.
Lemberg, am 4. Jänner 1888.

L. 8520 (199 -3)

Ces. król. sąd obwodowy w Rzeszowie zawiadamia niniejszym edyktem P. Salomeę Grocholską lub jej spadkobierców, że prze- ciw niej wnieśli spadkobiercy Samuela Mar- goschesa pozw dnia 4 grudnia 1887 l. 8520 o uznanie że pretensya 1007 zfr. 79 ct. kolokowana na cenie dóbr Żurawiezki wiel- kie, małe i Zalesie przez przedawnienie zga- sła etz. w załatwieniu którego termin 90 dniowy do obrony wyznaczono.

Gdy miejsce pobytu pozwanej jest nieznanne, przeto c. k. sąd obwodowy w ce- lu zastępowania pozwanej jak również na jej koszt i niebezpieczeństwa tutejszego adwo- kata dr. Koppla kuratorem nieobecnej usta- nowił z którym spór wytoczony według u- stawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie. Zaleca się zatem niniejszym edyktem po- zwanej lub jej spadkobiercom aby w wyż- oznaczonym czasie albo sama stanęła lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niej zastępcy udzieliła lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrała i o tem c. k. sądowi obwodowemu doniosła w ogóle zaś aby wszelkich możliwych do obrony śro- dów prawnych użyła, w razie bowiem prze- ciwnym, wynikię z zaniedbania skutki sama sobie przypisze.

Rzeszów, dnia 9 grudnia 1887.

71 7359 (8936 3-3)

C. k. sąd obwodowy zawiadamia ni- niejszym edyktem Leona Mikockiego, Niee- fora Dunikowskiego, Teresę Dunikowską, Mariem Temową, Lejbę Welisza, Michała Barańskiego, Zygmunta Krause, Ludwika Odrzywolskiego, Wincentego Odrzywolskie- go, Ignacego Odrzywolskiego, Feliksa Odr- zywolskiego, Józefę Odrzywolską, Izabelę Odrzywolską, Aurelię Odrzywolską, Mary- annę Odrzywolską, Cecylię Odrzywolską, Maryę z Głębockich Odrzywolską, Stani- sława Wagużę, Zygmunta Dybrowskiego, Tomasza Rozwadowskiego, Maryę Rozwado- wską i Franciszka Ksawerego Polanowskie- go, że przeciw nim wnieśli spadkobiercy Ferdynanda Hoscha przez pełnomocnika adw. dr. Zielińskiego w Nowym Sączu po- zwę de praes. 30 kwietnia 1887 l. 2851 o wyextabulowanie z stanu czynnego i bier- nego połowy dóbr Wojnarowej zakazu po- zbywania i obciążania tych dóbr w załat- wieniu którego uchwałę tutsąd. z dnia 20 maja 1887 l. 2851 polecono pozwanym wnieść pisemną obronę w dniach 90.

Ponieważ wyżej wymienieni pozwani z życia i miejsca pobytu nie są znani przeto ustanowiono dla tychże celem zastępy- wania ich w powyższym sporze kuratora w osobie adw. dr. Wasikiewicza z substy- tucją adw. dr. Barbackiego w Nowym Są- czu, z którym spór wedle postępowania są- dowego dla Galicyi obowiązującego prze- prowadzonym będzie.

Wzywa się zatem pozwanych, aby w wyżej oznaczonym czasie potrzebnych do obrony dokumentów ustanowionemu kurato- wi udzieliłi lub innego pełnomocnika sobie obrali, tegoż sądowi przedstawiłi, w razie bowiem przeciwnym wynikię z zaniedbania skutki sobie samym przypisaćby musieli.

Nowy Sącz, dnia 10 grudnia 1887.

L. 49106 (8951 3-3)

C. k. sąd pow. miej. del. s. i w Lwo- wie oznajmia niewiadomemu z życia i miej- sca pobytu Józefowi Kugel, że co do rucho- mości protokołem z dnia 23 czerwca 1882 l. 31615 w sprawie Feigi vel Fany Grün- pan pr. Ignacemu Chiererowi o zapłacenie kwoty 2000 zfr. na którym to protokole pra- wo nadzastawu Józef Kugel uzyskał licyta- cya uchwałę z dnia 31 marca 1886 l. 16763 rozpisana została.

Dla Józefa Kugla ustanawia się kura- torem ad actum dr. Paździera a tegoż za- stępcę adw. dr. Nathansohna i powyższą uchwałę mianowanemu kuratorowi się dorę- cza. Doręczając powyższą uchwałę l. 16763 ustanowionemu kuratorowi, wzywa się Józe- fa Kugla, aby kuratorowi służące do swej obrony środki dostarczył, lub innego zastę- pcę sobie obrał gdyż inaczej ze zaniedba- nia wyniknąć mogące szkodliwe następstwa sam sobie przypisać będzie musiał.

Lwów, dnia 15 listopada 1887.

L. 16780 (201 3—3)

C. k. sąd obwodowy jako handlowo-wekslowy w Stanisławowie uwiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Godelego Arera z Delatyna, że na żądanie Chaima Schmerzlera na podstawie weksłu z daty Delatyn 22 czerwca 1887 na 109 złr. wa. opiewającego w sześć miesięcy od daty płatnego wydano przeciw niemu nakaz zapłaty z dnia 28 grudnia 1887 l. 16780 który doręczono ustanowionemu dlań kuratorowi w osobie adw. krajow. dr. Katzenellenbogens z substytucją adw. dr. Bardacha.

Wzywa się zatem nieobecnego Godelego Arera by w prawnym terminie podał ustanowionemu dlań kuratorowi środki obronne, lub wymienił innego zastępcę i o tem sąd tutejszy zawiadomił, ile że w przeciwnym razie skutki z zaniebdania tego wynikiem sam sobie przypisać winien będzie.
Stanisławów, 28 grudnia 1887.

L. 8774 (200 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie zawiadamia Mozesa Hennenberga niewiadomego z miejsca pobytu, że w sprawie Augusty Jonasza a właściciwie jego prawonabywcy Herscha Horna przeciw Hennebergowi Mozesowi i A. Baruchowi Hennebergowi pto 100 złr. a. w. w celu zastępowania jego tutejszego adwokata dr. Reicha kuratorem ustanowił.

Poleca się zatem pozwanemu, aby potrzebnych dokumentów ustanowionemu zastępcy udzielił, lub innego zastępcę sobie wybrał i o tem sądowi doniósł, w ogóle aby wszelkich środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wynikiem z zaniebdania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Z c. k. sądu obwodowego
Rzeszów, dnia 22 grudnia 1887.

L. 9900 (8990 3—3)

Lubaczowski sąd powiatowy ustanawia dla niewiadomego z życia, oraz miejsca pobytu Dmytra Kupeczyka z Dzikowa nowego, celem doręczenia mu w aktach zalegającej uchwały tabularnej z 6 sierpnia 1886 l. 5851 Kuratora w osobie Mikołaja Mozol wójta z Dzikowa.

Wzywa się przeto Dmytra Kupeczyka, aby swemu kuratorowi weześnie informację udzielił lub sądowi innego pełnomocnika wskazał, gdyż inaczej sam sobie złe skutki przypisze.
Lubaczów, 10 grudnia 1887.

L. 4900 (8989 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Krynicy zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Józefa Przybylskiego, że przeciw Annie Tryszczyła przeciw niemu i Magdalenie Przybylskiej, Magdalena Smokowska et cons. wytoczyli pozew o 80 zł. i dla niego kuratorem Józef Buszek młodszy, ustanowiony został.

Krynica 24 grudnia 1887.

L. 5838 (8980 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Wadowicach zawiadamia niewiadomych z miejsca pobytu Józefa i Maryannę Zielińskich, iż galicyjski Zakład kredytowy ziemski w Krakowie celem zaspokojenia sumy 7500 zł. wa. z pn. wniósł przeciw nim i spółnikom podanie do praes 9go października 1887 l. 5100 o egzekucyjną licytację dóbr „Zaskawie czyli Czorceza ze Strzyżowem“ w Graboszykach położonych, w skutek którego zarządzone uchwały z dnia 22go października 1887 l. 5100 spisanie i oszacowanie przynależności dóbr „Zaskawie czyli Czorceza ze Strzyżowem“ i że w sprawie tej egzekucyjnej ustanowiono dla nich kuratorem dr. Stanisława Łazarskiego adwokata w Wadowicach z substytucją dr. Leona Lorii adwokata w Wadowicach.

Wadowice, 26 listopada 1887.

L. 6034 (8973 3—3)

Zabnieński c. k. sąd powiatowy wzywa z miejsca pobytu niewiadome Annę Traczową, Magdalenę Seiborową, Katarzynę Woźną, by do spadku po Maryi Pytkowej, zmarłej z pozostawieniem kodycyłu 18go grudnia 1876 w Konarach, w przeciągu roku się zgłosiły, gdyż inaczej spadek z zgłaszającymi się spadkobiercami i Maciejem Ciałą, kuratorem powyższych niewiadomych dalej będzie pertraktowany.
Zabno, 1 listopada 1887.

L. 7285 (8964 3—3)

C. k. sąd obwodowy wzywa niewiadomą z miejsca pobytu Jadwigę zam. Michalikową, która przychodzi z ustawy do spadku po Franciszku Janusie, dnia 7go stycznia 1881 w Ptaszkowy zmarłym, aby w przeciągu roku do spadku tego się oświadczyła, gdyż inaczej ustanowiony dla niej kurator Marcin Wysowski w tym przewodzie spadku ją zastąpi.
Nowy Sącz, 26 listopada 1887.

L. 12814. (8944 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Jasle zawiadamia Izaka Beima z Gorajowic, iż na jego

1/4 części realności nk. 16 w Gorajowicach, dozwolono intabulację egzekucyjnego prawa zastawu dla wierzytelności Jakóba Ettingera 268 zł. 92 et. wa. z pn., że ustanowiono dlań kuratora w osobie p. dr. Wisoligera adw. kraj. w Jasle i temuż dotyczącą rezolucję z dnia 23 sierpnia 1886 l. 8826 doręczono; wzywa się więc Izaka Beima, aby ustanowionemu dlań kuratorowi informację udzielił, lub też innego sobie zastępcę obrał i tegoż sądowi wymienił, gdyż w razie przeciwnym skutki zaniebdania sam sobie przypisać będzie musiał.

C. k. sąd powiatowy.
Jasło, dnia 21 grudnia 1886.

L. 5050. (8935 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu ogłasza, że w dniu 21 grudnia 1885 umarł w Bobowy Mendel Grünberg z pozostawieniem kodycyłu.

Ponieważ miejsce pobytu ustawowych jego spadkobierców Małki Eichenbaum i Estery Scheinberg, nie jest sądowi znane, przeto wzywa się je, aby w przeciągu roku w sądzie się zgłosiły, i do spadku oświadczyły, gdyż inaczej przewod spadku zgłaszającymi się spadkobiercami i z ustanowionym dla Małki Eichenbaum i Estery Scheinberg kuratorem Judą Holzerem ukończony zostanie.

Nowy Sącz, dnia 12 listopada 1887.

L. 4657. (139 3—3)

Podaje się niniejszym do publicznej wiadomości, że pod dniem 5 października 1887 do l. 4657 wniosła rejestrowana Tajna spółka (Societe anonyme del' industrie forestiere) w likwidacji w Brukseli prośbę o wydanie nakazu rumacyjnego wydzierżawionych dóbr Mików, Komańcza, Dołżyce, Duszatyn i Prełuki przeciw p. Jean Francois Van Severen zamieszkałego w Alost w Belgii i że dla niego kuratorem p. dr. Szlęczka adwokat w Sanoku ustanowiony został.

C. k. sąd powiatowy.
Bukowsko, dnia 5 listopada 1887.

L. 17757. (140 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Brodach w sprawie egzekucyjnej Agaty Rosenzweig przeciw Józefowi Hirschowi Oleskerowi o 450 zł. aw., zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomych Salomona Stanisławczykera, Schmerla Stanisławczykera i Joję Stanisławczykera, iż uchwałą z dnia 20 stycznia 1887 l. 647 dozwoloną została intabulacja egzekucyjnego prawa zastawu dla pretensyi 450 zł. aw. z pn., na rzecz Agaty Rosenzweig, w stanie dłużnym 2/30 części realności wyk. hip. 931, księgi gruntowej gminy Brody objętych, Józefa Hirscha Oleskera własnych i w stanie biernym połowy sumy 250 zł. aw. z pn. na rzecz tegoż w stanie biernym 3/5 czyli 12/20 części wymienionej realności zahipotekowanej i że celem doręczenia im tej uchwały, niemniej dalszych uchwał w tej sprawie, ustanowiony został kuratorem dr. Gross adwokat w Brodach, któremu informację do bronięcia praw swoich udzielić, lub innego zastępcę sądowi wskazać mają, gdyż inaczej następstwa zaniebdania tego sami sobie przypisać będą musieli.

Brody, dnia 21 listopada 1887.

L. 32411. (8822 3—3)

C. k. sąd kraj. w Krakowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu i życia p. Jana Hercoka budowniczego, że przeciw niemu w dniu 8 grudnia 1887 skarga wekslowa pod l. 32411 przez p. Jana Kwiatkowskiego o 150 zł. wniesiona została, w skutek którego wydano nakaz zapłaty, polecający zapłacenie sumy wekslowej i że dla niego kuratora w osobie adw. dr. With. Dadleza z substytucją adw. dr. Chmurskiego ustanowiono.

Wzywa się zatem Jana Hercoka, aby ustanowionemu kuratorowi środki swej obrony podał lub sobie innego pełnomocnika ustanowił.
Kraków, dnia 9 grudnia 1887.

H. 14747 (8794 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Przemyślu w sprawie tabularnej Mendla Ozyasza 2 im. i Racheli małżonków Rosenbergow, tudzież Mojżesza i Chaji Hirtów o wydzielenie części z realności pod l. d. 77 w Przemyślu na przedmieściu lwowskim i zaintabulowanie za właścicieli takowych Mojżesza i Chaji Hirtów, ustanawia dla z życia i miejsca pobytu niewiadomych Juliana Stupińskiego, Pauliny Stupińskiej, Ferdynanda Zimmera, Anny Zimmerowej, Piotra zambasowicza i Karoliny Zambasowiczowej, kuratorem adwokata dr. Leona Mendrochowicza z substytucją adwokata dr. Wilhelma Rosenbacha, których się wzywa, by się z tym kuratorem porozumieli, lub innego zastępcę sądowi przedstawili, inaczej skutki z zaniebdania sami sobie przypisać będą musieli.
Przemyśl, 16 listopada 1887.

L. 13447 (8725 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Samborze zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu

Mojżesza Gasta, że przeciw niemu na żądanie kasy oszczędności miasta Sambora na podstawie weksłu z daty Sambor 2 czerwca 1887 nakaz zapłaty sumy wekslowej 2610 złr. aw. zpn. wydano, i nakaz zapłaty ustanowionemu dlań kuratorowi adwokatowi dr. Steuermanowi w Samborze z zastępstwem adw. dr. Witza doręczono.

Wzwa się przeto Mojżesza Gasta aby swe środki obrony ustanowionemu kuratorowi udzielił lub innego zastępcę sądowi przedstawił.

Sambor, 29 listopada 1887.

L. 30023 (8820 3—3)

C. k. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomych współwłaścicieli realności pod lk. 220 dz. VIII w Krakowie a to: Lewka Wolfa, Cuntę Wolf, Rozalię Schornstein, Alexandra Bernsteina, Wolfa Krengla, Chune vel Henryka Krengla, Elkę Krengel, Mojżesza Abrahama 2-im. Bazyleasa, Chaję z Bazyleasów Hechtową i Abrahama Hechta, iż w sprawie gminy m. Krakowa przeciw nim o przymasową intabulację prawa zastawu dla sumy 65 złr. 39 et. zpn. w stanie biernym realności lk. 220 dz. VIII w Krakowie położonej, kuratorem ad actum dla nich adw. dr. Chmurski w Krakowie ustanowiony został i jemu uchwała z d. 2 września 1887 l. 20967 w tej sprawie wydana doręczoną została.

Wzywa się przeto wymienionych z życia i miejsca pobytu niewiadomych, aby swemu kuratorowi potrzebnej udzielił informacji lub sądowi innego wskazali pełnomocnika, inaczej sami sobie złe skutki przypiszą.

Kraków, dnia 18 listopada 1887.

L. 33479 (8927 3—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie podaje do wiadomości, iż w skutek prośby Wawrzyńca i Franciszki małż. Jurkiewiczów de pr. 29 marca 1887 l. 13486 o zaintabulowanie ich za właścicieli pod l. k. 242 1/4 we Lwowie położonej, wydaliśmy uchwałę na dniu 2 kwietnia 1887 do l. 13486 do tej prośby się przychyłającą, a dla Antoniego Goralowicza przeznaczoną. Powyższa uchwała doręcza się z życia i miejsca pobytu niewiadomemu Antoniemu Goralowiczowi do rąk równocześnie w osobie adwokata dr. Błazińskiego z zastępstwem adwokata dr. Błazińskiego ustanowionego kuratora.

Wzywamy niniejszym edyktem z życia i miejsca pobytu niewiadomego Antoniego Guralowicza, aby w należytych czasie u ustanowionego kuratora, lub w sądzie osobiście albo przez innego zastępcę się zgłosił i celem przestrzegania swoich praw stosownych środków użył, ile że z zaniechania wyniknąć mogące niekorzystne skutki sobie przypisze.

Lwów, dnia 13 sierpnia 1887.

L. 10230 (8858 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Samborze zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomych Ignacego Zbijewskiego, Wincenego Borowskiego, Stanisława Terleckiego, Teresę Jaworską i niewiadomych spadkobierców Jana Jaworskiego, że na prośbę Altera Donnerkeila uchwałą z 12 lipca 1887 l. 8111 z wykazu hipotecznego dóbr Waniowice l. 177 parcele katastralne 874/4, 796/2, 814/2, 834/2, 1283/2 1759/2 i 1987/2 wyłączono i z parcel tych nowe ciało hipoteczne utworzone, którego właścicielem Altera Donnerkeila zaintabulowano wszystkie zaś ciężary wykazu hipotecznego l. 177 w porządku jak są wpisane w przymocie łącznej hipoteki na kartę C. nowo utworzonego ciała hipotecznego przeniesiono.

Dla powyższych z życia i miejsca zamieszkania niewiadomych wierzycieli hipotecznych tego ciała hipotecznego ustanowiono kuratorem adwokata dr. Fiternika w Samborze, któremu uchwałą powyższą doręczono.

Sambor, dnia 6 września 1883.

L. 9550 (8898 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Kutach zawiadamia Semena Poleka, iż w 1886 r. zmarł w Białoberesce jego dziad Iwan Michajluk, i wzywa go by w przeciągu jednego roku od dzisiejszego dnia w tut. sądzie się zgłosił i oświadczenia do spadku wniósł, inaczej rozprawa spadkowa z zgłaszającymi się spadkobiercami i ustanowionym dla niego kuratorem Petrem Kiraszczukiem przeprowadzoną będzie.

Kuty, dnia 22 listopada 1887.

L. 11295 (8893 3—3)

C. k. sąd powiatowy md. w Nowym Sączu podaje do wiadomości, że dnia 11 lutego 1883 zmarł Leib Gehler w Nowym Sączu bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia. Między innymi powody jest do spadku po nim pozostałego, na mocy dziedziczenia z ustawy Schaja Appel. Sąd nie znając miejsca jego pobytu wzywa go, aby w ciągu jednego roku od dnia ogłoszenia po raz trzeci niniejszego edyktu

w gazecie, zgłosił się w tutejszym sądzie i wniósł oświadczenie przyjęcia spadku, w przeciwnym bowiem razie spadek będzie przeprowadzony ze zgłaszającymi się dziećmi i z kuratorem Schaja Gellerem dla niej ustanowionym.

Nowy Sącz, 25 sierpnia 1887.

L. 12156 (8889 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Gorlicach zawiadamia Marka Czuchę z miejsca pobytu niewiadomego w sprawie c. k. uprzyw. galic. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji przeciw niemu o zaintabulowanie prawa zastawu dla kwoty 300 złr. zpn. dla niego kuratora w osobie adwokata dr. Radomyskiego ustanowiono i temuż odnośne rezolucje doręczono.

C. k. sąd powiatowy
Gorlice, dnia 30 listopada 1887.

L. 18313 (8846 2—3)

Dla niewiadomego z życia i miejsca pobytu Juliusza Brama w celu doręczenia mu uchwały tabul. z 3 maja 1887 l. 6403 ustanowiono kuratorem p. adw. dr. Nathansohna i o tem się Juliusza Brama w celu bronięcia praw swoich uwiadamia.

C. k. sąd pow. miej. del. s. II.
Lwów, 24 listopada 1887.

L. 13176 (8978 3—3)

Z powodu wyłączenia z majątności tabularnej dóbr Waniowice Antoniego Sozńskiego własnych dziesięciu parcel i utworzenia z nich nowego ciała tabularnego i wpisania za współwłaścicieli takowego Jana i Maryi małżonków Stanczykiewiczów w księgach gruntowych c. k. sądu obwodowego i przeniesienia ciężarów hipotecznych na dobrach tych Waniowice wpisanych na nowo utworzone ciało tabularne w przymocie łącznej hipoteki ustanawia się dla niewiadomych z życia i miejsca pobytu wierzycieli hipotecznych Ignacego Zbijewskiego, Sabiny Zbijewskiej, Barbary Grabowskiej, Jereny Sozńskiej i masy małoletniego Michała Kakowskiego kuratorem adwokata dr. Fiternika do strzeżenia ich praw i o tem się ich uwiadamia z wezwaniem by mu potrzebną informację udzielił lub innego pełnomocnika ustanowili inaczej z zaniebdania złe skutki płynące sami sobie przypisać będą winni.

Sąd obwodowy
Sambor, 29 listopada 1887.

L. 6311. (8934 3—3)

Sąd obwodowy w Nowym Sączu zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Józefa Puczkę, że uchwałą z dnia 31 marca 1883 l. 1657 zezwalająca na intabulację Józefa Adamczyka za właściciela 3/5 części realności pod l. 602 w Nowym Sączu, Antoniego Puczki własnych, i za właściciela 1/5 części tejże samej realności, Józefa Puczki własnej, doręcza się kuratorowi Józefa Puczki adwokatowi Schornsteinowi w Nowym Sączu.

Nowy Sącz, dnia 15 października 1887.

L. 6590. (8963 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu zawiadamia ustawowych spadkobierców Henryka Klimontowicza, iż Henryk Klimontowicz w dniu 28 października 1887 w Wójtówy zmarł z pozostawieniem testamentu z dnia 24 października 1886, w którym dra Karola Neumanna uniwersalnym dziedzicem zamianował.

W skutek tego edyktu „edykt z dnia 9 lipca 1887 l. 3029 i sprostowanie tegoż z dnia 27 sierpnia 1887 l. 5275 w numerach 181, 182, 183, 199, 200 i 201 „Gazety Lwowskiej“ ogłoszone, odwołuje się.

Nowy Sącz, dnia 22 października 1887.

L. 51049. (9040 3—3)

C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że celem doręczenia wniesionej pod dniem 24 listopada 1887 l. 4926 prośby firmy handlowej Hirsch & Comp. w Pradze o nakaz zapłaty sumy 229 zł. 80 et. pozwanemu Arnoldowi Pelzwerkerowi, którego miejsce pobytu jest nieznanem, ustanawia dla niego kuratorem adw. dr. Maryańskiego z substytucją adw. dr. Lehmana.

O tem zawiadamia się Arnolda Pelzwerkera niniejszym edyktem.

Lwów, dnia 17 grudnia 1887.

L. 12248. (9041 3—3)

C. k. sąd powiatowy miejsko-delegowany w Rzeszowie celem doręczenia rezolucji hipotecznej z 31 grudnia 1886 l. 15423, ustanawia dla niewiadomego z miejsca pobytu Bartłomieja Świdra kuratorem Jana Pisarka z Przybyszówki i o tem zawiadamia Bartłomieja Świdra, by miejsce swego pobytu wskazał lub z ustanowionym kuratorem się porozumiał, gdyż inaczej skutki z zaniebdania wyniknąć mogące sam sobie przypisać będzie musiał.

Rzeszów, dnia 7 grudnia 1887.

- L. 16275 [57 1-3]
C. k. sąd krajowy ogłasza, iż w tutej-
szo-sądowym urzędzie depozytowym zło-
żone są w masie i to:
1. Justyny Kolsdorfs gotówka 1 złr. 55 ct.
 2. Benedykta Zamojskiego gotówka w srebrze 20 złr. 24 ct. w. a.
 3. Floryana Jounga w srebrze 2 złr. 50 ct., gotówka 56 ct.
 4. Abrahama Weinreicha w srebrze 7 złr. 50 ct.
 5. Katarzyny Chachulskiej w kosztownościach w wartości 34 złr. 13 ct.
 6. Błażeja Kozłowskiego w srebrze 5 złr. 75 ct., gotówka 13 ct.
 7. Jędrzeja Skórzewskiego w srebrze 4 złr. 25 ct. i gotówka 14 złr. 71 ct.
 8. Ignacego Rozmanitha w srebrze 1 złr. 50 ct., gotówka 1/2 ct. w książeczkach kasy oszczędności 5 złr. 51 ct.
 9. Spadkobierców Kogona w srebrze 3 złr. 50 ct., gotówka 25 ct.
 10. Jakóba Libana w książeczkach kasy Oszczędności 11 złr. 70 ct.
 11. Spadkobierców Wielopolskiego w srebrze 25 złr.
 12. Zamsela Friedmana w srebrze 7 złr. 75 ct., gotówka 7 1/2 ct.
 13. Jana Bochenka w srebrze 6 złr. 49 ct., gotówka 78 ct. w obligacjach 10 złr. 50 ct. w prywatnych zapisach 555 złr.
 14. Dawida Taffata w książeczkach kasy Oszczędności 12 złr. 46 ct.
 15. Berla Bermana w książeczkach kasy Oszczędności 138 złr. 51 ct.
 16. Franciszka i Zuzanny Sapalskich w srebrze 19 złr., gotówka 17 1/2 ct.
 17. Lewka Tymberga w srebrze 62 złr. 50 ct.
 18. Franciszka Glińskiego w srebrze 5 złr. 50 ct., gotówka 44 ct.
 19. Andrzeja i Anny Sołtykowskich w srebrze 1 złr. 50 ct., gotówka 4 ct.
 20. Antoniego Chromińskiego w książeczkach kasy Oszczędności 19 złr. 54 ct.
 21. Walentego i Konstancyi Kalicińskich w książeczkach kasy Oszczędności 16 złr. 31 ct.
 22. Feliksa Tarczyńskiego i Antoniego Frizoli w obligacjach 9 złr. 45 ct., w książeczkach kasy Oszczędności 62 złr. 95 ct.
 23. Laji Weingarden w srebrze 50 ct., gotówka 1/2 ct.
 24. Wojciecha Holskiego w srebrze 75 ct., gotówka 22 1/2 ct.
 25. Jana Kiereckiego gotówka 62 ct.
 26. Pawła Rutkowskiego w srebrze 5 złr.
 27. Abrahama Zeleera w książeczkach kasy Oszczędności 40 złr. 63 ct.
 28. Ignacego Blumenfelda w książeczkach kasy Oszczędności 135 złr. 38 ct.
 29. Piotra Olexyna w srebrze 1 złr. gotówka 24 ct.
 30. Franciszka Paclawskiego w srebrze 2 złr., gotówka 10 ct.
 31. Jana Mikulicza w srebrze 50 ct., gotówka 12 ct.
 32. Edwarda Krones i Teresy Bałwańskiej gotówka 20 1/2 ct.
 33. Reisel Lubliner w srebrze 4 złr. 50 ct., gotówka 3 ct.
 34. Ignacego Piekarskiego w srebrze 3 złr. 75 ct., gotówka 7 1/2 ct.
 35. Ignacego Szczapanowskiego w srebrze 5 złr.
 36. Jana Lemczyszyna w srebrze 50 ct., gotówka 33 1/2 ct.
 37. Jana Bugi w srebrze 25 ct., gotówka 16 ct.
 38. Ignacego Przybylskiego w srebrze 13 złr. 50 ct., gotówka 2 1/2 ct. w prywatnych zapisach 141 złr.
 39. Fryderyka Olszyckiego w srebrze 75 ct., gotówka 35 1/2 ct.
 40. Grzegorza Mokrza w srebrze 50 ct., gotówka 1/2 ct.
 41. Feliksa Kwiatkowskiego w srebrze 250 złr. 78 ct., gotówka 1 złr. 4 ct.
 42. Sotera Przecławskiego w srebrze 16 złr., gotówka 6 1/2 ct.
 43. Felikso Sapalskiego w srebrze 19 złr. 50 ct., gotówka 15 ct.
 44. Rozalii Koczorowskiej w srebrze 18 złr., gotówka 24 1/2 ct.
 45. Stanisława Rechowicza gotówka 46 1/2 ct.
 46. Benedykta Białka w srebrze 2 złr. w gotówce 22 ct.
 47. Józefa Marcina Wiszniewskiego w srebrze 3 złr. 25 ct. w gotówce 21 1/2 ct.
 48. Błażeja i Reginy Baranów w gotówce 74 1/2 ct. w prywatnych zapisach 30 złr.
 49. Maryi Widulińskiej w gotówce 15 1/2 ct. w prywatnych zapisach 325 złr.
 50. Kazimiery Fraszyńskiej w srebrze 25 złr., w gotówce 10 ct.
 51. Piotra i Wiktoryi Łopatkiewiczów w książeczkach kasy Oszczędności 22 złr. 85 ct.
 52. Tekli Borowskiej w srebrze 2 złr. 50 ct., w gotówce 23 ct.
 53. Jentela i Gitli Grüner w srebrze 5 złr.
 54. Franciszka Wajgnera w srebrze 19 złr. 25 ct., w gotówce 16 1/2 ct.
 55. Maryi Anny Schindler w srebrze 37 złr. 83 1/2 ct., w gotówce 1/2 ct.
 56. Winecentego i Ludwika Dutkiewiczów w książeczkach kasy Oszczędności 24 złr. 98 ct., w prywatnych zapisach 190 złr.
 57. Andrzeja i Maryi Biernatów w srebrze 5 złr.
 58. Laji Frank w srebrze 16 złr. 33 1/2 ct., w gotówce 43 1/2 ct. w obligacjach 9 złr. 45 ct.
 59. Jankowskiego w srebrze 6 złr. 25 ct.
 60. Zengerle w srebrze 3 złr. 75 ct. w gotówce 18 ct.
 61. Maryi Bonfante w srebrze 1 złr. w gotówce 15 1/2 ct. w obligacjach 5 złr. 25 ct.
 62. Wilkoszewskiego w srebrze 4 złr. 75 ct., w gotówce 23 1/2 ct.
 63. Barbary Ulanickiej w gotówce 17 1/2 ct., w prywatnych zapisach 180 złr.
 64. Aleksandra Cybulskiego w srebrze 2 złr. w gotówce 15 ct.
 65. Winecentego Smitowskiego w gotówce 37 złr. 23 ct.
 66. Jana Broczkowskiego w srebrze 272 złr. 16 ct. w gotówce 33 1/2 ct.
 67. Samuela Markheima et Cons. w srebrze 74 złr. 83 ct. w gotówce 16 ct.
 68. Franciszka Grabosia w srebrze 19 złr. w gotówce 2 złr. 89 ct.
 69. Szymona Świnogi w srebrze 3 złr. 75 ct. w gotówce 1 1/2 ct.
 70. Leisera Weila w książeczkach kasy Oszczędności 62 złr. 65 ct.
 71. Ludwika i Katarzyny Gładyszewskich w książeczkach kasy Oszczędności 34 złr. 77 ct.
 72. Jana Danielskiego w gotówce 9 ct.
 73. Farfurowskiego w srebrze 50 ct. w gotówce 2 ct.
 74. Gawinowskiego contra Kaizer w książeczkach kasy Oszczędności 132 złr. 94 ct.
 75. Emilii Słotwińskiej w srebrze 4 złr. 33 ct. w gotówce 6 ct.
 76. Maryanny Pióreckiej w książeczkach kasy Oszczędności 19 złr. 79 ct.
 77. Anny Keueh w książeczkach kasy Oszczędności 24 złr. 41 ct.
 78. Cechu rzeźnickiego w srebrze 3 złr. 25 ct., w gotówce 4 1/2 ct.
 79. Józefa Reksiewicza w gotówce 23 ct. w obligacjach 7 złr. 35 ct.
 80. Benjamina Grünbauma w srebrze 18 złr. 75 ct., w gotówce 17 1/2 ct.
 81. Filipa i Piotra Zielińskich w prywatnych zapisach 80 złr.
 82. Gitel Bondy i Józefa Gondom w książeczkach kasy oszczędności 36 złr. 73 ct.
 83. Małoletnich Proxów w srebrze 25 ct., w gotówce 9 1/2 ct.
 84. Józefa i Teresy Nowakowskich w książeczkach kasy Oszczędności 9 złr. 36 ct.
 85. Karola Pieniązka w książeczkach kasy Oszczędności 36 złr. 38 ct.
 86. Wierzycei Skorupki w srebrze 1 złr. 34 ct., w gotówce 15 ct.
 87. Wolfa Hirschfelda i Korngolda w książeczkach kasy Oszczędności 203 złr. 56 ct.
 88. Antoniego i Barbary Sadowskich w srebrze 9 złr., w gotówce 5 1/2 ct.
 89. Stanisława Łysakowskiego w książeczkach kasy Oszczędności 12 złr. 96 ct.
 90. Antoniego Brzeżańskiego w książeczkach kasy Oszczędności 19 złr. 13 ct.
 91. Wiktoryi Czerneckiej w gotówce 6 ct.
 92. Samuela i Franciszka Wolfów w srebrze 50 ct., w gotówce 50 ct. w obligacjach 5 złr. 25 ct.
 93. Jana Matyśka w książeczkach kasy Oszczędności 22 złr. 59 ct.
 94. Winecentego Szuwarta w gotówce 6 złr. 91 1/2 ct.
 95. Konstantego Majeranowskiego w gotówce 40 ct. w obligacjach 70 złr. 35 ct.
 96. Macieja Stokłosińskiego w gotówce 77 1/2 ct. w obligacjach 2 złr. 10 ct.
 97. Kaspra Szczerkiewicza w gotówce 85 ct., w obligacjach 17 złr. 85 ct.
 98. Tomasz Karzyńskiego w gotówce 7 1/2 ct.
 99. Pawła Zawadzkiego w gotówce 93 1/2 ct.
 100. Mateusza Małodobrego w gotówce 67 1/2 ct. w obligacjach 4 złr. 20 ct.
 101. Kazimierza Łuczko w gotówce 72 ct.
 102. Jakóba Małolskiego w książeczkach kasy oszczędności 368 zł. 89 ct.
 103. Małgorzaty Markiewicz w gotówce 21 1/2 ct.
 104. Niedzielskiego, w książeczkach kasy oszczędności 44 zł. 89 ct.
 105. Winecentego Kosowskiego, w książeczkach kasy oszczędności 16 zł. 61 ct.
 106. Józefa Borysiewicza, w złocie 23 zł. 75 ct., w obligacjach 9 zł. 45 ct.
 107. Kajetana Łabuzińskiego, w gotówce 6 zł. 92 1/2 ct.
 108. Elżbiety Skotnickiej, w książeczkach kasy oszczędności 13 zł. 69 ct. i 1129 zł. 89 ct. w kosztown. 124 zł. 79 1/2 ct.
 109. Włodzimierzu i Agnieszce Łojewskich, w gotówce 35 1/2 ct.
 110. Maryi Ciaputkiewicz, w srebrze 25 ct., w gotówce 18 ct., w obligacjach 22 zł. 5 ct.
 111. Stanisławie i Franciszce Kościel-
 112. Jakóba i Jerucha Bazesa i Gitli Kremer, w książeczkach kasy oszczędności 9 zł. 86 ct.
 113. Magdaleny Sałęg, w gotówce 71 1/2 ct.
 114. Karoliny Kuliczowskiej, w gotówce 2 zł. 27 ct.
 115. Stanisława Łysakowskiego, w gotówce 22 1/2 ct.
 116. Jakóba Splitera, w gotówce 2 zł. 52 ct.
 117. Łucyi Przerembskiej i Zukowskiego, w książeczkach kasy oszczędności 65 zł. 39 ct.
 118. Ludwika Sachalskiego, w srebrze 1 zł. 50 ct.
 119. Wojciecha Chojdzińskiego, w gotówce 1 zł. 48 1/2 ct.
 120. Karola Żylińskiego, w książeczkach kasy oszczędności 45 zł. 6 1/2 ct.
 121. Cylich Blume, w gotówce 6 zł. 80 1/2 ct.
 122. Feliksa Pacaka, w gotówce 51 ct.
 123. Hugo Scholza i Adolfa Windischka, w gotówce 92 ct., w obligacjach 73 zł. 50 ct.
 124. Heleny Mędrzykowskiej, w gotówce 5 zł. 38 1/2 ct.
 125. Teresy Łabędzkiej, w gotówce 4 zł. 45 1/2 ct.
 126. Salomei Łackiej, w gotówce 33 ct.
 127. Budzachowskiego, w gotówce 25 1/2 ct.
 128. Maryanny Kiełczewskiej i Anny Karasińskiej, w gotówce 4 zł. 4 1/2 ct.
 129. Michała Dembińskiego, w gotówce 46 ct.
 130. Zenona Hellera, w gotówce 131 zł. 25 ct.
 131. Józefa Majewskiego, w gotówce 58 1/2 ct.
 132. Karola i Rozalii Bogaćkich, w gotówce 22 zł. 5 ct., w obligacjach 13 zł. 65 ct.
 133. Jakóba Adlera, w gotówce 10 zł. 56 1/2 ct.
 134. Ottona Wojciechowskiego, w książeczkach kasy oszczędności 36 zł. 19 1/2 ct.
 135. Maryanny Łącko w gotówce 3 zł. 29 1/2 ct.
 136. Adolfa Cossa, w gotówce 33 zł. 60 ct. w obligacjach 15 zł. 75 ct.
 137. Leibla Judkiewicza, w gotówce 113 zł. 91 ct.
 138. Zofii Smoleńskiej, w gotówce 2 zł. 67 1/2 ct.
 139. Wawrzyńca Kaduli, w gotówce 2 zł. 23 ct.
 140. Adolfa Aleksandrowicza, w gotówce 56 ct.
 141. Józefa Müllera, w gotówce 64 zł. 11 ct.
 142. Ludwika Mimplera, w gotówce 4 1/2 ct.
 143. Stanisława Rybki, w gotówce 5 zł. 25 ct.
 144. Barbary Grabowskiej, w gotówce 1 zł. 83 1/2 ct.
 145. Jana Anera, w gotówce 41 ct.
 146. Romualda Skarzyńskiego, w gotówce 13 1/2 ct.
 147. Karola Ceptowskiego, w gotówce 93 ct., w obligacjach 3 zł. 15 ct.
 148. Wacława Gottesmanna, w książeczkach kasy oszczędności 136 zł. 15 ct.
 149. Jana Radkiewicza w gotówce 15 zł. 64 1/2 ct.
 150. Józefa Straussa, w gotówce 18 ct.
 151. Anny Skobel, w gotówce 1 zł. 65 ct.
 152. Józefa Adlera, w gotówce 9 zł. 19 1/2 ct.
 153. Longin Józef Nicefor Chmielewski, w gotówce 10 ct.
 154. Rachla Osenberga w gotówce 45 ct., w obligacjach 6 zł. 36 ct.
 155. Konwantu Norbertanek, w gotówce 16 ct., w obligacjach 14 zł. 70 ct.
 156. Maryi Piotrowskiej, w gotówce 5 zł. 9 ct.
 157. Wielopolskiego, w książeczkach kasy oszczędności 153 zł. 57 ct.
 158. Właścicieli realności nr. 106 Gm. IV w gotówce 57 1/2 ct., w obligacjach 110 zł. 25 ct.
 159. Pauliny Aug, w książeczkach kasy oszczędności 23 zł. 5 ct.
 160. Konwentu kanoników Laterańskich w gotówce 1 zł. 18 ct.
 161. Stanisława Mularskiego, w gotówce 21 zł. 94 ct.
 162. Henryka Macke, w gotówce 8 zł. 25 ct.
 163. Sebastjana Sajdaka, w gotówce 27 zł. 94 ct.
 164. Kazimierza i Teresy Mendyków, w srebrze 1 zł. 25 ct., w gotówce 4 zł. 67 1/2 ct.
 165. Stanisława Matyńskiego, w gotówce 62 zł. 36 1/2 ct.
 166. Franciszka Piątkowskiego, w książeczkach kasy oszczędności 115 zł. 50 ct.
 167. Wysoki Skarb pto Brückner, w gotówce 41 zł. 1 ct.
 168. Roberta Kellera i Estery Meisles, w gotówce 52 zł. 50 ct.
 169. Franciszki Gatkowskiej, w gotówce 26 zł. 25 ct.
 170. Jana Cyganka, w gotówce 24 1/2 ct.
 171. śp. Wojciecha Breilika, w gotówce 43 ct.
 172. Berla Meiselesa, w srebrze 75 ct. w gotówce 6 ct.
 173. Scheuricha, w obligacjach 21 zł.
 174. Józefa i Zofii Konopków, w obligacjach 207 zł. 90 ct.
 175. Anny Wodzikiej, w prywatnych zapisach 97.104 zł. 53 1/2 ct.
 176. Kazimierza Więckowskiego, w prywatnych zapisach 3000 zł.
 177. Stefana Wiśniewskiego, w prywatnych zapisach 3000 zł.
 178. Działytych, w srebrze 75 ct. w gotówce 10 ct.
 179. Szujskich, w książeczkach kasy oszczędności i zł. 87 ct.
 180. Józefa Lawoggerapko Anastazemu Siemomskiemu, w książeczkach kasy oszczędności 10 zł. 5 ct.
 181. Urszuli Szujskiej, w książeczkach kasy oszczędności 226 zł. 38 ct.
 182. Włocian wsi Karniowice, w srebrze 17 zł. 75 ct., w gotówce 25 ct.
 183. Tekli Atlasowej, w srebrze 25 zł. w gotówce 12 1/2 ct.
 184. Lewińskich, w srebrze 2 zł. 50 ct., w gotówce 24 1/2 ct.
 185. Salamona Herbsta i współl., w książeczkach kasy oszczędności 9 zł. 55 ct.
 186. Rozmaitych właścicieli, pochodzącej z masy Józefa Otowskiego, Piotra Biłskiego, Winecentego Ankwicza, Antoniny Ślaskiej, Karola Rozena i Maryi Keller recte Seidler, w gotówce 37 zł. 25 1/2 ct.
 187. Aerarium Leduchowskiej, w gotówce 51 1/2 ct.
 188. Fiseusa imieniem szpitala św. Ducha w obligacjach 5 zł. 25 ct.
 189. Błażeja Łabusiewicza, w gotówce 4 1/2 ct.
 190. Klary Bacik, w srebrze 1 zł. 25 ct., w gotówce 43 zł. 92 1/2 ct., w obligacjach 3 zł. 15 ct., w prywatnych zapisach 555 zł.
 191. Elżbiety Gąsiorowskiej, w srebrze 7 zł. 25 ct., w gotówce 32 ct.
 192. Antoniego Wondraczka, w gotówce 1/2 ct., w obligacjach 50 zł., w książeczkach kasy oszczędności 69 zł. 52 ct.
 193. Tadeusza Kińskiego, w obligacjach 6 zł. 30 ct., w książeczkach kasy oszczędności 14 zł. 81 ct., w prywatnych zapisach 80 zł.
 194. Henryka Wosatki, w gotówce 16 ct.
 195. Teodora Staneckiego, w srebrze 5 zł. 50 ct., w gotówce 26 ct.
 196. Józefa i Tomasz Dzedzica, w srebrze 8 zł. 41 1/2 ct., w gotówce 26 ct.
 197. Protazego, Ignacego i Jacka Kontrobzyków, w gotówce 1/2 ct., w książeczkach kasy oszczędności 49 zł. 33 ct.
 198. Augustyna Bodyszynskiego, w srebrze 1 zł., w gotówce 11 1/2 ct.
 199. Józefa Majera, w srebrze 25 ct., w gotówce 31 ct.
 200. Grzegorza Kostyszyna, w srebrze 1-1 zł. 25 ct.
 201. Wojciecha Strzeleckiego, w książeczkach kasy oszczędności 21 zł. 60 ct.
 202. Józefa Dąbskiego, w gotówce 2 zł. 52 1/2 ct., w prywatnych zapisach 70 zł.
 203. Barbary Wierzejskiej, w srebrze 3 zł. 91 1/2 ct., w gotówce 8 ct.
 204. Wojciecha Dominów, w srebrze 1 zł. 66 1/2 ct., w gotówce 11 1/2 ct.
 205. Ignaca i Petroneli Jakiewiczów, w książeczkach kasy oszczędności 31 zł. 11 1/2 ct.
 206. Maryanny Wacławskiej, w srebrze 6 zł. 50 ct., w gotówce 20 1/2 ct.
 207. Hieronima Samelsohna, w srebrze 7 zł. 91 1/2 ct., w gotówce 4 1/2 ct.
 208. Pawła i Rozalii Karczmarczyków, w gotówce 1 zł. 9 ct.
 209. Elżbiety Bronik, w obligacjach 4 zł. 90 ct., w książeczkach kasy oszczędności 37 zł. 8 ct.
 210. Tadeusza Piotrowskiego, w książeczkach kasy oszczędności 44 zł. 44 ct.
 211. Scholastyki Bruchalskiej, w gotówce 3 ct., w obligacjach 40 zł. 95 ct.
 212. Józefy Podlewskiej, w książeczkach kasy oszczędności 27 zł. 3 ct.
 213. Kazimierza Jadowskiego, w gotówce 2 zł. 13 ct.
 214. Tadeusza Piotrowskiego, w książeczkach kasy oszczędności 10 zł. 12 1/2 ct.
 215. Józefa Plessa, w książeczkach kasy oszczędności 84 zł. 26 1/2 ct.
 216. Jana Ruszkiewicza, w gotówce 44 ct.
 217. Berka Neubergera, w obligacjach 170 zł. 62 1/2 ct.
 218. Elżbiety Kerestetz, w prywatnych zapisach 40 zł.
 219. Kazimierza Baczynskiego, w książeczkach kasy oszczędności 27 zł. 85 ct.
 220. Szymona Trepki pko hr. Męciński, w książeczkach kasy oszczędności 19 zł. 60 ct.
 221. Michała Klipperera, pko Hersch i Gitla Hana Munk w srebrze 1 zł., w gotówce 16 1/2 ct.
 222. Stanisława Kościelnickiego, pko Joel Biederman i Glasscheib Abraham, w książeczkach kasy oszczędności 7 zł. 84 ct.

223. Magierowskiej Zofii pko Kwiatkowskiej Karolinie, w gotówce 1 zł. 50 ct.
 224. Teresy hr. Kuszel pko Marya Wieland, w książeczce kasy oszczędności 20 zł. 92 ct.
 225. Łazarza Geduldig pko Tomaszowi Stamirowskiemu, w książeczce kasy oszczędności 38 zł. 10 ct.
 226. Szymona Skorupka Padlewskiego z Leśniowską w gotówce 1/2 ct., w książeczce kasy oszczędności 15 zł. 87 ct.
 227. Arona Schlesingera z Siemońską Anastazją, w książeczce kasy oszczędności 19 zł. 5 ct.
 228. Andrzeja Rokiekiego z Rogowskim Fran., w gotówce 1/2 ct., w książeczce kasy oszczędności 3 zł. 17 ct.
 229. Maryi Derychowej z Frommerem, w książeczce kasy oszczędności 19 zł. 5 ct.
 230. Leopolda Czecha z Maryanną Dziarkowską i Katarzyną Starczewską, w gotówce 1/2 ct., w książeczce kasy oszczędności 2 zł. 22 ct.
 231. Jana Kwiecińskiego z Żurkiem, w gotówce 1/2 ct., w książeczce kasy oszczędności 3 zł. 17 ct.
 232. Szymona Leblonga z Tytusem Horuchem, w książeczce kasy oszczędności 5 zł. 8 ct.
 233. Abrahama Gumpłowicza pko Masie Gilgara, w książeczce kasy oszczędności 4 zł. 75 ct.
 234. Markusa Dembitzera pko Wolf Kuntzler w gotówce 95 1/2 ct.
 235. Błażeja Sikory pko Józefowi Śmieškiewiczowi w gotówce 1/2 ct., w książeczce kasy oszczędności 1 zł. 90 ct.
 236. Jana Makulskiego pko Janowi Kantemu Zielińskiemu, w książeczce kasy oszczędności 6 zł. 35 ct.
 237. Józefa Kruczkowskiego pko Janowi Kruczkowskiemu, w książeczce kasy oszczędności 12 zł. 70 ct.
 238. Ignacego Raaba pko Jakóbowi Krym, w gotówce 1/2 ct., w książeczce kasy oszczędności 5 zł. 71 ct.
 239. Herschla Stocka pko Beilowi Pitzele w gotówce 78 1/2 ct.
 240. Ignacego Zielińskiego pko Feliksowi Moszyńskiemu w gotówce 63 1/2 ct.
 241. Stanisława Stolińskiego pko Stefanowi Bilowi w gotówce 1/2 ct., w książeczce kasy oszczędności 1 zł. 58 ct.
 242. Józefa Szatkowskiego pko Izakowi Kleinbergerowi, w książeczce kasy oszczędności 5 zł. 35 ct.
 243. Jana Parysa pko Antoniemu Radziszowi, w książeczce kasy oszczędności 3 zł. 81 ct.
 244. Adolfa Lewickiego pko Henrykowi Aleksandrowi Kuhnowi, w gotówce 1/2 ct., w książeczce kasy oszczędności 3 zł. 17 ct.
 245. Tomasza Poremskiego pko Szymonowi Kukuła, w gotówce 1/2 ct., w książeczce kasy oszczędności 1 zł. 90 ct.
 246. Floryana Morbitzera pko Józefowi Kozłowskiemu, w książeczce kasy oszczędności 19 zł. 5 ct.
 247. Antoniny Wojdowej pko Karol Czarnobel, w gotówce 63 1/2 ct.
 248. Wincentego Waligórskiego pko Stanisławowi Budzakowskiemu, w książeczce kasy oszczędności 5 zł. 71 ct.
 249. Stefana Wróblewskiego pko Kruczkowskiemu, w książeczce kasy oszczędności 12 zł. 70 ct.
 250. Antoniego Fochta pko Józefowi Knotz, w gotówce 1/2 ct., w książeczce kasy oszczędności 15 zł. 87 ct.
 251. Leibla Strumlaufa pko Bauer i Thieme, w gotówce 1/2 ct., w książeczce kasy oszczędności 5 zł. 71 ct.
 252. Romualda Skarzyńskiego pko Reginie Sobierajskiej, w książeczce kasy oszczędności 1 zł. 27 ct.
 253. Maryanny Gontre pko Michałowi Bikowskiemu, w gotówce 95 1/2 ct.
 254. Piotra Roglewskiego pko masie Karola Szpandla, w książeczce kasy oszczędności 11 zł. 43 ct.
 255. Ignacego Raaba pko spadk. Małgorzaty Zmorznej, w gotówce 1/2 ct., w książeczce kasy oszczędności 44 zł. 45 ct.
 256. Antoniego Klaka pko Manasse-rowi Karmelowi, w gotówce 1/2 ct., w książeczce kasy oszczędności 3 zł. 17 ct.
 257. Julianny Bilińskiej 2do Żołnierowiczowej pko Janowi Oleksińskiemu, w książeczce kasy oszczędności 31 zł. 75 ct.
 258. Stanisława Gieszkowskiego pko Feliksowi Czerwińskiemu, w książeczce kasy oszczędności 19 zł. 5 ct.
 259. Bazylego Kozakiewicza pko Erazmowi Adelajdzie Skarzyńskim, w książeczce kasy oszczędności 12 zł. 70 ct.
 260. Karola Bilskiego pko Marcinowi Librechtowi, w książeczce kasy oszczędności 95 zł. 25 ct.
 261. Tekli Filipowskiej pko Franciszkowi Kosiance, w książeczce kasy oszczędności 11 zł. 44 ct.
 262. Maryanny Pawłowskiej pko Kunegundzie Stradomskiej, w gotówce 1/2 ct., w książeczce kasy oszczędności 2 zł. 85 ct.
 263. Piotra Boguckiego pko Nikolau-sowi Gawinie, w gotówce 19 1/2 ct.

264. Józefa Bondy pko Eisykowi Bondy w gotówce 1/2 ct., w książeczce kasy oszczędności 9 zł. 52 ct.
 265. Józefa Stehlika pko masie Rahre z Bemów Maryi, w książeczce kasy oszczędności 8 zł. 90 ct.
 266. Feliksa Piątkowskiego pko Władysławowi Rudowskiemu, w gotówce 15 1/2 ct.
 267. Wojciecha Klameczyńskiego pko Emilii Beck, w gotówce 1/2 ct., w książeczce kasy oszczędności 15 zł. 87 ct.
 268. Wincentego Justynowicza pko Marcinowi Miętuska, w książeczce kasy oszczędności 1 zł. 58 ct.
 269. Judyty Hammerschlag pko Szaji Englander, w książeczce kasy oszczędności 1 zł. 27 ct.
 270. Bruno Hahna pko Lochmannowi w gotówce 95 1/2 ct.
 271. Ernesta Rudolfa Kämpfa pko Karolowi Kemplerowi, w książeczce kasy oszczędności 21 zł. 90 ct.
 272. Teresy Neumann pko Ignacemu Okońskiemu, w gotówce 1/2 ct., w książeczce kasy oszczędności 4 zł. 76 ct.
 273. Józefa Morawieckiego pko Apolonii Zielińskiej, w gotówce 40 1/2 ct. w książeczce kasy oszczędności 9 zł. 12 ct.
 274. Stefana Małasińskiego pko Franciszkowi Knoll, w gotówce 63 1/2 ct.
 275. Pawła Kwiatkowskiego pko Szymonowi Nidesowi, w książeczce kasy oszczędności 3 zł. 81 ct.
 276. Stanisława Białkowskiego pko Morbitzerowej, w gotówce 95 1/2 ct.
 277. Maryi Szczepanowskiej pko Mojżeszowi Fromer, w książeczce kasy oszczędności 31 zł. 75 ct.
 278. Antoniny Łackiej pko Franc. Grünbaum, w książeczce kasy oszczędności 69 zł. 84 ct.
 279. Józefa Żelazowskiego pko Karolowi Seidl, w książeczce kasy oszczędności 57 zł. 14 ct.
 280. Mojżeszowi Hirschbergowi pko Israel Binenfeld, w gotówce 1/2 ct., w książeczce kasy oszczędności 2 zł. 22 ct.
 281. Augustyna Redyka pko Janowi Cholewińskiemu, w książeczce kasy oszczędności 6 zł. 35 ct.
 282. Jakóba Rojka pko Janowi Strzałkowskemu, w gotówce 95 1/2 ct.
 283. Kazimierza Potulickiego pko Janowi Kuntze, w gotówce 1/2 ct. w książeczce kasy oszczędności 107 zł. 94 ct.
 284. Karola Thiemera pko Lesert i syn, w gotówce 1/2 ct., w książeczce kasy oszczędności 3 zł. 17 ct.
 285. Józefa Jaklicza pko Antoniemu Szkolnikowskiemu, w gotówce 1/2 ct. w książeczce kasy oszczędności 1 zł. 90 ct.
 286. Jana Krzyżanowskiego pko Wojciechowi Kozieł, w gotówce 1/2 ct., w książeczce kasy oszczędności 1 zł. 90 ct.
 287. Agnieszki Wyszowskiej pko Salomei Piotrowskiej, w książeczce kasy oszczędności 6 zł. 35 ct.
 288. Isaaka Kornbluma pko Łabusiewiczowi, w gotówce 1/2 ct., w książeczce kasy oszczędności 3 zł. 17 ct.
 289. Israela Wermutha pko Antoniemu Kasprzykiewiczowi, w książeczce kasy oszczędności 6 zł. 35 ct.
 290. Konstantego Macewicza pko Janowi Włodarskiemu, w gotówce 1/2 ct., w książeczce kasy oszczędności 3 zł. 17 ct.
 291. Isaaka Reinfelda pko Dawidowi Markiewiczowi, w książeczce kasy oszczędności 33 zł. 33 ct.
 292. Józefa Zabieńskiego pko Rozalii Grünbaum, w książeczce kasy oszczędności 20 zł. 96 ct.
 293. Jakóba Klippera pko Reislowi Hirschfeldowi, w gotówce 1/2 ct., w książeczce kasy oszczędności 3 zł. 17 ct.
 294. Fryderyka Gromnagera pko masie Michnika, w gotówce 1/2 ct., w książeczce kasy oszczędności 20 zł.
 295. Feiwa Goldberga pko Gabryelowi Górskiemu, w gotówce 1/2 ct., w książeczce kasy oszczędności 24 zł.
 296. Karola Hermana pko Wołoszynowi w książeczce kasy oszczędności 11 zł. 43 ct.
 297. Jakóba Löbensteina pko Karolinie Fischer, w gotówce 1/2 ct., w książeczce kasy oszczędności 1 zł. 90 ct.
 298. Isaaka Dresnera pko Janowi Jasińskiemu, w książeczce kasy oszczędności 1 zł. 33 ct.
 299. Salomona Müllera pko Jakóbowi Noworytowi, w książeczce kasy oszczędności 11 zł. 67 ct.
 300. Jakóba Silbera pko Wojciechowi Kowalskiemu, w książeczce kasy oszczędności 8 zł. 1 ct.
 301. Franciszka Hahna pko Pogonowskiemu, w gotówce 1/2 ct., w książeczce kasy oszczędności 10 zł.
 302. Łukasza Pichli pko Józefie Bernacińskiej, w książeczce kasy oszczędności 3 zł. 35 ct.
 303. Andrzeja Binczyckiego pko Hoffmanowi i Wernerowi, w gotówce 71 ct.
 304. Israela Grünera pko Berlowi Meiseselowi, w książeczce kasy oszczędności 80 zł. 1 ct.

305. Maryi Nękowskiej pko masie Józefa Tormassy, w gotówce 20 zł. 1/2 ct.
 306. Adama Krywulca pko Joannie Szanzer, w książeczce kasy oszczędności 40 zł. 1 ct.
 307. Józefa Mondscheina pko Abrahamowi Leibowi Goldmüntzowi w gotówce 1/2 ct., w książeczce kasy oszczędności 10 zł.
 308. Alberta Latnera pko Maciejowi Józefowi Czapnikom vel Czapiłom w książeczce kasy oszczędności 7 zł. 8 ct.
 Wzywa się przeto wszystkich tych, którzy do rzeczonych depozytów jakieś prawa mają, aby w przeciągu jednego roku, sześciu tygodni i trzech dni swe prawa w sądzie krajowym w Krakowie tem pewniej wykazali, gdyż w przeciwnym razie po upływie tego terminu fundusze powyższe wraz z ewentualnym przyrostem za przypadające Skarbowi Państwa uznane a dokumenty prywatne z urzędu depozytowego do dalszego przechowania registraturze oddane zostaną.
 Kraków, 28 października 1887.

L. 10442 (228 1—3)
 Zbaarazki c. k. sąd powiatowy zawiadamia Samuela Jorysza z miejsca pobytu niewiadomego, że w skutek skargi wniesionej przeciw niemu przez Chanę Himmelfarb o odwołanie darowizny ze względu na przyszłe małżeństwo w formie pozornego kontraktu kupna uskutecznionej i oddanie przedmiotu darowanego z 5 listopada 1887 l. 10442 wyznaczono termin do ustnej rozprawy na dzień 15 lutego 1888 o godzinie 10 rano i ustanowiono dla niego kuratora w osobie W-go Leopolda Kukawskiego c. k. notaryusza w Zbarażu, wzywa się przeto Samuela Jorysza, ażeby ustanowionemu kuratorowi potrzebnych środków do obrony dostarczył lub innego zastępcę przed terminem sądowi wskazał.
 Zbaraż, 7 listopada 1887.

L. 4 (230 1—3)
 C. k. Izba notaryalna we Lwowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że p. Felicyan Polański c. k. notaryusz w Kopyczyńcach wyrokiem wysokiego c. k. Senatu dyscyplinarnego c. k. sądu Najwyższego we Wiedniu z dnia 1 grudnia 1887 l. 4378 w urzędowaniu swem aż do dnia 30 kwietnia 1888 zasuspendowanym został.
 C. k. Izba notaryalna
 Lwów, dnia 5 stycznia 1888.

L. 55231 (233 1—3)
 C. k. sąd obwodowy jako handlowy we Lwowie oznajmia nieobecne Maksymiliana Bucha, że przeciw niemu został na dniu 5 stycznia 1888 do l. 55231 na rzecz Towarzystwa zaliczkowego urzędników pocztowych we Lwowie wydanym nakaz zapłaty resztującej sumy wekslowej 36 złr. aw. zpn. Gdy miejsce pobytu Maksymiliana Bucha nie jest wiadome, ustanowiono dla niego p. adwokata dr. Dziubińskiego kuratorem, a tegoż zastępcę p. adwokata dr. Skowrońskiego i wspomniany nakaz zapłaty mianowanemu kuratorowi doręczony zostaje.
 Wzywa się więc zatem Maksymiliana Bucha, aby ustanowionemu kuratorowi służące do swojej obrony środki dostarczył lub innego sobie zastępcę obrał, gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sam sobie przypisze.
 Lwów, dnia 5 stycznia 1888.

L. 16267 (218 2—3)
 C. k. sąd pow. miejsko-delegowany w Nowym Sączu zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Waleryę Bienkową, że wskutek podania przedsiębiorstwa budowy kolei transwersalnej z dnia 25 października 1886 l. 10646 rezolucją z dnia 27 lutego 1887 l. 16046 polecono Urzędowi hipotecznemu w Nowym Sączu, aby na karcie A. wykł. 61 gminy Dąbrowy uwidocznili, że z takowego przestrzeń wynosząca 107 sążni kwadratowych ma być wydzieloną i do księgi kolejowej przeniesioną.
 Rezolucję tę doręczono kuratorowi, którego dla Waleryi Bienkowej w osobie adw. dr. Sterkowicza z substytucją adw. dr. Bersona ustanowiono.
 Nowy Sącz, 24 listopada 1887.

L. 8550 [223 2—3]
 C. k. sąd powiatowy w Łopatynie ogłasza, że dozwolonym został wpis prawa własności do parcel 175/2 i 176/1 w Rudzie dotąd na rzecz Szymona Pendyka syna Jana zaintabulowanych na rzecz Tomasza Pendyka i że dotycząca uchwała z 12 września 1887 l. 6464 doręczona została Wojciechowi Broczkowskiemu jako ustanowionemu kuratorowi niewiadomego z miejsca pobytu Szymona Pendyka.
 Łopatyn, 12 grudnia 1887.

L. 8015 [224 2—3]
 C. k. sąd powiatowy w Łopatynie ogłasza, że dozwolonym został wpis prawa własności do parcel 303/1 i 303/3 w Rudzie dotąd na rzecz Szymona Pendyka syna Jana zaintabulowanych na rzecz Asafata Mam-

czur i że dotycząca uchwała z 17 sierpnia 1887 l. 5715 doręczona została Wojciechowi Broczkowskiemu w Rudzie jako kuratorowi niewiadomego z miejsca pobytu Szymona Pendyka.
 Łopatyn, 11 grudnia 1887.

L. 76228 [217 2—3]
 Es wird hiemit die dem Wohnorte nach unbekannte Chawe Krel in Kenntniss gesetzt: Es sei in der Exekutionssache der Tarnopoler Sparkasse wider Berl Krel und Rudawe pto 4479 fl. 82 kr. s. n. g. über Ansuchen des Samuel Beigel aus Tarnopol für Sie Adwokat Dr. Landesberg in Tarnopol als Curator bestellt, welchen der für dieselbe bestimmte Bescheid v. 12 November 1887 Zl. 13938 betrefend der Ausfolgung des Sparcassebuchels Nr. 1828 dem Samuel Beigel zugestellt wurde.
 Tarnopol, 27 December 1887.

L. 52960 (232)
 C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza niniejszem, że firmę „Jochim Guttman“ Przedsiębiorstwo dzierżawy propinacji w Kulikowie w rejestrze handlowym dla firm pojedynczych w ks. II str. 158 poz. 763 wpisano.
 Lwów, dnia 24 grudnia 1887,

L. 12298. (9000 3—3)
 C. k. sąd obwodowy w Kołomyjach w sprawie wekslowej Mojżesza Glasera przeciw Abrahamowi Selzer pto 150 zł., ustanowił kuratorem dla pozwanego z miejsca pobytu niewiadomego Abrahama Selzera adw. dra Milgroma z substytucją adw. dr. Maramoroscha i doręczył mu nakaz zapłaty z 15 grudnia 1887 l. 12298.
 Kołomyja, dnia 15 grudnia 1887.

L. 5365. (8937 3—3)
 C. k. sąd obwodowy mianuje adw. dr. Henryka Wasikiewicza w Nowym Sączu kuratorem niewiadomych z miejsca pobytu, nazwiska i życia sukcesorów sp. Franciszka Longschamps, tudzież niewiadomej z miejsca pobytu i życia Józefy Koczanowiczowej, celem doręczenia im rezolucji hipotecznej tutejszo-sądowej z dnia 9 kwietnia 1887 l. 1944 i z dnia dzisiejszego w przedmiocie intabulacji, na rzecz Wandy Niwickiej, prawa własności wszystkich części dóbr Swidnik z przyległ. Owieczka, Wolica, Zagorów, Jadamwola, Młyneczko, Jastrzębie, Józefy z Wielogłowskich Koczanowiczowej, tudzież prenotacji prawa własności wszystkich części dóbr Swidnik z przyległościami, Franciszka Longschamps własnych.
 Nowy Sącz, dnia 5 listopada 1887.

L. 8519. (198 3—3)
 C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie zawiadamia niniejszym edyktem niewiadomych z życia, nazwiska i zamieszkania spadkobierców Urszuli Grocholskiej, że przeciw nim spadkobiercy Samuela Margoschca wnieśli pozew o uznanie, że kwota 574 zł. 75 ct. a. w. na cenę kupna dóbr Zurawiczki wielkie, małe i Zalesie, kolokowana przez przedawnienie, zgasa i w tabeli płatniczej ma być eliminowaną, w załatwieniu którego termin 90-dniowy do obrony wyznaczono.

Gdy miejsce pobytu pozwanych jest niewiadome przeto c. k. sąd obwodowy w celu zastępowania pozwanych równie na koszt i niebezpieczeństwo tychże tutejszego adw. dra Koppla kuratorem nieobecnym ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanym, aby w wyżej oznaczonym czasie albo sami obronę wnieśli lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nich zastępcy udzielili, lub wreszcie innego obronę sobie wybrali i o tem c. k. sądowi obwodowemu donieśli, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyli, w razie bowiem przeciwnym, wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypiszą.
 Rzeszów, dnia 9 grudnia 1887.

L. 7765 (9005 3—3)
 C. k. sąd powiatowy w Wieliczce zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomą Teresę Urysz lub jej niewiadomych spadkobierców, że Walenty Cieślak wniósł pod dniem 9 października 1887 do l. 7765 przeciw nim skargę o zapłacenie kwoty 72 złr. 66 ct.

Kuratorem pozwanej ustanowiono Kazimierza Przychockiego c. k. notaryusza w Wieliczce i wyznaczono do sumarycznej rozprawy termin na dzień 22 lutego 1888. o godz. 9 przed południem.

Wzywa się Teresę Urysz lub jej spadkobierców aby dowody swoje kuratorowi zakomunikowali lub wskazali sądowi innego pełnomocnika.

C. k. sąd powiatowy
 Wieliczka, dnia 1 grudnia 1887.

